

211-215

ΣΟΦΙΣΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΕΛΕΑΤΗΣ ΞΕΝΟΣ ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ

St. I
p. 216

ΘΕΟ. Κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν, ὦ Σώκρατες, ἤκομεν **a**
αὐτοί τε κοσμίως καὶ τόνδε τινα ξένον ἄγομεν, τὸ μὲν
γένος ἐξ Ἑλέας, ἑταῖρον δὲ τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην καὶ
Ζήνωνα [ἑταίρων], μάλα δὲ ἄνδρα φιλόσοφον.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ Θεόδωρε, οὐ ξένον ἀλλὰ τινα θεὸν **5**
ἄγων κατὰ τὸν Ὅμηρον λόγον λέληθας; ὅς φησιω ἄλλους
τέ θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὁπόσοι μετέχουσιν αἰδοῦς δικαίας, **b**
καὶ δὴ καὶ τὸν ξένιον οὐχ ἤκιστα θεὸν συνοπαδὸν γιγνώ-
μενον ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας τῶν ἀνθρώπων καθορᾶν. τάχ'
οὖν ἂν καὶ σοὶ τις οὗτος τῶν κρειττόνων συνέπιπτο, φαύλους
ἡμᾶς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις ἐποψόμενός τε καὶ ἐλέγξων, θεὸς **5**
ὧν τις ἐλεγκτικός.

ΘΕΟ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος, ὦ Σώκρατες, τοῦ ξένου,
ἀλλὰ μετριώτερος τῶν περὶ τὰς ἔριδας ἐσπουδακῶτων. καὶ
μοι δοκεῖ θεὸς μὲν ἀνὴρ οὐδαμῶς εἶναι, θείως μὴν· πάντας
γὰρ ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους τοιούτους προσαγορεύω. **c**

ΣΩ. Καὶ καλῶς γε, ὦ φίλε. τοῦτο μέντοι κωδωνεύει τὸ

a 2 τινα] τὸν W a 3 τῶν W: τὸν BT Παρμενίδην B ut solet
a 4 ἑταίρων secl. Fischer a 6 ἄλλους] ἀλλήλους B b 4 οὐτῶς W
b 9 ἀνὴρ Bekker: ἀνὴρ BT c 2 καὶ om. B γε] γὰρ W

γένος οὐ πολὺ τι ῥᾶον ὡς ἔπος εἰπεῖν εἶναι διακρίνειν ἢ τὸ
 τοῦ θεοῦ· πάνυ γὰρ ἄνδρες οὗτοι παντοῖοι φανταζόμενοι διὰ
 5 τὴν τῶν ἄλλων ἄγνοιαν “ ἐπιστρωφῶσι πόληας,” οἱ μὴ
 πλαστῶς ἀλλ’ ὄντως φιλόσοφοι, καθορώντες ὑπόθεσιν τὸν
 τῶν κάτω βίον, καὶ τοῖς μὲν δοκοῦσιν εἶναι τοῦ μηδενὸς
 [τίμιοι], τοῖς δ’ ἄξιοι τοῦ παντός· καὶ τοτὲ μὲν πολιτικοὶ
 d φαντάζονται, τοτὲ δὲ σοφισταί, τοτὲ δ’ ἔστιν οἷς δόξαν
 παράσχωιτ’ ἂν ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς. τοῦ μέντοι
 ξένου ἡμῶν ἠδέως ἂν πυνθανοίμην, εἰ φίλου αὐτῷ, τί ταῦθ’
 217 οἱ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον ἠγούντο καὶ ὠνόμαζον.

ΘΕΟ. Τὰ ποῖα δῆ;

ΣΩ. Σοφιστήν, πολιτικόν, φιλόσοφον.

ΘΕΟ. Τί δὲ μάλιστα καὶ τὸ ποῖόν τι περὶ αὐτῶν δια-
 5 πορηθεὶς ἐρέσθαι διανοήθησ;

ΣΩ. Τόδε· πότερον ἐν πάντα ταῦτα ἐνόμιζον ἢ δύο, ἢ
 καθάπερ τὰ ὀνόματα τρία, τρία καὶ τὰ γένη διαιρούμενοι
 καθ’ ἐν ὄνομα [γένος] ἐκάστῳ προσῆπτον;

ΘΕΟ. Ἄλλ’ οὐδεὶς, ὡς ἐγῶμαι, φθόνος αὐτῷ διελθεῖν
 10 αὐτά· ἢ πῶς, ᾧ ξένε, λέγωμεν;

b ΞΕ. Οὕτως, ᾧ Θεόδωρε. φθόνος μὲν γὰρ οὐδεὶς οὐδὲ
 χαλεπὸν εἰπεῖν ὅτι γε τρι’ ἠγούντο· καθ’ ἕκαστον μὴν διορί-
 σασθαι σαφῶς τί ποτ’ ἔστιν, οὐ σμικρὸν οὐδὲ ῥάδιον ἔργον.

ΘΕΟ. Καὶ μὲν δὴ κατὰ τύχην γε, ᾧ Σώκρατες, λόγων
 5 ἐπελάβου παραπλησίων ὦν καὶ πρὶν ἡμᾶς δευρ’ ἐλθεῖν
 διερωτῶντες αὐτὸν ἐτυγχάνομεν, ὃ δὲ ταῦτα ἄπερ πρὸς σὲ
 νῦν καὶ τότε ἐσκήπτετο πρὸς ἡμᾶς· ἐπεὶ διακηκοέναι γέ
 φησιν ἱκανῶς καὶ οὐκ ἀμνημονεῖν.

c ΣΩ. Μὴ τοῖνυν, ᾧ ξένε, ἡμῶν τῆν γε πρώτην αἰτησάντων
 χάριω ἀπαρηνηθεὶς γένη, τοσόνδε δ’ ἡμῖν φράζε. πότερον

c 3 πολὺ B T et s. v. W : πάνυ pr. W c 4 τοῦ θεοῦ] τῶν θεῶν Cobet
 ἄνδρες Bekker : ἄνδρες B T c 5 οἱ μὴ . . . φιλόσοφοι secl. Cobet
 c 8 τίμιοι secl. Madvig : ἄξιοι et mox τοῖς δὲ τοῦ παντός Cobet
 a 6 ταῦτα πάντα W a 7 τὰ γένη T : γένη B a 8 γένος secl.
 Schleiermacher : γένει Stephanus : ἐνὶ Cobet a 10 λέγομεν W
 b 5 ὦν καὶ ἡμεῖς prln Cobet : καὶ ἡμεῖς prln Schanz

εἴωθας ἥδιον αὐτὸς ἐπὶ σαυτοῦ μακρῶ λόγῳ διεξιέναι λέγων
τοῦτο ὃ ἂν ἐνδείξασθαι τῷ βουλευθῆς, ἢ δι' ἐρωτήσεων, οἶδόν
ποτε καὶ Παρμενίδῃ χρωμένῳ καὶ διεξιόντι λόγους παγκάλους 5
παρεγενόμενῃ ἐγὼ νέος ὢν, ἐκείνου μάλα δὴ τότε ὄντος
πρεσβύτου;

ΞΕ. Τῷ μὲν, ὦ Σώκρατες, ἀλύπως τε καὶ εὐηνίως προσ- d
διαλεγομένῳ ῥᾶον οὕτω, τὸ πρὸς ἄλλον· εἰ δὲ μή, τὸ καθ'
αὐτόν.

ΣΩ. Ἐξεστι τοίνυν τῶν παρόντων ὃν ἂν βουλευθῆς ἐκ-
λέξασθαι, πάντες γὰρ ὑπακούσονται σοι πρῶτος· συμβούλω 5
μὴν ἐμοὶ χρώμενος τῶν νέων τιὰ αἰρήσῃ, Θεαίτητον τόνδε,
ἢ καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις σοι κατὰ νοῦν.

ΞΕ. ὦ Σώκρατες, αἰδώς τις μ' ἔχει τὸ νῦν πρῶτον συγ-
γενόμενον ὑμῖν μὴ κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι e
τὴν συνουσίαν, ἀλλ' ἐκτείναντα ἀπομηκύνειω λόγον συχρὸν
κατ' ἐμαυτόν, εἴτε καὶ πρὸς ἕτερον, οἷον ἐπίδειξω ποιού-
μενον· τῷ γὰρ ὄντι τὸ νῦν ῥηθὲν οὐχ ὅσον ὧδε ἐρωτηθὲν
ἐλπῖσειεν ἂν αὐτὸ εἶναι τις, ἀλλὰ τυγχάνει λόγου παμμήκους
ὄν. τὸ δὲ αὖ σοὶ μὴ χαρίζεσθαι καὶ τοῖσδε, ἄλλως τε καὶ 5
σοῦ λέξαντος ὡς εἶπες, ἄξενόν τι καταφαίνεται μοι καὶ
ἄγριον. ἐπεὶ Θεαίτητόν γε τὸν προσδιαλεγόμενον εἶναι 218
δέχομαι παντάπασι ἐξ ὧν αὐτὸς τε πρότερον διείλεγμαί καὶ
σὺ τὰ νῦν μοι διακελεύῃ.

ΘΕΑΙ. Δρᾶ τοίνυν, ὦ ξένε, οὕτω καὶ καθάπερ εἶπε
Σωκράτης πᾶσι κεχαρισμένος ἔση. 5

ΞΕ. Κινδυνεύει πρὸς μὲν ταῦτα οὐδὲν ἔτι λεκτέον εἶναι,
Θεαίτητε· πρὸς δὲ σὲ ἤδη τὸ μετὰ τοῦτο, ὡς ἔοικε, γίγνεται
ἂν ὁ λόγος. ἂν δ' ἄρα τι τῷ μήκει πονῶν ἄχθη, μὴ ἐμὲ
αἰτιᾶσθαι τούτων, ἀλλὰ τούσδε τοὺς σοὺς ἐταίρους.

c 4 οἶων W c 5 καὶ secludendum putat Schanz d 8 τὸ νῦν
TW: τὸν νοῦν B e 2 οἶον Ast: ὅσον BT e 5 τε] δὲ T
e 6 εἶπας W a 3 διακελεύῃ] παρακελεύῃ W a 4 δρᾶ Badham:
ἄρα B: ἄρα TW a 6 εἶναι λεκτέον W a 7 ὦ Θεαίτητε Schanz
a 8 μὴ ἐμὲ TW: μὴ με Cobet: μὴ με B

b ΘΕΑΙ. Ἄλλ' οἶμαι μὲν δὴ νῦν οὕτως οὐκ ἀπερείν· ἂν δ' ἄρα τι τοιοῦτον γίγνηται, καὶ τόνδε παραληψόμεθα Σωκράτη, τὸν Σωκράτους μὲν ὁμώνυμον, ἐμὸν δὲ ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστήν, ᾧ συνδιαπονεῖν μετ' ἐμοῦ τὰ πολλὰ οὐκ ἄηθες.

5 ΞΕ. Εὖ λέγεις, καὶ ταῦτα μὲν ἰδίᾳ βουλευέση προΐόντος τοῦ λόγου· κοινῇ δὲ μετ' ἐμοῦ σοι συσκεπτέον ἀρχομένῳ πρῶτον, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, νῦν ἀπὸ τοῦ σοφιστοῦ, ζητοῦντι
c καὶ ἐμφανίζονται λόγῳ τί ποτ' ἔστι. νῦν γὰρ δὴ σύ τε κἀγὼ τούτου πέρι τοῦνομα μόνον ἔχομεν κοινῇ, τὸ δὲ ἔργον ἐφ' ᾧ καλοῦμεν ἑκάτερος τάχ' ἂν ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἔχοιμεν· δεῖ δὲ αἰεὶ παντὸς πέρι τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μᾶλλον διὰ λόγων ἢ
5 τοῦνομα μόνον συνωμολογήσθαι χωρὶς λόγου. τὸ δὲ φύλον δ' νῦν ἐπινοοῦμεν ζητεῖν οὐ πάντων ῥᾶστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἔστιν, ὁ σοφιστής· ὅσα δ' αὖ τῶν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι καλῶς, περὶ τῶν τοιούτων δέδοκται πᾶσι καὶ πάλαι
d τὸ πρότερον ἐν μικροῖς καὶ ῥάοσι αὐτὰ δεῖν μελετᾶν, πρὶν ἐν αὐτοῖς τοῖς μεγίστοις. νῦν οὖν, ᾧ Θεαίτητε, ἔγωγε καὶ νῦν οὕτω συμβουλεύω, χαλεπὸν καὶ δυσθήρευτον ἡγησαμένοις εἶναι τὸ τοῦ σοφιστοῦ γένος πρότερον ἐν ἄλλῳ ῥάονι τὴν
5 μέθοδον αὐτοῦ προμελετᾶν, εἰ μὴ σύ ποθεν εὐπετεστέρα ἔχεις εἰπεῖν ἄλλην ὁδόν.

ΘΕΑΙ. Ἄλλ' οὐκ ἔχω.

ΞΕ. Βούλει δῆτα περὶ τινος τῶν φαύλων μετιόντες πειραθῶμεν παράδειγμα αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος;

e ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τί δῆτα προταξαίμεθ' ἂν εὐγνωστον μὲν καὶ σμικρόν, λόγον δὲ μηδενὸς ἐλάττονα ἔχον τῶν μειζόνων; οἷον ἀσπαλιευτής· ἄρ' οὐ πᾶσί τε γνώριμον καὶ σπουδῆς οὐ πάνν
5 τι πολλῆς τινος ἐπάξιον;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

b₃ συναηλικιώτην T b₄ τὰ πολλὰ μετ' ἐμοῦ W c₁ τε W:
om. BT c₃ αὐτοῖς ἡμῖν W c₅ συνομολογήσασθαι B: συνο-
μολογεῖσθαι W c₇ ὁ σοφιστής secl. Cobct c₈ τῶν τοιούτων]
τούτων Stobaeus d₁ πρὶν] πρὶν ἂν. W d₈ δῆτα] δῆ W

ΞΕ. Μέθοδον μὴν αὐτὸν ἐλπίζω καὶ λόγον οὐκ ἀνεπιτή- 219
δειον ἡμῖν ἔχειν πρὸς ὃ βουλόμεθα.

ΘΕΑΙ. Καλῶς ἂν ἔχοι.

ΞΕ. Φέρε δὴ, τῆδε ἀρχώμεθα αὐτοῦ. καὶ μοι λέγε
πότερον ὡς τεχνίτην αὐτὸν ἢ τινα ἄτεχνον, ἄλλην δὲ 5
δύναμιν ἔχοντα θήσομεν;

ΘΕΑΙ. Ἦκιστὰ γε ἄτεχνον.

ΞΕ. Ἄλλὰ μὴν τῶν γε τεχνῶν πασῶν σχεδὸν εἶδη δύο.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Γεωργία μὲν καὶ ὄση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα 10
θεραπεία, τό τε αὖ περὶ τὸ σύνθετον καὶ πλαστὸν, ὃ δὴ
σκευὸς ὠνομάκαμεν, ἢ τε μιμητική, σύμπαντα ταῦτα δικαιοτάτ' b
ἂν ἐνὶ προσαγορευούτ' ἂν ὀνόματι.

ΘΕΑΙ. Πῶς καὶ τίνι;

ΞΕ. Πᾶν ὅπερ ἂν μὴ πρότερόν τις ὄν ὕστερον εἰς οὐσίαν
ἄγῃ, τὸν μὲν ἄγοντα ποιεῖν, τὸ δὲ ἀγόμενον ποιεῖσθαι πού 5
φαιμεν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς.

ΞΕ. Τὰ δέ γε νυνδὴ <ἂ> διήλθομεν ἅπαντα εἶχεν εἰς
τοῦτο τὴν αὐτῶν δύναμιν.

ΘΕΑΙ. Εἶχε γὰρ οὖν. 10

ΞΕ. Ποιητικὴν τοίνυν αὐτὰ συγκεφαλαιωσάμενοι προσ-
είπωμεν.

ΘΕΑΙ. Ἔστω. c

ΞΕ. Τὸ δὴ μαθηματικὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ὅλον καὶ
τὸ τῆς γνωρίσεως τό τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ
θηρευτικόν, ἐπειδὴ δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ δὲ ὄντα
καὶ γεγονότα τὰ μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς 5
χειρουμένοις οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστ' ἂν πού διὰ ταῦτα συν-
ἅπαντα τὰ μέρη τέχνη τις κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν διαπρέψειεν.

a 3 καλῶς] καλῶς τοίνυν W a 6 θήσομεν] φήσομεν W a 7 γε
om. B b 1 δικαιοτάτ' ἂν] δικαιοτάτα W Stobaeus b 4 ὄν]
ὡν W b 8 & om. B T W c 2 δὴ] δὲ Heindorf c 7 ἂν
διαγράψειεν T : ἀντρέψειεν Stobaeus

ΘΕΑΙ. Ναί· πρέποι γὰρ ἄν.

d ΞΕ. Κτητικῆς δὴ καὶ ποιητικῆς συμπασῶν οὐσῶν τῶν τεχνῶν ἐν ποτέρα τὴν ἀσπαλιευτικὴν, ᾧ Θεαίτητε, τιθῶμεν;

ΘΕΑΙ. Ἐν κτητικῇ που δῆλον.

ΞΕ. Κτητικῆς δὲ ἄρ' οὐ δύο εἶδη; τὸ μὲν ἐκόντων πρὸς
5 ἐκόντας μεταβλητικὸν ὄν διὰ τε δωρεῶν καὶ μισθώσεων καὶ ἀγοράσεων, τὸ δὲ λοιπὸν, ἧ κατ' ἔργα ἢ κατὰ λόγους χειρούμενον σύμπαν, χειρωτικὸν ἄν εἴη;

ΘΕΑΙ. Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν εἰρημένων.

ΞΕ. Τί δέ; τὴν χειρωτικὴν ἄρ' οὐ διχῆ τμητέου;

10 ΘΕΑΙ. Πῆ;

e ΞΕ. Τὸ μὲν ἀναφανδὸν ὄλον ἀγωνιστικὸν θέντας, τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν θηρευτικόν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὴν δέ γε μὴν θηρευτικὴν ἄλογον τὸ μὴ οὐ τέμνει
5 διχῆ.

ΘΕΑΙ. Λέγε ὄπη.

ΞΕ. Τὸ μὲν ἀψύχου γένους διελομένους, τὸ δ' ἐμψύχου.

ΘΕΑΙ. Τί μὴν; εἴπερ ἔστων γε ἄμφω.

220 ΞΕ. Πῶς δὲ οὐκ ἔστων; καὶ δεῖ γε ἡμᾶς τὸ μὲν τῶν ἀψύχων, ἀνώνυμον ὄν πλὴν κατ' ἔνια τῆς κολυμβητικῆς ἅττα μέρη καὶ τοιαῦτ' ἄλλα βραχέα, χαίρειν ἔασαι, τὸ δέ, τῶν ἐμψύχων ζῶων οὐσαν θήραν, προσειπεῖν
5 ζφοθηρικὴν.

ΘΕΑΙ. Ἔστω.

ΞΕ. Ζφοθηρικῆς δὲ ἄρ' οὐ διπλοῦν εἶδος ἄν λέγοιτο ἐν δίκη, τὸ μὲν πεζοῦ γένους, πολλοῖς εἶδεσι καὶ ὀνόμασι διηρημένον, πεζοθηρικόν, τὸ δ' ἕτερον νευστικῶν ζῶων πᾶν

10 ἐνυγροθηρικόν;

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

c8 ναί secl. Cobet d5 ἀγοράσεων καὶ μισθώσεων T e1 θέντας
Stobaeus: θέντας W: θέντες BT e4 δέ om. W οὐ om. W
a2 ὄν Heindorf; ἐάν BTW: om. Stobaei cod. A a3 τοιαῦτ' τὰ
τοιαῦτ' W

ΞΕ. Νευστικοῦ μὴν τὸ μὲν πτηνὸν φύλον ὀρώμεν, τὸ δὲ **b**
ἔνυδρον;

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Καὶ τοῦ πτηνοῦ μὴν γένους πᾶσα ἡμῶν ἢ θήρα
λέγεται πού τις ὀρνιθευτική. **5**

ΘΕΑΙ. Λέγεται γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τοῦ δὲ ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἀλιευτική.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν ἄρ' οὐκ ἂν κατὰ
μέγιστα μέρη δύο διέλοιμεν; **10**

ΘΕΑΙ. Κατὰ ποῖα;

ΞΕ. Καθ' ἃ τὸ μὲν ἔρκεσιν αὐτόθεν ποιεῖται τὴν θήραν,
τὸ δὲ πληγῇ.

ΘΕΑΙ. Πῶς λέγεις, καὶ πῇ διαιρούμενος ἐκάτερον;

ΞΕ. Τὸ μὲν, ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἔνεκα κωλύσεως εἴργη τι **c**
περιέχον, ἔρκος εἰκὸς ὀνομάζω.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ
τὰ τοιαῦτα μῶν ἄλλο τι πλην ἔρκη χρὴ προσαγορεύει; **5**

ΘΕΑΙ. Οὐδέν.

ΞΕ. Τοῦτο μὲν ἄρα ἐρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος
φήσομεν ἢ τι τοιοῦτον.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὸ δὲ ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι πληγῇ γιγνόμενον **10**
ἕτερον μὲν ἐκείνου, πληκτικὴν δέ τινα θήραν ἡμᾶς προσ- **d**
εἰπεῖν ἐνὶ λόγῳ νῦν χρεῶν· ἢ τί τις ἂν, ὦ Θεαίτητε, εἴποι
κάλλιον;

ΘΕΑΙ. Ἀμελῶμεν τοῦ ὀνόματος· ἄρκει γὰρ καὶ τοῦτο.

ΞΕ. Τῆς τοίνυν πληκτικῆς τὸ μὲν νυκτερινὸν οἶμαι **5**

b 1 ὀρώμεν post ἐνυδρον transp. W **b 9** αὖ T W Stobaeus: ἂν B
κατὰ] κατὰ τὰ Stobaeus **b 10** διέλοιμεν Stobaei cod. A: διελοί-
μην BT **b 12** τὸ] τὰ W αὐτόθεν al.: αὐτόθι BT: αὐτοῖν
Baumann **c 4** δὴ] δὲ W **c 6** οὐδέν ἄλλο W **d 2** ὦ W
Stobaeus: om. BT εἴποι ante ὦ Θεαίτητε transp. W

πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν
πυρευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκεν.

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Τὸ δέ γε μεθημερωῖον, ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἄγ-
10 κιστρα καὶ τῶν τριοδόντων, πᾶν ἀγκιστρευτικόν.

e ΘΕΑΙ. Λέγεται γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τοῦ τοίνυν ἀγκιστρευτικοῦ τῆς πληκτικῆς τὸ μὲν
ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω γιγνόμενον διὰ τὸ τοῖς τριοδουσιν οὕτω
μάλιστα χρῆσθαι τριοδοντία τις οἶμαι κέκληται.

5 ΘΕΑΙ. Φασὶ γοῦν τινές.

ΞΕ. Τὸ δέ γε λοιπὸν ἐστὶν ἐν ἔτι μόνον ὡς εἰπεῖν εἶδος.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Τὸ τῆς ἐναντίας ταύτῃ πληγῆς, ἀγκίστρω τε γιγνό-
μενον καὶ τῶν ἰχθύων οὐχ ἢ τις ἂν τύχη τοῦ σώματος, ὥσπερ
221 τοῖς τριοδουσιν, ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ
θηρευθέντος ἐκάστοτε, καὶ κάτωθεν εἰς τοῦναντίον ἄνω
ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον· οὗ τί φήσομεν, ὦ
Θεαίτητε, δεῖν τοῦνομα λέγεσθαι;

5 ΘΕΑΙ. Δοκῶ μὲν, ὅπερ ἄρτι προυθέμεθα δεῖν ἐξευρεῖν,
τοῦτ' αὐτὸ νῦν ἀποτετελέσθαι.

ΞΕ. Νῦν ἄρα τῆς ἀσπαλιευτικῆς πέρι σύ τε καὶ γὰρ
b συνωμολογήκαμεν οὐ μόνον τοῦνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον
περὶ αὐτὸ τοῦργον εἰλήφαμεν ἰκανῶς. συμπάσης γὰρ τέχνης
τὸ μὲν ἡμισυ μέρος κτητικὸν ἦν, κτητικῶν δὲ χειρωτικόν,
χειρωτικῶν δὲ θηρευτικόν, τοῦ δὲ θηρευτικοῦ ζωοθηρικόν,
5 ζωοθηρικῶν δὲ ἐνυγροθηρικόν, ἐνυγροθηρικῶν δὲ τὸ κάτωθεν
τμήμα ὄλον ἀλιευτικόν, ἀλιευτικῆς δὲ πληκτικόν, πληκ-
τικῆς δὲ ἀγκιστρευτικόν· τούτου δὲ τὸ περὶ τὴν κάτωθεν
c ἄνω πληγὴν ἀνασπώμενην, ἀπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφο-

d 8 γε] μὲν οὖν W e 4 τις οἶμαι B Stobaeus: οἶμαί τις T
e 7 τὸ ποῖον ΓW: om. B e 8 ταύτης W e 9 ἢ τις] ἤτις B
a 2 θηρευόντος W a 3 καλάμοις] τεράμωσιν Herodianus a 5 δοκῶ
μὲν B Stobaeus: δοκῶμεν ΓW a 7 σύ Heindorf: οὗ σύ ΒΓ τε]
γε W b 5 ἐνυδροθηρικὸν ἐνυδροθηρικῶν Γ b 7 τούτου] τοῦτο T

μοιωθὲν τοῦνομα, ἢ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζήτηθεῖσα ἐπίκλην γέγονεν.

ΘΕΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε ἰκανῶς δεδήλωται.

ΞΕ. Φέρε δὴ, κατὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα καὶ τὸν σοφιστὴν 5 ἐπιχειρῶμεν εὐρεῖν ὅτι ποτ' ἔστιν.

ΘΕΑΙ. Κομιδῇ μὲν οὖν.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον ἰδιώτην ἢ τινα τέχνην ἔχοντα θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτήν.

ΘΕΑΙ. Ναί. 10

ΞΕ. Καὶ νῦν δὴ τοῦτον ἰδιώτην θήσομεν, ὦ Θεαίτητε, ἢ 11 παντάπασιν ὡς ἀληθῶς σοφιστὴν;

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς ἰδιώτην· μανθάνω γὰρ ὃ λέγεις, ὡς παντὸς δεῖ τοιοῦτος εἶναι τό γε ὄνομα τοῦτο ἔχων.

ΞΕ. Ἄλλὰ τινα τέχνην αὐτὸν ἡμῖν ἔχοντα, ὡς ἔοικε, 5 θετέον.

ΘΕΑΙ. Τίνα ποτ' οὖν δὴ ταύτην;

ΞΕ. Ἄρ' ὦ πρὸς θεῶν ἡγνοήκαμεν τὰνδρὸς τὸν ἄνδρα ὄντα συγγενῆ;

ΘΕΑΙ. Τίνα τοῦ; 10

ΞΕ. Τὸν ἀσπαλιευτὴν τοῦ σοφιστοῦ.

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Θηρευτά τιε καταφαίνεσθον ἄμφω μοι.

ΘΕΑΙ. Τίως θήρας ἄτερος; τὸν μὲν γὰρ ἕτερον εἶπομεν. e

ΞΕ. Δίχρα που νυνδὴ διείλομεν τὴν ἄγραν πᾶσαν, νευστικῶν μέρους, τὸ δὲ πεζοῦ τέμνοντες.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ τὸ μὲν διήλθομεν, ὅσον περι τὰ νευστικὰ τῶν 5 ἐνύδρων· τὸ δὲ πεζὸν εἰάσαμεν ἄσχιστον, εἰπόντες ὅτι πολυειδὲς εἶη.

c 8 [ζήτημα] [ζητούμενον W c 9 τέχνην τινα W d 4 παντὸς δεῖ τοιοῦτος Winckelmann: πάντως δεῖ τοιοῦτος B: πάντως δεῖ τοιοῦτον T d 5 ἔχοντα ἡμῖν αὐτόν W d 8 ἀρ'] ἀρ' οὖν W d 10 τοῦ Heindorf: τοῦτον B T d 13 καταφαίνεσθωσαν pg. W e 2 νῦν δὴ T: νῦν B ἄπασαν W νευστικὸν μέρος Madvig e 3 πεζοῦ τέμνοντες T W: πεζὸν τέμνοντος B e 7 εἶη] εἶην B

222 ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Μέχρι μὲν τοίνυν ἐνταῦθα ὁ σοφιστῆς καὶ [ὁ] ἀσπαλιευτῆς ἅμα ἀπὸ τῆς κτητικῆς τέχνης πορεύεσθον.

ΘΕΑΙ. Ἐοίκατον γοῦν.

5 ΞΕ. Ἐκτρέπεσθον δέ γε ἀπὸ τῆς ζωθηρικῆς, ὁ μὲν ἐπὶ θάλατταν που καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας, τὰ ἐν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος.

ΘΕΑΙ. Τί μῆν;

ΞΕ. Ὁ δέ γε ἐπὶ [τὴν] γῆν καὶ ποταμοὺς ἑτέρους αὐ
10 τινας, πλούτου καὶ νεότητος οἶον λειμῶνας ἀφθόνοους, τὰν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος.

b ΘΕΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΞΕ. Τῆς πεζῆς θήρας γίγνεσθον δύο μεγίστω τινὲ μέρει.

ΘΕΑΙ. Ποῖον ἐκάτερον;

5 ΞΕ. Τὸ μὲν τῶν ἡμέρων, τὸ δὲ τῶν ἀγρίων.

ΘΕΑΙ. Εἴτ' ἔστι τις θήρα τῶν ἡμέρων;

ΞΕ. Εἴπερ γέ ἐστιν ἄνθρωπος ἡμερον ζῶον. θεὸς δὲ ὄπη
χαίρεις, εἴτε μηδὲν τιθεὶς ἡμερον, εἴτε ἄλλο μὲν ἡμερόν τι,
τὸν δὲ ἄνθρωπον ἄγριον, εἴτε ἡμερον μὲν λέγεις αὐτὸν
10 ἄνθρωπον, ἀνθρώπων δὲ μηδεμίαν ἡγῆ θήραν· τούτων ὁπότερ'
ἂν ἡγῆ φίλον εἰρήσθαι σοι, τοῦτο ἡμῖν διόρισον.

c ΘΕΑΙ. Ἄλλ' ἡμᾶς τε ἡμερον, ὦ ξένε, ἡγοῦμαι ζῶον,
θήραν τε ἀνθρώπων εἶναι λέγω.

ΞΕ. Διττὴν τοίνυν καὶ τὴν ἡμεροθηρικὴν εἴπωμεν.

ΘΕΑΙ. Κατὰ τί λέγοντες;

5 ΞΕ. Τὴν μὲν ληστικὴν καὶ ἀνδραποδιστικὴν καὶ τυραν-

a 2 τοίνυν] οὖν W καὶ] τε καὶ B δ om. W a 5 δέ γε
TW: δ' ἐγὼ B a 9 δέ γε] δ' W τὴν om. W a 10 οἶον
λειμῶνας ἀφθόνοους secl. Cobet b 2 γίγνεσθω B: γιγνέσθων W
b 5 ἀγρίων . . . ἡμέρων transp. W b 6 τῶν ἡμέρων θήρα W
b 7 γε] τε T ἄνθρωπος conl. Heindorf δὴ T: om. W
b 8 τιθεὶς Cobet εἴτε ἄλλο] ἢ ἄλλο Cobet b 10 ὁπότερ' ἂν]
ὅτιπερ ἂν Badham: ὁπότερον Cobet b 11 εἰρήσθαι σοι om. W
διόρισον TW: διοριστέον B et τέον s.v. W c 1 ὦ ξένε ἡμερον W

νικῆν καὶ σύμπασαν τὴν πολεμικὴν, ἐν πάντα, βίαιον θήραν, ὀρισάμενοι.

ΘΕΑΙ. Καλῶς.

ΞΕ. Τὴν δέ γε δικανικὴν καὶ δημηγορικὴν καὶ προσομιλητικὴν, ἐν αὐτῷ τὸ σύνολον, πιθανουργικὴν τινα μίαν 10
τέχνην προσειπόντες. d

ΘΕΑΙ. Ὀρθῶς.

ΞΕ. Τῆς δὴ πιθανουργικῆς διττὰ λέγωμεν γένη.

ΘΕΑΙ. Ποῖα;

ΞΕ. Τὸ μὲν ἕτερον ἰδίᾳ, τὸ δὲ δημοσίᾳ γιγνόμενον. 5

ΘΕΑΙ. Γίγνεσθον γὰρ οὖν εἶδος ἑκάτερον.

ΞΕ. Οὐκοῦν αὐτῆς ἰδιοθηρευτικῆς τὸ μὲν μισθαρνητικόν ἐστιν, τὸ δὲ δωροφορικόν;

ΘΕΑΙ. Οὐ μανθάνω.

ΞΕ. Τῇ τῶν ἐρώτων θήρᾳ τὸν νοῦν, ὡς ἕοικας, οὐπω 10
προσέσχεσ.

ΘΕΑΙ. Τοῦ πέρι;

ΞΕ. Ὅτι τοῖς θηρευθείσι δῶρα προσεπιδιδόασιν. e

ΘΕΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΞΕ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐρωτικῆς τέχνης ἔστω εἶδος.

ΘΕΑΙ. Πάνν γε.

ΞΕ. Τοῦ δέ γε μισθαρνητικῷ τὸ μὲν προσομιλοῦν διὰ 5
χάριτος καὶ παντάπασιν δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον καὶ τὸν μισθὸν πραττόμενον τροφὴν ἑαυτῷ μόνον κολακικὴν, ὡς ἐγῶμαι, πάντες φαῖμεν ἂν <ῆ> ἡδυντικὴν τινα τέχνην εἶναι. 223

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὗ;

ΞΕ. Τὸ δὲ ἐπαγγελλόμενον μὲν ὡς ἀρετῆς ἕνεκα τὰς ὀμιλίας ποιούμενον, μισθὸν δὲ νόμισμα πραττόμενον, ἄρα οὐ τοῦτο τὸ γένος ἐτέρῳ προσειπεῖν ἄξιον ὀνόματι; 5

c 10 ἐν αὐτῷ τὸ W: εναυτο B: ἐν αὐτῷ T d 7 μισθαρνητικόν
BTW: correxit Heindorf (et mox infra) d 8 ἐστιν] τί ἐστιν T
d 10 τὸν νοῦν post προσέσχεσ transp. W e 1 πρὸς ἐτι δῶρα διδῶσιν W
e 3 εἶδος ἔστω T: ἔστω W e 7 μόνον] μόνην T κολακικὴν secl.
Schanz a 1 ἡ add. Heindorf a 5 γένος] γεγονὸς B

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΞΕ. Τίνι δὴ τούτῳ; πειρῶ λέγειν.

ΘΕΑΙ. Δῆλον δὴ τὸν γὰρ σοφιστὴν μοι δοκοῦμεν ἀνυρηκέναι. τοῦτ' οὖν ἔγωγε εἰπὼν τὸ προσῆκου ὄνομ' ἂν
10 ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν.

b ΞΕ. Κατὰ δὴ τὸν νῦν, ὦ Θεαίτητε, λόγον, ὡς ἔοικεν, ἡ τέχνης οἰκειωτικῆς, (χειρωτικῆς), [κτητικῆς,] θηρευτικῆς, ζωοθηρίας, [πεζοθηρίας,] χερσαίας, [ἡμεροθηρικῆς,] ἀνθρωποθηρίας, (πιθανοθηρίας), ἰδιοθηρίας, [μισθαρνητικῆς,] νομισ-
5 ματοπωλικῆς, δοξοπαιδευτικῆς, νέων πλουσίων καὶ ἐνδόξων γιγνομένη θήρα προσρητέου, ὡς ὁ νῦν λόγος ἡμῶν συμβαίνει, σοφιστικῆ.

ΘΕΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

c ΞΕ. Ἔτι δὲ καὶ τῆδε ἴδωμεν· οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον, ἀλλ' εὖ μάλα ποικίλης. καὶ γὰρ οὖν ἐν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις φάντασμα παρέχεται μὴ τοῦτο ὃ νῦν αὐτὸ ἡμεῖς φάμεν ἀλλ' ἕτερον εἶναι τι γένος.
5

ΘΕΑΙ. Πῆ δὴ;

ΞΕ. Τὸ τῆς κτητικῆς τέχνης διπλοῦν ἦν εἶδος που, τὸ μὲν θηρευτικὸν μέρος ἔχον, τὸ δὲ ἀλλακτικόν.

ΘΕΑΙ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τῆς τοίνυν ἀλλακτικῆς δύο εἶδη λέγωμεν, τὸ μὲν
10 δωρητικόν, τὸ δὲ ἕτερον ἀγοραστικόν;

ΘΕΑΙ. Εἰρήσθω.

ΞΕ. Καὶ μὴν αὖ φήσομεν ἀγοραστικὴν διχῆ τέμνεσθαι.

d ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Τὴν μὲν τῶν αὐτουργῶν αὐτοπωλικὴν διαιρουμένην, τὴν δὲ τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην μεταβλητικὴν.

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

b 2 χειρωτικῆς add. Aldina
θηρικῆς secl. Schleiermacher
μισθαρνητικῆς secl. Schleiermacher
μετέχον W c 4 ἡμεῖς αὐτὸ W
κτικὸν (ἔν) Heindorf
T W: ἂν φήσωμεν B

b 2-4 κτητικῆς, πεζοθηρίας, ἡμερο-
b 4 πιθανοθηρίας add. Heindorf
c 1 ἴδωμεν W: εἰδῶμεν BT
c 7 ἔχον μέρος W ἀλλα-
c 10 ἕτερον om. W c 12 αὖ φήσωμεν
d 2 διαιρούμενοι al.: δὴ εἰρημένην Stephanus

ΞΕ. Τί δέ; τῆς μεταβλητικῆς οὐχ ἢ μὲν κατὰ πόλιν 5
ἀλλαγῆ, σχεδὸν αὐτῆς ἡμισυ μέρος ὄν, καπηλικὴ προσαγο-
ρεύεται;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὸ δέ γε ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην πόλιν διαλλάττον
ὦνῃ καὶ πράσει ἐμπορικῆ; 10

ΘΕΑΙ. Τί δ' οὐ;

ΞΕ. Τῆς δ' ἐμπορικῆς ἄρ' οὐκ ἤσθήμεθα ὅτι τὸ μὲν ὅσοις e
τὸ σῶμα τρέφεται καὶ χρῆται, τὸ δὲ ὅσοις ἢ ψυχῆ, πωλοῦν
διὰ νομίσματος ἀλλάττεται;

ΘΕΑΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΞΕ. Τὸ περὶ τὴν ψυχὴν ἴσως ἀγνοοῦμεν, ἐπεὶ τό γε 5
ἕτερόν που συνίμεν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Μουσικὴν τε τοῦνυ συνάπασαν λέγωμεν, ἐκ πόλεως 224
ἐκάστοτε εἰς πόλιν ἔνθεν μὲν ὦνηθείσαν, ἐτέρωσε δὲ ἀγο-
μένην [καὶ πιπρασκομένην], καὶ γραφικὴν καὶ θαυματοποιικὴν
καὶ πολλὰ ἕτερα τῆς ψυχῆς, τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ καὶ
σπουδῆς χάριω ἀχθέντα καὶ πωλούμενα, τὸν ἄγοντα καὶ 5
πωλοῦντα μηδὲν ἦττον τῆς τῶν σιτίων καὶ ποτῶν πράσεως
ἐμπορον ὀρθῶς ἂν λεγόμενον παρασχέιν.

ΘΕΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ τὸν μαθήματα συνωνούμενον πόλιν τε b
ἐκ πόλεως νομίσματος ἀμείβοντα ταῦτόν προσερεῖς ὄνομα;

ΘΕΑΙ. Σφόδρα γε.

ΞΕ. Τῆς δὴ ψυχεμπορικῆς ταύτης ἄρ' οὐ τὸ μὲν ἐπι-
δεικτικὴ δικαιοῦτα λέγοιτ' ἂν, τὸ δὲ γελοῖφ μὲν οὐχ ἦττον 5
τοῦ πρόσθεν, ὅμως δὲ μαθημάτων οὔσαν πρᾶσιν αὐτὴν
ἀδελφῶ τιμι τῆς πράξεως ὀνόματι προσειπεῖν ἀνάγκη;

d 6 καὶ κηλικη B T (corr. b t): καπηλευτικῆ W d 9 διαλλάττον]
διαλάτ τον W: διαλλαττομένων B T: διαλλαττόμενον vulg. e 2 καὶ
χρῆται Heindorf: κέχρηται B T a 1 λέγομεν συνάπασαν W a 3 καὶ
πιπρασκομένην seclusi θαυματοποιητικὴν W a 7 παρέχειν T W:
ὑπάρχειν Badham b 5 γελοῖφ Heindorf: γελοῖον B T

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ταύτης τοῦνυ τῆς μαθηματοπωλικῆς τὸ μὲν περὶ
c τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν μαθήματα ἐτέρω, τὸ δὲ περὶ τὸ τῆς
ἀρετῆς ἄλλω προσρητέον.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Τεχνοπωλικὸν μὴν τό γε περὶ τᾶλλα ἂν ἀρμόττου
5 τὸ δὲ περὶ ταῦτα σὺ προθυμήθητι λέγειν ὄνομα.

ΘΕΑΙ. Καὶ τί τις ἂν ἄλλο ὄνομα εἰπὼν οὐκ ἂν πλημ-
μελοῖη πλὴν τὸ νῦν ζητούμενον αὐτὸ εἶναι τὸ σοφιστικὸν
γένος;

ΞΕ. Οὐδὲν ἄλλο. ἴθι δὴ νῦν συναγάγωμεν αὐτὸ λέ-
10 γοντες ὡς τὸ τῆς κτητικῆς, μεταβλητικῆς, ἀγοραστικῆς,
d ἐμπορικῆς, ψυχεμπορικῆς περὶ λόγους καὶ μαθήματα ἀρετῆς
πωλητικὸν δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστικῆ.

ΘΕΑΙ. Μάλα γε.

ΞΕ. Τρίτον δέ γ' οἶμαί σε, κἂν εἴ τις αὐτοῦ καθιδρυμένος
5 ἐν πόλει, τὰ μὲν ὠνούμενος, τὰ δὲ καὶ τεκταινόμενος αὐτὸς
μαθήματα περὶ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ πωλῶν, ἐκ τούτου τὸ ζῆν
προυτάξατο, καλεῖν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὅπερ νυνδῆ.

ΘΕΑΙ. Τί δ' οὐ μέλλω;

e ΞΕ. Καὶ τὸ κτητικῆς ἄρα μεταβλητικόν, ἀγοραστικόν,
καπηλικὸν εἴτε αὐτοπωλικόν, ἀμφοτέρως, ὅτιπερ ἂν ἦ περὶ
τὰ τοιαῦτα μαθηματοπωλικὸν γένος, αἰεὶ σὺ προσερεῖς, ὡς
φαίωη, σοφιστικόν.

5 ΘΕΑΙ. Ἐνάγκη τῷ γὰρ λόγῳ δεῖ συνακολουθεῖν.

ΞΕ. Ἐτι δὴ σκοπῶμεν εἴ τιμι τοιῷδε προσέοικεν ἄρα τὸ
νῦν μεταδιωκόμενον γένος.

225 ΘΕΑΙ. Ποίω δῆ;

ΞΕ. Τῆς κτητικῆς ἀγωνιστικῆ τι μέρος ἡμῖν ἦν.

c 1 τὸ] τῷ W c 6 εἰπὼν ὄνομα W c 9 ἴθι νῦν BT
(sed δὴ supra versum T): ἴθι δὴ W c 10 μεταβλητικῆς] μετα-
βλητικὸν BT d 1 ἐμπορικῆς] ἐμπορικῶν BT ψυχεμπορικῶν W
sed ἧς supra versum e 5 λόγῳ] λογικῶν B a 2 μέρος τι ἦν
ἡμῖν W

ΘΕΑΙ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Οὐκ ἀπὸ τρόπου τοίνυν ἐστὶ διαιρεῖν αὐτὴν δίχα.

ΘΕΑΙ. Καθ' ὅποια λέγε.

5

ΞΕ. Τὸ μὲν ἀμιλλητικὸν αὐτῆς τιθέντας, τὸ δὲ μαχητικόν.

ΘΕΑΙ. Ἔστιν.

ΞΕ. Τῆς τοίνυν μαχητικῆς τῷ μὲν σώματι πρὸς σώματα
γιγνομένῳ σχεδὸν εἰκὸς καὶ πρέπον ὄνομα λέγειν τι τοιοῦτου
τιθεμένους οἷον βιαστικόν.

10

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τῷ δὲ λόγοις πρὸς λόγους τί τις, ὦ Θεαίτητε, ἄλλο
εἶπη πλὴν ἀμφισβητητικόν;

b

ΘΕΑΙ. Οὐδέν.

ΞΕ. Τὸ δέ γε περὶ τὰς ἀμφισβητήσεις θετέον διττόν.

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Καθ' ὅσον μὲν γὰρ γίνεται μήκεσί τε πρὸς ἐναντία 5
μήκη λόγων καὶ περὶ [τὰ] δίκαια καὶ ἄδικα δημοσίᾳ, δικανικόν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὸ δ' ἐν ἰδίῳ αὐτῶν καὶ κατακεκερματισμένον ἐρωτή-
σεσι πρὸς ἀποκρίσεις μὲν εἰθίσμεθα καλεῖν ἄλλο πλὴν
ἀντιλογικόν;

10

ΘΕΑΙ. Οὐδέν.

ΞΕ. Τοῦ δὲ ἀντιλογικοῦ τὸ μὲν ὅσον περὶ τὰ συμβόλαια
ἀμφισβητεῖται μὲν, εἰκῆ δὲ καὶ ἀτέχνως περὶ αὐτὸ πράτ- c
τεται, ταῦτα θετέον μὲν εἶδος, ἐπεὶ περ αὐτὸ διέγνωκεν ὡς
ἕτερον ὃν ὁ λόγος, ἀτὰρ ἐπωνυμίας οὐθ' ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν
ἔτυχεν οὔτε νῦν ὑφ' ἡμῶν τυχεῖν ἄξιον.

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ· κατὰ σμικρὰ γὰρ λίαν καὶ παντοδαπὰ 5
διήρηται.

ΞΕ. Τὸ δέ γε ἔντεχνον, καὶ περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ
ἀδίκων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅλως ἀμφισβητοῦν, ἅρ' οὐκ
ἐριστικὸν αὐτῶν λέγειν εἰθίσμεθα;

a₃ οὖν om. W

b₃ διττόν θετέον W

c₂ ταῦτα BΓ: τοῦτο al.

b₁ ἀμφισβητητικόν] ἀμφισβητικόν BTW

b₅ γὰρ om. W

c₉ αὐτῶν om. W

b₆ τὰ om. TW

10 ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

d ΞΕ. Τοῦ μὴν ἐριστικοῦ τὸ μὲν χρηματοφθορικόν, τὸ δὲ χρηματιστικὸν ὄν τυγχάνει.

ΘΕΑΙ. Παντάπασί γε.

ΞΕ. Τὴν ἐπωνυμίαν τοίνυν ἦν ἐκάτερον δεῖ καλεῖν
5 αὐτῶν πειραθῶμεν εἰπεῖν.

ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν χρή.

ΞΕ. Δοκῶ μὴν τό γε δι' ἡδονὴν τῆς περὶ ταῦτα διατριβῆς ἀμελὲς τῶν οἰκείων γιγνόμενον, περὶ δὲ τὴν λέξιν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκούοντων οὐ μεθ' ἡδονῆς ἀκουόμενον καλεῖσθαι
10 κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν οὐχ ἕτερον ἀδολεσχηκοῦ.

ΘΕΑΙ. Λέγεται γὰρ οὖν οὕτω πως.

e ΞΕ. Τούτου τοίνυν τούναντίον, ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον, ἐν τῷ μέρει σὺ πειρῶ νῦν εἰπεῖν.

ΘΕΑΙ. Καὶ <τί> τις. ἂν αὖ εἰπὼν ἕτερον οὐκ ἐξαμάρτοι πλήν γε τὸν θαυμαστὸν πάλιν ἐκείνου ἦκει αὖ νῦν τέταρτον
5 τὸν μεταδιωκόμενον ὑφ' ἡμῶν σοφιστήν;

226 ΞΕ. Οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ χρηματιστικὸν γένος, ὡς εἰκεν, ἐριστικῆς ὄν τέχνης, τῆς ἀντιλογικῆς, τῆς ἀμφισβητητικῆς, τῆς μαχητικῆς, τῆς ἀγωνιστικῆς, τῆς κτητικῆς ἔστιν, ὡς ὁ λόγος αὖ μεμήνυκε νῦν, ὁ σοφιστής.

5 ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ὅρας οὖν ὡς ἀληθῆ λέγεται τὸ ποικίλον εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον καὶ τὸ λεγόμενον οὐ τῇ ἐτέρᾳ ληπτόν;

ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν ἀμφοῖν χρή.

b ΞΕ. Χρὴ γὰρ οὖν, καὶ κατὰ δύνάμιν γε οὕτω ποιητέον, τοιόνδε τι μεταθέοντας ἴχνος αὐτοῦ. καὶ μοι λέγε· τῶν οἰκετικῶν ὀνομάτων καλοῦμεν ἅττα πού;

ΘΕΑΙ. Καὶ πολλά· ἀτὰρ ποῖα δὴ τῶν πολλῶν πυνθάνη;

d 5 αὐτῶν] αὐτὸν B d 7 μὴν] μὲν Heindorf τό γε] τόδε B T :
τὸ δε W d 8 ἀμελῶς W d 10 τὴν] τὴν γ' W e 3 τί add.
Heindorf ἐξαμαρτάνοι W e 5 τὸν om. B a 2 ἀμφισβη-
τικῆς B T W a 3 κτητικῆς B a 6 τὸ θηρίον τοῦτο W
a 7 τῇ ἐτέρᾳ] θατέρᾳ Cobet ληπτόν W : ληπτέον B T

ΞΕ. Τὰ τοιάδε, οἷον διηθεῖν τε λέγομεν καὶ διαπτᾶν καὶ 5
βράπτειν καὶ †διακρίνειν.†

ΘΕΑΙ. Τί μήν;

ΞΕ. Καὶ πρὸς γε τούτοις ἔτι ξαίνειν, κατάγειν, κερκίζειν,
καὶ μυρία ἐν ταῖς τέχναις ἄλλα τοιαῦτα ἐνόητα ἐπιστάμεθα.
ἢ γάρ; 10

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον αὐτῶν πέρι βουλευθεὶς δηλώσαι παρα- c
δείγματα προθεὶς ταῦτα κατὰ πάντων ἦρον;

ΞΕ. Διαιρητικά που τὰ λεχθέντα εἴρηται σύμπαντα.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Κατὰ τὸν ἐμὸν τοίνυν λόγον ὡς περὶ ταῦτα μίαν 5
οὔσαν ἐν ἅπασι τέχνῃν ἐνὸς ὀνόματος ἀξιόσομεν αὐτήν.

ΘΕΑΙ. Τίνα προσειπόντες;

ΞΕ. Διακριτικῆν.

ΘΕΑΙ. Ἔστω.

ΞΕ. Σκόπει δὴ ταύτης αὐτῆς δύο ἂν πη δυνώμεθα κατιδεῖν 10
εἴδη.

ΘΕΑΙ. Ταχέϊαν ὡς ἐμοὶ σκέψω ἐπιτάττεις.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἔν γε ταῖς εἰρημέναις διακρίσεισι τὸ μὲν d
χείρον ἀπὸ βελτίονος ἀποχωρίζειν ἦν, τὸ δ' ὅμοιον ἀφ'
ὁμοίου.

ΘΕΑΙ. Σχεδὸν οὕτω νῦν λεχθὲν φαίνεται.

ΞΕ. Τῆς μὲν τοίνυν ὄνομα οὐκ ἔχω λεγόμενον· τῆς δὲ 5
καταλειπούσης μὲν τὸ βέλτιον διακρίσεως, τὸ δὲ χείρον
ἀποβαλλούσης ἔχω.

ΘΕΑΙ. Λέγε τί.

ΞΕ. Πᾶσα ἢ τοιαύτη διάκρισις, ὡς ἐγὼ συννοῶ, λέγεται
παρὰ πάντων καθαρμός τις. 10

ΘΕΑΙ. Λέγεται γὰρ οὖν.

b 5 διηθεῖν BT: διασήθειν in marg. T sed η priore eraso (διασήθειν
vouluit) τε BT: τι W post λέγομεν add. διασήθειν W b 6 δια-
κρίνειν] διαρρνεῖν Orelli: διακινεῖν Campbell: suspicor διασήθειν fuisse
vel ἀνακινεῖν b 8 ξαίνειν καὶ κατάγειν καὶ κερκίζειν W d 4 οὔτω
TW: οὖν τω B d 6 καταλειπούσης W: καταλιπούσης BT

e ΞΕ. Οὐκοῦν τό γε καθαρτικὸν εἶδος αὐ διπλοῦν ὄν πᾶς ἂν ἴδοι;

ΘΕΑΙ. Ναί, κατὰ σχολήν γε ἴσως· οὐ μὴν ἔγωγε καθορῶ νῦν.

5 ΞΕ. Καὶ μὴν τά γε περὶ τὰ σώματα πολλὰ εἶδη καθάρσεων ἐνὶ περιλαβεῖν ὀνόματι προσήκει.

ΘΕΑΙ. Ποῖα καὶ τίνοι;

ΞΕ. Τά τε τῶν ζῴων, ὅσα ἐντὸς σωμάτων ὑπὸ γυμνασ-
 227 τικῆς ἱατρικῆς τε ὀρθῶς διακρινόμενα καθαίρεται καὶ περὶ τὰκτός, εἰπεῖν μὲν φαῦλα, ὅσα βαλανευτικῆ παρέχεται· καὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων, ὧν γναφευτικῆ καὶ σύμπασα κοσμη-
 5 γελοῖα δοκοῦντα ὀνόματα ἔσχεν.

ΘΕΑΙ. Μάλα γε.

ΞΕ. Παντάπασι μὲν οὖν, ὦ Θεαίτητε. ἀλλὰ γὰρ τῇ τῶν λόγων μέθοδῳ σπογγιστικῆς ἢ φαρμακοποιίας οὐδὲν ἤττον οὐδέ τι μᾶλλον τυγχάνει μέλου εἰ τὸ μὲν σμικρά, τὸ
 10 δὲ μεγάλα ἡμᾶς ὠφελεῖ καθαίρου. τοῦ κτήσασθαι γὰρ
 b ἔνεκά νουν πασῶν τεχνῶν τὸ συγγενὲς καὶ τὸ μὴ συγγενὲς κατανοεῖν πειρωμένη τιμῆ πρὸς τοῦτο ἐξ ἴσου πάσας, καὶ θάτερα τῶν ἐτέρων κατὰ τὴν ὁμοιότητα οὐδὲν ἡγεῖται γελοιώ-
 5 τηρα, σεμνότερου δέ τι τὸν διὰ στρατηγικῆς ἢ φθειριστικῆς
 δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐδὲν νενόμικεν, ἀλλ' ὡς τὸ πολὺ χαννότερον. καὶ δὴ καὶ νῦν, ὅπερ ἤρου, τί προσερούμεν ὄνομα
 συμπάσας δυνάμεις ὅσαι σῶμα εἶτε ἔμψυχον εἶτε ἄψυχον
 c εἰλήχασι καθαίρειν, οὐδὲν αὐτῇ διοίσει ποῖόν τι λεχθὲν εὐπρεπέστατον εἶναι δόξει· μόνον ἐχέτω χωρὶς τῶν τῆς ψυχῆς καθάρσεων πάντα συνδήσαν ὅσα ἄλλο τι καθαίρει.

ε 2 ἴδοι] εἶδοι T : συνίδοι W ε 3 ναί secl. Cobet ε 5 γε
 W : om. B T ε 8-α 2 ὄσοις . . . φαῦλα Badham : ὄσοις . . . φαύλοις
 Schanz α 1 καθαίρεται T W : καθαιρείται B περὶ τὰκτός]
 περιτακτός B : τὰ περὶ τὰ ἐκτός & T α 3 κοσμητικῆ] σμητικῆ
 Badham α 8 φαρμακοποιίας Ast β 4 δέ τι W : τέ τι B T
 ἢ φθειριστικῆς om. B β 6 δὴ καὶ om. T c 1 εἰλήχασι W :
 εἰλήφασι B T

τὸν γὰρ περὶ τὴν διάνοιαν καθαρμὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπι-
 κεχειρήκεν ἀφορίσασθαι τὰ νῦν, εἴ γε ὅπερ βούλεται 5
 μαυθάνομεν.

ΘΕΑΙ. Ἄλλὰ μεμάθηκα, καὶ συγχωρῶ δύο μὲν εἶδη
 καθάρσεως, ἐν δὲ τὸ περὶ τὴν ψυχὴν εἶδος εἶναι, τοῦ περὶ
 τὸ σῶμα χωρὶς οὖν.

ΞΕ. Πάντων κάλλιστα. καὶ μοι τὸ μετὰ τοῦτο ἐπάκουε 10
 πειρώμενος αὐτὸ λεχθὲν διχῆ τέμνεις. d

ΘΕΑΙ. Καθ' ὅποι' ἂν ὑφηγῆ πειράσομαί σοι συν-
 τέμνεις.

ΞΕ. Πονηρίαν ἕτερον ἀρετῆς ἐν ψυχῇ λέγομέν τι;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ; 5

ΞΕ. Καὶ μὴν καθαρμὸς γ' ἦν τὸ λείπειν μὲν θάτερον,
 ἐκβάλλειν δὲ ὅσον ἂν ἦ πού τι φλαῦρον.

ΘΕΑΙ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Καὶ ψυχῆς ἄρα, καθ' ὅσον ἂν εὐρίσκωμεν κακίας
 ἀφαίρεσίν τινα, καθαρμὸν αὐτὸν λέγοντες ἐν μέλει φθεγ- 10
 ξόμεθα.

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα γε.

ΞΕ. Δύο μὲν εἶδη κακίας περὶ ψυχὴν ῥητέον.

ΘΕΑΙ. Ποῖα;

ΞΕ. Τὸ μὲν οἶον νόσον ἐν σώματι, τὸ δ' οἶον αἰσχος 228
 ἐγγιγνόμενον.

ΘΕΑΙ. Οὐκ ἔμαθον.

ΞΕ. Νόσον ἴσως καὶ στάσιω οὐ ταῦτὸν νενόμικας;

ΘΕΑΙ. Οὐδ' αὐτὸ πρὸς τοῦτο ἔχω τί χρῆ με ἀποκρί- 5
 νασθαι.

ΞΕ. Πότερον ἄλλο τι στάσιω ἡγούμενος ἢ τὴν τοῦ φύσει
 συγγενοῦς ἕκ τινας διαφθορᾶς διαφορᾶν;

c 4 τὸν] τὸ W c 10 ἐπάκουε πειρώμενος] ἐπακολουθεῖ πειρωμένῳ Bad-
 ham d 2 καθόποι ἂν B: καθόποι ἂν T: καθ' ὅποιαν W d 4 ἀρετῆς]
 ἕρ' τῆς B d 6 γ' W: om. B T λείπειν Heindorf: καταλείπειν
 Olympiodorus: λιπεῖν B T d 13 μὲν B T W Stobaeus: μὴν Heindorf
 a 5 τί] ὅτι W a 8 διαφθορᾶς διαφορᾶν Galenus: διαφορᾶς διαφθορᾶν
 B T Stobaeus

ΘΕΑΙ. Οὐδέν.

10 ΞΕ. Ἄλλ' αἰσχος ἄλλο τι πλὴν τὸ τῆς ἀμετρίας πανταχοῦ
δυσειδὲς ἐνὸν γένος;

b ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς ἄλλο.

ΞΕ. Τί δέ; ἐν ψυχῇ δόξας ἐπιθυμίαις καὶ θυμὸν ἡδοναῖς
καὶ λόγον λύπαις καὶ πάντα ἀλλήλοις ταῦτα τῶν φλαύρων
ἐχόντων οὐκ ἠσθήμεθα διαφερόμενα;

5 ΘΕΑΙ. Καὶ σφόδρα γε.

ΞΕ. Συγγενῆ γε μὴν ἐξ ἀνάγκης σύμπαντα γέγονεν.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Στάσιω ἄρα καὶ νόσον τῆς ψυχῆς ποιηρίαν λέγοντες
ὀρθῶς ἐροῦμεν.

10 ΘΕΑΙ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

c ΞΕ. Τί δ'; ὅσ' (ἀν) κινήσεως μετασχόντα καὶ σκοπόν
τινα θέμενα πειρώμενα τούτου τυγχάνειω καθ' ἑκάστην ὄρμην
παράφορα αὐτοῦ γίνονται καὶ ἀποτυγχάνει, πότερον αὐτὰ
φήσομεν ὑπὸ συμμετρίας τῆς πρὸς ἄλληλα ἢ τοῦναντίον
5 ὑπὸ ἀμετρίας αὐτὰ πάσχειω;

ΘΕΑΙ. Δῆλον ὡς ὑπὸ ἀμετρίας.

ΞΕ. Ἄλλὰ μὴν ψυχὴν γε ἴσμεν ἄκουσαν πᾶσαν πᾶν
ἀγνοοῦσαν.

ΘΕΑΙ. Σφόδρα γε.

10 ΞΕ. Τό γε μὴν ἀγνοεῖν ἔστιω ἐπ' ἀλήθειαν ὀρμωμένης
d ψυχῆς, παραφόρου συνέσεωσ γιγνομένης, οὐδὲν ἄλλο πλὴν
παραφροσύνη.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ψυχὴν ἄρα ἀνόητον αἰσχροῶν καὶ ἀμετρον θετέον.

5 ΘΕΑΙ. Ἔοικεν.

ΞΕ. Ἔστι δὴ δύο ταῦτα, ὡς φαίνεται, κακῶν ἐν αὐτῇ

a ι ι ἐνὸν Schleiermacher: ἐν δν Stobaeus: ἐν ὅν t: δν BT
b 2 ψυχῇ] τῇ ψυχῇ W c ι ἀν add. Cobet c 2 θέμενον Stobaeus
πειρώμενα om. B: add. T Galenus Stobaeus: πειρώμεθα W καθ'
καὶ καθ' Stobaeus c 3 γίνονται Galenus Stobaeus al. ἀπο-
τυγχάνει B Galenus Stobaeus al.

γένη, τὸ μὲν ποιηρία καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, νόσος αὐτῆς σαφέστατα ὄν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὸ δέ γε ἄγνοιαν μὲν καλοῦσι, κακίαν δὲ αὐτὸ ἐν 10 ψυχῇ μόνον γιγνόμενον οὐκ ἐθέλουσιν ὁμολογεῖν.

ΘΕΑΙ. Κομιδῇ συγχωρητέον, ὃ ἰνυδὴ λέξαντος ἡμφε- e γνόησά σου, τὸ δύο εἶναι γένη κακίας ἐν ψυχῇ, καὶ δειλίαν μὲν καὶ ἀκολασίαν καὶ ἀδικίαν σύμπαντα ἡγητέον νόσον ἐν ἡμῖν, τὸ δὲ τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος αἰσχος θετέον. 5

ΞΕ. Οὐκοῦν ἐν γε σώματι περὶ δύο παθήματα τούτω δύο τέχνα τιw ἐγενέσθη;

ΘΕΑΙ. Τίνε τούτω;

ΞΕ. Περὶ μὲν αἰσχος γυμναστική, περὶ δὲ νόσον ἰατρική. 229

ΘΕΑΙ. Φαίνεσθον.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ περὶ μὲν ὕβριν καὶ ἀδικίαν καὶ δειλίαν ἢ κολαστικὴ πέφυκε τεχνῶν μάλιστα δὴ πασῶν προσήκουσα Δίκη. 5

ΘΕΑΙ. Τὸ γοῦν εἰκόσ, ὡς εἰπεῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν.

ΞΕ. Τί δέ; περὶ σύμπασαν ἄγνοιαν μὲν ἄλλην τιw ἢ διδασκαλικὴν ὀρθότερον εἴποι τις ἄν;

ΘΕΑΙ. Οὐδεμίαν. 10

ΞΕ. Φέρε δὴ διδασκαλικῆς δὲ ἄρα ἐν μόνον γένος b φατέον [εἶναι] ἢ πλείω, δύο δὲ τιw αὐτῆς εἶναι μεγίστω; σκόπει.

ΘΕΑΙ. Σκοπῶ.

ΞΕ. Καί μοι δοκοῦμεν τῆδε ἂν πη τάχιστα εὔρεῖν. 5

ΘΕΑΙ. Πῆ;

e 1 ὄν νῦν δὴ B : ὃ δὴ νῦν Stobaeus ἡμφεγνόησας σου T e 3 νόσον] ὄσον T e 6 ἐν γε σώματι Stobaeus : ἐν γε τῷ σώματι W : ἐν σώματι γε B T ταῦτῶ Stobaeus a 2 φαίνεται Stobaeus a 4 δὴ T Stobaeus : δ' ἢ B : ante μάλιστα transp. W a 5 Δίκη Cobet : δίκη B T Stobaeus b 2 εἶναι om. Stobaeus

ΞΕ. Τὴν ἄγνοιαν ἰδόντες εἶ πη κατὰ μέσον αὐτῆς τομῆν ἔχει τινά. διπλῆ γὰρ αὕτη γιγνομένη δῆλον ὅτι καὶ τὴν διδασκαλικὴν δύο ἀναγκάζει μόρια ἔχειν, ἐν ἐφ' ἐνὶ [γένει]

10 τῶν αὐτῆς ἑκατέρω.

ΘΕΑΙ. Τί οὖν; καταφανές πῆ σοι τὸ νῦν ζητούμενον;

c ΞΕ. Ἀγνοίας γοῦν μέγα τί μοι δοκῶ καὶ χαλεπὸν ἀφωρισμένον ὄρᾶν εἶδος, πᾶσι τοῖς ἄλλοις αὐτῆς ἀντίσταθμον μέρεσιν.

ΘΕΑΙ. Ποῖον δῆ;

5 ΞΕ. Τὸ μὴ κατειδότα τι δοκεῖν εἰδέναι· δι' οὗ κινδυνεύει πάντα ὅσα διανοία σφαλλόμεθα γίγνεσθαι πᾶσιν.

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ.

ΞΕ. Καὶ δὴ καὶ τούτῳ γε οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθίαν τοῦνομα προσρηθῆναι.

10 ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Τί δὲ δὴ τῷ τῆς διδασκαλικῆς ἄρα μέρει τῷ τοῦτο ἀπαλλάττοντι λεκτέον;

d ΘΕΑΙ. Οἶμαι μὲν [οὖν], ὧ ξένε, τὸ μὲν ἄλλο δημιουργικὰς διδασκαλίας, τοῦτο δὲ ἐνθάδε γε παιδείαν δι' ἡμῶν κεκλήσθαι.

ΞΕ. Καὶ γὰρ σχεδόν, ὧ Θεαίτητε, ἐν πᾶσιν Ἑλλησιν.
5 ἀλλὰ γὰρ ἡμῶν ἔτι καὶ τοῦτο σκεπτέον, ἄρ' ἄτομον ἤδη ἐστὶ πᾶν ἢ τινα ἔχον διαίρεσιν ἀξίαν ἐπωνυμίας.

ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν χρὴ σκοπεῖν.

ΞΕ. Δοκεῖ τοίνυν μοι καὶ τοῦτο ἔτι πη σχίζεσθαι.

ΘΕΑΙ. Κατὰ τί;

b 7 αὐτῆς W: αὕτη Stobaeus: αὐτῆς BT b 9 γένει om. Stobaeus
 c 1 γοῦν W: δ' οὖν BT: τ' οὖν Stobaei cod. L ἀφορίζομενον Stobaeus
 c 2 αὐτὸν ἀντίσταθμοῦν Stobaeus c 6 διανοία BT: δι' ἀγνοίας Stobaeus c 8 μόνῳ] μορίῳ Badham c 9 ἀμαθίαν W Stobaeus: ἀμαθία BT c 11 τῷ ante τῆς om. Stobaeus
 d 1 οὖν om. W Stobaeus δημιουργικῆ Stobaeus d 2 δι' ὑφ' W Stobaeus
 d 5 ante ἡμῶν add. ἐν BW: om. T Stobaeus καὶ τοῦτο ἐπισκεπτέον Stobaeus ἄρ' ἄτομον W: ἐξάτομόν Stobaei cod. L: εἰ ἄτομον BT ἐστὶν ἤδη Stobaeus d 6 ἔχει W Stobaeus
 d 8 κα] κατὰ Hermann

ΞΕ. Τῆς ἐν τοῖς λόγοις διδασκαλικῆς ἢ μὲν τραχυτέρα e
τις ἔοικεν ὁδὸς εἶναι, τὸ δ' ἕτερον αὐτῆς μῶριον λειότερον.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ τούτων ἐκότερον λέγομεν;

ΞΕ. Τὸ μὲν ἀρχαιοπρεπές τι πάτριον, ᾧ πρὸς τοὺς υἱεῖς
μάλιστ' ἐχρῶντό τε καὶ ἔτι πολλοὶ χρῶνται τὰ νῦν, ὅταν 5
αὐτοῖς ἐξαμαρτάνωσιν τι, τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθα- 230
κωτέρως παραμυθούμενοι· τὸ δ' οὖν σύμπαν αὐτὸ ὀρθότατα
εἶποι τις ἂν νουθητητικῆν.

ΘΕΑΙ. Ἔστιν οὕτως.

ΞΕ. Τὸ δέ γε, εἷξασί τινες αὐτὸν λόγον ἑαυτοῖς δόντες 5
ἠγήσασθαι πᾶσαν ἀκούσιον ἀμαθίαν εἶναι, καὶ μαθεῖν οὐδέν
ποτ' ἂν ἐθέλειν τὸν οἰόμενον εἶναι σοφὸν τούτων ὧν οἴοιτο
πέρι δευῶς εἶναι, μετὰ δὲ πολλοῦ πόνου τὸ νουθητητικὸν
εἶδος τῆς παιδείας σμικρὸν ἀνύτειν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς γε νομίζοντες. 10

ΞΕ. Τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλῳ τρόπῳ b
στέλλονται.

ΘΕΑΙ. Τίνι δῆ;

ΞΕ. Διερωτῶσιν ὧν ἂν οἴηταιί τίς τι πέρι λέγειν λέγων
μηδέν· εἶθ' ἄτε πλανωμένων τὰς δόξας ῥαδίως ἐξετάζουσι, 5
καὶ συνάγοντες δὴ τοῖς λόγοις εἰς ταῦτόν τιθέασιν παρ'
ἀλλήλας, τιθέντες δὲ ἐπιδεικνύουσιν αὐτὰς αὐταῖς ἅμα περὶ
τῶν αὐτῶν πρὸς τὰ αὐτὰ κατὰ ταῦτὰ ἐναντίας. οἱ δ' ὀρῶντες
ἑαυτοῖς μὲν χαλεπαίνουσι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἡμεροῦνται,
καὶ τούτῳ δὴ τῷ τρόπῳ τῶν περὶ αὐτοὺς μεγάλων καὶ σκλη- c
ρῶν δοξῶν ἀπαλλάττονται πασῶν [τε] ἀπαλλαγῶν ἀκούειν τε
ἠδίστην καὶ τῷ πάσχοντι βεβαιότατα γιγνομένην. νομίζοντες
γάρ, ὧ παῖ φίλε, οἱ καθαίροντες αὐτούς, ὥσπερ οἱ περὶ τὰ
σώματα ἰατροὶ νενομῖκασιν μὴ πρότερον ἂν τῆς προσφερομένης 5

e 2 μῶριον αὐτῆς W Stobaeus e 3 λέγομεν W Stobaeus: λέγωμεν
BT e 4 τὸ μὲν om. Stobaeus a 1 τι om. T a 5 ὥς
ante εἷξασιν add. vulg.: om. BT Stobaeus a 6 οὐδὲν ποτ' ἂν T:
οὐδέ τ' ἂν Stobaei cod. L b 1 τῷ τοι B Stobaeus: καὶ γάρ τοι T
b 6 συνάγουσιν et mox εἰς ταῦτόν τε Stobaeus b 7 αὐταῖς] αὐταῖς
TW: αὐτοῖς B c 2 τε om. Stobaeus

τροφῆς ἀπολαύειν δύνασθαι σῶμα, πρὶν ἂν τὰ ἐμποδίζοντα ἐντός τις ἐκβάλλῃ, ταῦτόν καὶ περὶ ψυχῆς διανοήθησαν ἐκεῖνοι, μὴ πρότερον αὐτὴν ἕξω τῶν προσφερομένων μαθημάτων
 d ὄνησι, πρὶν ἂν ἐλέγχων τις τὸν ἐλεγχόμενον εἰς αἰσχύνην καταστήσας, τὰς τοῖς μαθήμασι ἐμποδίσας δόξας ἕξελών, καθαρὸν ἀποφήνῃ καὶ ταῦτα ἠγούμενον ἄπερ οἶδεν εἶδέναι μόνα, πλείω δὲ μή.

5 ΘΕΑΙ. Βελτίστη γοῦν καὶ σωφρονεστάτη τῶν ἕξων αὕτη.

ΞΕ. Διὰ ταῦτα δὴ πάντα ἡμῶν, ὦ Θεαίτητε, καὶ τὸν ἕλεγχον λεκτέον ὡς ἄρα μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεων ἐστὶ, καὶ τὸν ἀνέλεγκτον αὐ νομιστέον, ἂν καὶ τυγχάνῃ
 e βασιλεὺς ὁ μέγας ὢν, τὰ μέγιστα ἀκάθαρτον ὄντα, ἀπαίδευτόν τε καὶ αἰσχρὸν γεγονέναι ταῦτα ἃ καθαρώτατον καὶ κάλλιστον ἔπρεπε τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι.

ΘΕΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

5 ΞΕ. Τί δέ; τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ τέχνῃ τίνας
 231 φήσομεν; ἐγὼ μὲν γὰρ φοβοῦμαι σοφιστὰς φάναί.

ΘΕΑΙ. Τί δή;

ΞΕ. Μὴ μείζον αὐτοῖς προσάπτωμεν γέρας.

ΘΕΑΙ. Ἄλλὰ μὴν προσέοικέ γε τοιοῦτω τινὶ τὰ νῦν
 5 εἰρημένα.

ΞΕ. Καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ. τὸν δὲ ἀσφαλῆ δεῖ πάντων μάλιστα περὶ τὰς ὁμοιότητας αἰε ποιεῖσθαι τὴν φυλακὴν· ὀλισθηρότατον γὰρ τὸ γένος. ὅμως δὲ ἔστω· οὐ γὰρ περὶ σμικρῶν ὄρων τὴν ἀμφισβήτησιν οἶομαι
 b γενήσεσθαι τότε ὁπόταν ἱκανῶς φυλάττωσι.

ΘΕΑΙ. Οὐκουν τό γε εἰκός.

ΞΕ. Ἔστω δὴ διακριτικῆς τέχνης καθαρτικῆς, καθαρτικῆς δὲ τὸ περὶ ψυχὴν μέρος ἀφωρίσθω, τούτου δὲ διδασκαλικῆς,

c 6 ἂν om. W c 7 ἐντός Stobaeus: ἐν αὐτῷ BT d 8 τὸν
 B Stobaeus: τὸ T e 1 ὢν T Stobaeus: ὅν B a 1 μὲν om. W
 a 3 προσάπτωμεν] προσάπτομεν B: προσάγωμεν W a 4 γε W: om.
 BT a 6 ἀγριώτερον B a 7 αἰε om. Stobaeus a 9 ἔστω
 scripsi: ἔστωσαν BT: ἔστων Schanz b 1 φυλάττωμεν Schanz
 b 2 τό γε] τότε W

διδασκαλικῆς δὲ παιδευτικῆ· τῆς δὲ παιδευτικῆς ὁ περὶ τὴν 5
μάταιον δοξοσοφίαν γιγνόμενος ἔλεγχος ἐν τῷ νῦν λόγῳ
παραφανέντι μηδὲν ἄλλ' ἡμῖν εἶναι λεγέσθω πλὴν ἢ γένει
γενναία σοφιστικῆ.

ΘΕΑΙ. Λεγέσθω μὲν· ἀπορῶ δὲ ἔγωγε ἤδη διὰ τὸ πολλὰ
πεφάνθαι, τί χρή ποτέ ὡς ἀληθῆ λέγοντα καὶ δισχυριζόμενον c
εἰπεῖν ὄντως εἶναι τὸν σοφιστήν.

ΞΕ. Εἰκότως γε σὺ ἀπορῶν. ἀλλά τοι κάκεῖνον ἠγείσθαι
χρῆ νῦν ἤδη σφόδρα ἀπορεῖν ὅπῃ ποτέ ἔτι διαδύσεται τὸν
λόγον· ὀρθῆ γὰρ ἢ παροιμία, τὸ τὰς ἀπάσας μὴ ῥάδιον εἶναι 5
διαφεύγειν. νῦν οὖν καὶ μάλιστα ἐπιθετέον αὐτῷ.

ΘΕΑΙ. Καλῶς λέγεις.

ΞΕ. Πρῶτον δὴ στάντες οἶον ἐξαναπνεύσωμεν, καὶ πρὸς
ἡμᾶς αὐτοὺς διαλογισώμεθα ἅμα ἀναπαυόμενοι, φέρε, ὅποσα d
ἡμῖν ὁ σοφιστῆς πέφανται. δοκῶ μὲν γάρ, τὸ πρῶτον
ἠρέθη νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὸ δέ γε δεύτερον ἔμπορός τις περὶ τὰ τῆς ψυχῆς 5
μαθήματα.

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Τρίτον δὲ ἄρα οὐ περὶ αὐτὰ ταῦτα κάπηλος ἀνεφάνη;

ΘΕΑΙ. Ναί, καὶ τέταρτόν γε αὐτοπώλης περὶ τὰ μαθήματα
ἡμῖν (ἦν). 10

ΞΕ. Ὅρθως ἐμνημόνευσας. πέμπτον δ' ἐγὼ πειράσομαι
μνημονεύειν· τῆς γὰρ ἀγωνιστικῆς περὶ λόγους ἦν τις ἀθλητής, e
τὴν ἔριστικὴν τέχνην ἀφωρισμένος.

ΘΕΑΙ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τό γε μὴν ἔκτον ἀμφισβητήσιμον μὲν, ὅμως δ'
ἔθεμεν αὐτῷ συγχωρήσαντες δοξῶν ἐμποδίων μαθήμασιν περὶ 5
ψυχὴν καθαρτὴν αὐτὸν εἶναι.

d 2 γάρ W : γὰρ ἔν ΒΤ : γὰρ δὴ Schanz d 3 καὶ secl. Cobet
d 5 δέ om. T d 8 αὐτὰ W : ταῦτα ΒΤ ἀνεφάνη εἶναι W
d 10 ἦν add. Heindorf e 1 γὰρ ἀγωνιστικῆς ΤW : παραγωνιστικῆς Β
e 5 μαθήμασι ΤW : μάθησιν Β

ΘΕΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

232 ΞΕ. Ἄρ' οὖν ἐννοεῖς, ὅταν ἐπιστήμων τις πολλῶν φαί-
νηται, μᾶς δὲ τέχνης ὀνόματι προσαγορεύηται, τὸ φάντασμα
τοῦτο ὡς οὐκ ἔσθ' ὑγιές, ἀλλὰ δῆλον ὡς ὁ πάσχων αὐτὸ πρὸς
τινα τέχνην οὐ δύναται κατιδεῖν ἐκείνο αὐτῆς εἰς ὃ πάντα τὰ
5 μαθήματα ταῦτα βλέπει, διὸ καὶ πολλοῖς ὀνόμασι ἀνθ' ἑνὸς
τὸν ἔχοντα αὐτὰ προσαγορεύει;

ΘΕΑΙ. Κινδυνεύει τοῦτο ταύτη πη μάλιστα πεφυκέναι.

b ΞΕ. Μὴ τοῖον ἡμεῖς γε αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει δι' ἀργίαν
πάσχωμεν, ἀλλ' ἀναλάβωμεν (ἐν) πρῶτον τῶν περὶ τὸν
σοφιστῆν. εἰρημένων. ἐν γάρ τί μοι μάλιστα κατεφάνη
αὐτὸν μηνῦον.

5 ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ἄντιλογικὸν αὐτὸν ἔφαμεν εἶναί που.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τί δ'; οὐ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ τούτου διδάσκαλον
γίγνεσθαι;

10 ΘΕΑΙ. Τί μῆν;

ΞΕ. Σκοπῶμεν δῆ, περὶ τίνος ἄρα καὶ φασιν οἱ τοιοῦτοι

ποιεῖν ἀντιλογικούς. ἡ δὲ σκέψις ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ἔστω τῆδὲ

c πη. φέρε, περὶ τῶν θείων, ὅσ' ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς, ἄρ'
ἱκανοὺς ποιούσι τοῦτο δρᾶν;

ΘΕΑΙ. Λέγεται γοῦν δὴ περὶ αὐτῶν ταῦτα.

ΞΕ. Τί δ' ὅσα φανερὰ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν περὶ
5 τὰ τοιαῦτα;

ΘΕΑΙ. Τί γάρ;

ΞΕ. Ἄλλὰ μῆν ἔν γε ταῖς ἰδίαις συνουσίαις, ὅπῃ
γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι κατὰ πάντων λέγηται τι,

σύνισμεν ὡς αὐτοὶ τε ἀντειπεῖν δεινοὶ τοὺς τε ἄλλους ὅτι

10 ποιούσιν ἅπερ αὐτοὶ δυνατοὺς;

a 2 φάντασμα] φάσμα W b 1 τῇ om. W b 2 ἐν add.
Heindorf πρώτον] πρώτον τι al. b 3 κατεφάνη μάλιστα W
b 4 αὐτὸν] αὐτὸ T c 3 γοῦν W: οὖν BT c 8 οὐσίας] οὐκίας T
c 9 δεινοὶ] δυνατοὶ W ὅτι secl. Cobet

ΘΕΑΙ. Παντάπασί γε.

ΞΕ. Τί δ' αὖ περὶ νόμων καὶ συμπάντων τῶν πολιτικῶν, d
ἄρ' οὐχ ὑπισχνοῦνται ποιεῖν ἀμφισβητητικούς;

ΘΕΑΙ. Οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῖς ὡς ἔπος εἰπεῖν διελέγετο
μὴ τοῦτο ὑπισχνουμένοις.

ΞΕ. Τὰ γε μὴν περὶ πασῶν τε καὶ κατὰ μίαν ἐκάστην 5
τέχνην, ἃ δεῖ πρὸς ἕκαστον αὐτὸν τὸν δημιουργὸν ἀντειπεῖν,
δεδημοσιωμένα που καταβέβληται γεγραμμένα τῷ βουλομένῳ
μαθεῖν.

ΘΕΑΙ. Τὰ Πρωταγόρειά μοι φαίνη περὶ τε πάλης καὶ
τῶν ἄλλων τεχνῶν εἰρηκέναι. e

ΞΕ. Καὶ πολλῶν γε, ᾧ μακάριε, ἐτέρων. ἀτὰρ δὴ τὸ
τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης ἄρ' οὐκ ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων
πρὸς ἀμφισβήτησιω ἰκανή τις δύναμις ἔοικ' εἶναι;

ΘΕΑΙ. Φαίνεται γοῦν δὴ σχεδὸν οὐδὲν ὑπολιπεῖν. 5

ΞΕ. Σὺ δὴ πρὸς θεῶν, ᾧ παῖ, δυνατὸν ἡγή τοῦτο; τάχα
γὰρ ἂν ὑμεῖς μὲν ὀξύτερον οἱ νέοι πρὸς αὐτὸ βλέποιτε, ἡμεῖς
δὲ ἀμβλύτερον.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον, καὶ πρὸς τί μάλιστα λέγεις; οὐ γάρ 233
που κατανοῶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΞΕ. Εἰ πάντα ἐπίστασθαί τινα ἀνθρώπων ἐστὶ δυνατόν.

ΘΕΑΙ. Μακάριον μεντὰν ἡμῶν, ᾧ ξένε, ἦν τὸ γένος.

ΞΕ. Πῶς οὖν ἂν ποτέ τις πρὸς γε τὸν ἐπιστάμενον αὐτὸς 5
ἀνεπιστήμων ὦν δύναιτ' ἂν ὑγιές τι λέγων ἀντειπεῖν;

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς.

ΞΕ. Τί ποτ' οὖν ἂν εἴη τὸ τῆς σοφιστικῆς δυνάμεως
θαῦμα;

ΘΕΑΙ. Τοῦ δὴ πέρι; 10

ΞΕ. Καθ' ὄντινα τρόπον ποτὲ δυνατοὶ τοῖς νέοις δόξαν b
παρασκευάζειν ὡς εἰσὶ πάντα πάντων αὐτοὶ σοφώτατοι.

d 1 τῶν om. W d 2 ἀμφισβητητικούς T d 3 ὡς ἔπος εἰπεῖν
αὐτοῖς W d 6 αὐτὸν] αὐτὸ B d 7 που TW: om. B e 4 πρὸς] καὶ
πρὸς B e 5 δὴ W: om. BT e 6 δὴ BT Stobaeus: δὲ
δὴ W a 2 που] πω Stobaeus a 8 τὸ om. T

δῆλον γὰρ ὡς εἰ μήτε ἀντέλεγον ὀρθῶς μήτε ἐκείνοις ἐφαί-
νοντο, φαινόμενοί τε εἰ μηδὲν αὐτῶν μᾶλλον ἐδόκουν διὰ τὴν
5 ἀμφισβήτησιν εἶναι φρόνιμοι, τὸ σὺν δὲ τοῦτο, σχολῆ ποτ'
ἂν αὐτοῖς τις χρήματα διδοὺς ἤθελεν ἂν τούτων αὐτῶν μαθητῆς
γίγνεσθαι.

ΘΕΑΙ. Σχολῆ μεντᾶν.

ΞΕ. Νῦν δέ γ' ἐθέλουσιν;

10 ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα.

c ΞΕ. Δοκοῦσι γὰρ οἶμαι πρὸς ταῦτα ἐπιστημόνως ἔχειν
αὐτοὶ πρὸς ἅπερ ἀντιλέγουσιν.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Δρῶσι δέ γε τοῦτο πρὸς ἅπαντα, φαμέν;

5 ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Πάντα ἄρα σοφοὶ τοῖς μαθηταῖς φαίνονται.

ΘΕΑΙ. Τί μήν;

ΞΕ. Οὐκ ὄντες γε· ἀδύνατον γὰρ τοῦτό γε ἐφάνη.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐκ ἀδύνατον;

10 ΞΕ. Δοξαστικὴν ἄρα τιμὰ περὶ πάντων ἐπιστήμην ὁ
σοφιστῆς ἡμῖν ἀλλ' οὐκ ἀλήθειαν ἔχων ἀναπέφανται.

d ΘΕΑΙ. Παντάσῃ μὲν οὖν, καὶ κινδυνεύει γε τὸ νῦν
εἰρημένον ὀρθότατα περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι.

ΞΕ. Λάβωμεν τοίνυν σαφέστερόν τι παράδειγμα περὶ
τούτων.

5 ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ;

ΞΕ. Τόδε. καὶ μοι πειρῶ προσέχων τὸν νοῦν εὖ μάλα
ἀποκρίνασθαι.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Εἴ τις φαίη μὴ λέγειν μηδ' ἀντιλέγειν, ἀλλὰ ποιεῖν
10 καὶ δρᾶν μιᾷ τέχνῃ συνάπαντα ἐπίστασθαι πράγματα—

e ΘΕΑΙ. Πῶς πάντα εἶπες;

ΞΕ. Τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος σύ γ' ἡμῖν εὐθὺς ἀγνοεῖς·
τὰ γὰρ σύμπαντα, ὡς ἕοικας, οὐ μαυθάνεις.

ΘΕΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΞΕ. Λέγω τοίνυν σὲ καὶ ἐμὲ τῶν πάντων καὶ πρὸς ἡμῖν 5
τᾶλλα ζῶα καὶ δένδρα.

ΘΕΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΞΕ. Εἴ τις ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα φυτὰ πάντα ποιήσειν
φαίη—

ΘΕΑΙ. Τίνα δὴ λέγων τὴν ποιήσω; οὐ γὰρ δὴ γεωργόν 234
γε ἑρεῖς τινα· καὶ γὰρ ζῶων αὐτὸν εἶπες ποιητήν.

ΞΕ. Φημί, καὶ πρὸς γε θαλάττης καὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ
θεῶν καὶ τῶν ἄλλων συμπάντων· καὶ τοίνυν καὶ ταχὺ ποιή-
σας αὐτῶν ἕκαστα πάνυ μικροῦ νομίσματος ἀποδίδονται. 5

ΘΕΑΙ. Παιδιὰν λέγεις τινά.

ΞΕ. Τί δέ; τὴν τοῦ λέγοντος ὅτι πάντα οἶδε καὶ ταῦτα
ἕτερον ἂν διδάξειεν ὀλίγου καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, μὴν οὐ
παιδιὰν νομιστέον;

ΘΕΑΙ. Πάντως που. 10

ΞΕ. Παιδιάς δὲ ἔχεις ἢ τι τεχνικώτερον ἢ καὶ χαριέστερον b
εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν;

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς· πάμπολυ γὰρ εἴρηκας εἶδος εἰς ἐν
πάντα συλλαβῶν καὶ σχεδὸν ποικιλώτατον.

ΞΕ. Οὐκοῦν τόν γ' ὑπισχνούμενον δυνατὸν εἶναι μιᾷ 5
τέχνῃ πάντα ποιεῖν γινώσκομέν που τοῦτο, ὅτι μιμήματα
καὶ ὁμόνυμα τῶν ὄντων ἀπεργαζόμενος τῇ γραφικῇ τέχνῃ
δυνατὸς ἔσται τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων, πόρρωθεν τὰ
γεγραμμένα ἐπιδεικνύς, λαυθάνειω ὡς ὅτιπερ ἂν βουλευθῆ
δρᾶν, τοῦτο ἰκανώτατος ὢν ἀποτελεῖν ἔργῳ. 10

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὗ;

ΞΕ. Τί δὲ δῆ; περὶ τοὺς λόγους ἄρ' οὐ προσδοκῶμεν
εἶναί τινα ἄλλην τέχνην, ἣ αὐτὸ δυνατόν <ὄν> [αὐ] τυγχάνει c

e 4 οὖν] οὗ W e 8 ποιήσειν W : ποιήσιν B T a 2 γὰρ] γὰρ
δὴ καὶ W a 3 καὶ γῆς W : om. B T a 4 καὶ τοίνυν] καίτοι εὖ
Badham a 7 τῆν] τὸ Schanz b 1 ἢ bis om. W b 6 τοῦτο]
τοῦτον al. c 3 τέχνην τινα ἄλλην W ἢ αὐτὸ scripsi : ἢ οὐ B : ἢ
οὐ T ἔν addidi αὐτὸ seclusi τυγχάνει Heindorf : τυγχάνειν B T

τοὺς νέους καὶ ἔτι πόρρω τῶν πραγμάτων τῆς ἀληθείας
 5 ἀφεστῶτας διὰ τῶν ὧτων τοῖς λόγοις γοητεύειν, δεικνύοντας
 εἶδωλα λεγόμενα περὶ πάντων, ὥστε ποιεῖν ἀληθῆ δοκεῖν λέ-
 γεσθαι καὶ τὸν λέγοντα διη σοφώτατον πάντων ἅπαντ' εἶναι;

d ΘΕΑΙ. Τί γὰρ οὐκ ἂν εἴη ἄλλη τις τοιαύτη τέχνη;

ΞΕ. Τοὺς πολλοὺς οὖν, ὧ Θεαίτητε, τῶν τότε ἀκούοντων
 ἂρ' οὐκ ἀνάγκη χρόνου τε ἐπελθόντος αὐτοῖς ἱκανοῦ καὶ
 προιούσης ἡλικίας τοῖς τε οὔσι. προσπίπτοντας ἐγγύθεν καὶ
 5 διὰ παθημάτων ἀναγκαζομένους ἐναργῶς ἐφάπτεσθαι τῶν
 ὄντων, μεταβάλλειν τὰς τότε γενομένας δόξας, ὥστε σμικρὰ
 μὲν φαίνεσθαι τὰ μεγάλα, χαλεπὰ δὲ τὰ ῥάδια, καὶ πάντα
 e πάντη ἀνατετράφθαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις φαντάσματα ὑπὸ τῶν
 ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργων παραγενομένων;

ΘΕΑΙ. Ὡς γοῦν ἐμοὶ τηλικῶδε ὄντι κρῖναι. οἶμαι δὲ
 καὶ ἐμὲ τῶν ἔτι πόρρωθεν ἀφεστηκότων εἶναι.

5 ΞΕ. Τοιγαροῦν ἡμεῖς σε οἶδε πάντες πειρασόμεθα καὶ
 νῦν πειρώμεθα ὡς ἐγγύτατα ἄνευ τῶν παθημάτων προσάγειν.
 περὶ δ' οὖν τοῦ σοφιστοῦ τόδε μοι λέγε· πύτερον ἴδη τοῦτο
 235 σαφές, ὅτι τῶν γοήτων ἐστὶ τις, μιμητῆς ὢν τῶν ὄντων, ἢ
 διστάζομεν ἔτι μὴ περὶ ὄσων περ ἀντιλέγειν δοκεῖ δυνατὸς
 εἶναι, περὶ τοσούτων καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀληθῶς ἔχων
 τυγχάνει;

5 ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς ἂν, ὧ ξένε; ἀλλὰ σχεδὸν ἴδη σαφές
 ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι τῶν τῆς παιδιᾶς μετεχόντων ἐστὶ τις
 † μερῶν † εἰς.

ΞΕ. Γόητα μὲν δὴ καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐτόν τινα.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ θετέου;

10 ΞΕ. Ἄγε δὴ, νῦν ἡμέτερον ἔργον ἴδη τὸν θῆρα μηκέτ'
 b ἀνεῖναι· σχεδὸν γὰρ αὐτὸν περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστροῦ

c 7 ἀπάντων W d 1 τοιαύτη τις ἄλλη W d 2 ὧ om. B
 d 4 τοῖς τε οὔσι om. pr. T e 3 κρῖναι secl. Ast: κρίνειν W
 e 6 πειρώμεθα del. Schanz a 4 τυγχάνη Heindorf a 7 μερῶν]
 μυρίων Apelt εἰς W: εἰς BT (hospiti tribuunt ut sit εἰς γόητα)
 a 8 αὐτόν TW: om. B a 10 νῦν] νῦν γὰρ W

τινι τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων, ὥστε οὐκέτ' ἐκφεύξεται τόδε γε.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Τὸ μὴ οὐ τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν θανατοποιῶν 5
τις εἶς.

ΘΕΑΙ. Κὰ μοι τοῦτό γε οὔτω περὶ αὐτοῦ συνδοκεῖ.

ΞΕ. Δέδοκται τοίνυν ὅτι τάχιστα διαιρεῖν τὴν εἰδωλο-
ποικὴν τέχνην, καὶ καταβάνας εἰς αὐτήν, ἐὰν μὲν ἡμᾶς εὐθὺς 10
ὁ σοφιστὴς ὑπομείνῃ, συλλαβεῖν αὐτὸν κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ἰο
ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ λόγου, κἀκείνῳ παραδόντας ἀποφῆναι c
τὴν ἄγραν· ἐὰν δ' ἄρα κατὰ μέρη τῆς μιμητικῆς δύηται πη,
συνακολουθεῖν αὐτῷ διαιροῦντας ἀεὶ τὴν ὑποδεχομένην αὐτὸν
μοῖραν, ἕωσπερ ἂν ληφθῆ. πάντως οὔτε οὗτος οὔτε ἄλλο
γένος οὐδὲν μὴ ποτε ἐκφυγὸν ἐπεύξεται τὴν τῶν οὔτω 5
δυναμένων μετιέναι καθ' ἕκαστά τε καὶ ἐπὶ πάντα μέθοδον.

ΘΕΑΙ. Λέγεις εὖ, καὶ ταῦτα ταύτη ποιητέον.

ΞΕ. Κατὰ δὴ τὸν παρεληλυθότα τρόπον τῆς διαιρέσεως d
ἔγωγέ μοι καὶ νῦν φαίνομαι δύο καθορᾶν εἶδη τῆς μιμητικῆς· d
τὴν δὲ ζητουμένην ἰδέαν, ἐν ὁποτέρῳ ποθ' ἡμῖν οὔσα τυγχάνει,
καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι.

ΘΕΑΙ. Σὺ δ' ἄλλ' εἶπέ πρῶτον καὶ δῖελε ἡμῖν τίνε τῶ
δύο λέγεις. 5

ΞΕ. Μίαν μὲν τὴν εἰκαστικὴν ὄρων ἐν αὐτῇ τέχνην.
ἔστι δ' αὕτη μάλιστα ὁπόταν κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος
συμμετρίας τις ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει, καὶ πρὸς e
τούτοις ἔτι χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προσήκοντα ἐκάστοις, τὴν e
τοῦ μιμήματος γένεσιν ἀπεργάζηται.

ΘΕΑΙ. Τί δ'; οὐ πάντες οἱ μιμούμενοί τι τοῦτ' ἐπιχειροῦσι
δρᾶν;

b 3 οὐκέτ' W : οὐκ ἔτι B : οὐκ T b 4 τὸ W : om. BT b 5 τοῦ
τῶν TW : τούτων B b 8 δέδεικται W : δέδεικται BT c 2 κατὰ]
κατὰ τὰ Heindorf d 2 ποτὲ οὔσα ἡμῖν W d 3 νῦν δοκῶ μοι W
d 4 καὶ δῖελε πρῶτον W d 6 ὄρων W e 1 ἐκάστοις W Stobaeus :
ἐκάσταις BT

- 5 ΞΕ. Οὐκουν ὅσοι γε τῶν μεγάλων πού τι πλάττουσιν
 ἔργων ἢ γράφουσιν. εἰ γὰρ ἀποδιδούειν τὴν τῶν καλῶν
 ἀληθινήν συμμετρίαν, οἶσθ' ὅτι σμικρότερα μὲν τοῦ δέοντος
 .236 τὰ ἄνω, μείζω δὲ τὰ κάτω φαίνουτ' ἂν διὰ τὸ τὰ μὲν πόρρωθεν,
 τὰ δ' ἐγγύθεν ὑφ' ἡμῶν ὁρᾶσθαι.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

- ΞΕ. Ἄρ' οὖν οὐ χαίρειν τὸ ἀληθὲς ἐάσαντες οἱ δημιουργοὶ
 5 νῦν οὐ τὰς οὐσας συμμετρίας ἀλλὰ τὰς δοξούσας εἶναι καλὰς
 τοῖς εἰδώλοις ἐναπεργάζονται;

ΘΕΑΙ. Παντάπασι γε.

ΞΕ. Τὸ μὲν ἄρα ἕτερον οὐ δίκαιον, εἰκός γε οὖν, εἰκόνα
 καλεῖν;

10 ΘΕΑΙ. Ναί.

- b ΞΕ. Καὶ τῆς γε μιμητικῆς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος κλητέον
 ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ πρόσθεν, εἰκαστικήν;

ΘΕΑΙ. Κλητέον.

- ΞΕ. Τί δέ; τὸ φαινόμενον μὲν διὰ τὴν οὐκ ἐκ καλοῦ
 5 θέαν εἰκέναι τῷ καλῷ, δύναμιν δὲ εἴ τις λάβοι τὰ τηλικαῦτα
 ἰκανῶς ὁρᾶν, μηδ' εἰκὸς ᾗ φησιν εἰκέναι, τί καλοῦμεν; ἄρ'
 οὐκ, ἐπεὶ περ φαίνεται μὲν, εἰκε δὲ οὐ, φάντασμα;

ΘΕΑΙ. Τί μήν;

- ΞΕ. Οὐκοῦν πάμπλου καὶ κατὰ τὴν ζωγραφίαν τοῦτο τὸ
 c μέρος ἐστὶ καὶ κατὰ σύμπασαν μιμητικήν;

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Τὴν δὴ φάντασμα ἀλλ' οὐκ εἰκόνα ἀπεργαζομένην
 τέχνην ἄρ' οὐ φανταστικήν ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν;

- 5 ΘΕΑΙ. Πολύ γε.

ΞΕ. Τούτῳ τοίνυν τῷ δύο ἔλεγον εἶδη τῆς εἰδωλοποιικῆς,
 εἰκαστικήν καὶ φανταστικήν.

e 6 καλῶν] κώλων Badham a 3 πάνυ μὲν οὖν T Stobaeus: δοκεῖ
 μοι πάνυ μὲν οὖν W: om. B a 5 νῦν] οἱ νῦν Heindorf a 7 παν-
 τάπασι γε W: πάνυ μὲν οὖν BT a 8 τὸ μὲν ἄρα] ἄρ' οὖν τὸ
 μὲν W εἰκὸς γε οὖν] εἰκαστικόν W εἰκόνα om. W b 4 οὐκ ἐκ]
 τοῦ Stobaei cod. A: ἐκ al. b 6 φ] δ W c 1 τὴν ζύμπασαν
 T Stobaeus c 3 φάντασμα W: φαντάσματα BT c 5 πάνυ γε W

ΘΕΑΙ. Ὅρθως.

ΞΕ. Ὁ δέ γε καὶ τότ' ἠμφεγνόουν, <ἐν> ποτέρα τὸν σοφιστὴν θετέον, οὐδὲ νῦν πω δύναμαι θεάσασθαι σαφῶς, 10 ἀλλ' οὕτως θαυμαστὸς ἀνὴρ καὶ κατιδεῖν παγχάλεπος, ἐπεὶ d καὶ νῦν μάλα εὖ καὶ κομψῶς εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν.

ΘΕΑΙ. Ἔοικεν.

ΞΕ. Ἄρ' οὖν αὐτὸ γιγνώσκων σύμφησ, ἢ σε οἶον ρύμη 5 τις ὑπὸ τοῦ λόγου συνειθισμένου συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ συμφῆσαι;

ΘΕΑΙ. Πῶς καὶ πρὸς τί τοῦτο εἶρηκας;

ΞΕ. Ὅντως, ὦ μακάριε, ἐσμὲν ἐν παντάπασι χαλεπῇ σκέψει. τὸ γὰρ φαίνεσθαι τοῦτο καὶ τὸ δοκεῖν, εἶναι δὲ e μὴ, καὶ τὸ λέγειν μὲν ἅττα, ἀληθῆ δὲ μὴ, πάντα ταῦτά ἐστι μεστὰ ἀπορίας αἰεὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ καὶ νῦν. ὅπως γὰρ εἰπόντα χρῆ ψευδῆ λέγειν ἢ δοξάζειν οὕτως εἶναι, καὶ τοῦτο φθεγξάμενον ἐναντιολογία μὴ συνέχεσθαι, παντάπασι, ὦ 5 Θεαίτητε, χαλεπὸν. 237

ΘΕΑΙ. Τί δή;

ΞΕ. Τετόλημκεν ὁ λόγος οὗτος ὑποθέσθαι τὸ μὴ ὄν εἶναι· ψεῦδος γὰρ οὐκ ἂν ἄλλως ἐγίγνετο ὄν. Παρμενίδης δὲ ὁ μέγας, ὦ παῖ, παισὶν ἡμῶν οὖσιν ἀρχόμενός τε καὶ διὰ 5 τέλους τοῦτο ἀπεμαρτύρατο, πεζῆ τε ὦδε ἐκάστοτε λέγων καὶ μετὰ μέτρων—

Οὐ γὰρ μὴ ποτε τοῦτο δαμῆ, φησί, εἶναι μὴ ἔοντα·

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήμενος εἶργε νόημα.

c9 τότ' τούτ' T ἐν add. Bessarionis liber ποτερα B: πότερα TW c 10 θεάσασθαι βεβαιώσασθαι W (an θεάσασθαι βεβαίως?) d 1 θαυμαστῶς B ἀνὴρ Bekker: ἀνὴρ BT d 6 συνεπεσπάσατο W: νῦν ἐπεσπάσατο BT d 8 τί W: ὅτι BT e 3 μεστὰ TW: om. B a 4 ἐγίγνετο] γίγνοιτο W a 5 ἡμῶν W: μὲν BT τε καὶ Heindorf: γε καὶ W: δὲ καὶ BT a 6 τοῦτο] ταῦτ' W πεζῆ] παίζει T a 8 τοῦτο δαμῆ Simplicius: τοῦτ' οὐδαμῆ BT: τοῦτ' οὐ δαμῆ W ἔοντα Aristoteles Met. 1089 a, 4: ὄντα BT a 9 διζήμενος B T W (sed διζήσιος infra 258 d)

b παρ' ἐκείνου τε οὖν μαρτυρεῖται, καὶ μάλιστα γὰρ διὰ πάντων ὁ λόγος αὐτὸς ἂν δηλώσειε μέτρια βασανισθείς. τοῦτο οὖν αὐτὸ πρῶτον θεασώμεθα, εἰ μὴ τί σοι διαφέρει.

5 ΘΕΑΙ. Τὸ μὲν ἔμῳν ὄπῃ βούλει τίθεσο, τὸν δὲ λόγον ἢ βέλτιστα διέξεισι σκοπῶν αὐτὸς τε ἴθι κάμῃ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε.

ΞΕ. Ἄλλὰ χρὴ δρᾶν ταῦτα. καὶ μοι λέγε· τὸ μηδαμῶς ὄν τολμῶμένῳ που φθέγγεσθαι;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

10 ΞΕ. Μὴ τούτων ξιρῖδος ἔνεκα μηδὲ παιδιᾶς, ἀλλ' εἰ σπουδῆ
c δέοι συννόησαντά τινα ἀποκρίνασθαι τῶν ἀκροατῶν, ποῖ χρὴ τοῦνομά ἐπιφέρειω τοῦτο, τὸ μὴ ὄν· τί δοκοῦμεν ἂν εἰς τί καὶ ἐπὶ ποῖον αὐτόν τε καταχρήσασθαι καὶ τῷ πυθανομένῳ δεικνύναι;

5 ΘΕΑΙ. Χαλεπὸν ἤρου καὶ σχεδὸν εἰπεῖν οἷψ γὰρ ἐμοὶ παντάπασις ἄπορον.

ΞΕ. Ἄλλ' οὖν τοῦτό γὰρ δηλόν, ὅτι τῶν ὄντων ἐπὶ (τι) τὸ μὴ ὄν οὐκ οἰστέον.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ ἄν;

10 ΞΕ. Οὐκοῦν ἐπέπερ οὐκ ἐπὶ τὸ ὄν, οὐδ' ἐπὶ τὸ τί φέρων ὀρθῶς ἄν τις φέροι.

ΘΕΑΙ. Πῶς δῆ;

d ΞΕ. Καὶ τοῦτο ἡμῖν που φανερόν, ὡς καὶ τὸ "τί" τοῦτο [ῥῆμα] ἐπ' ὄντι λέγομεν ἐκάστοτε· μόνον γὰρ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ γυμνὸν καὶ ἀπηρημωμένον ἀπὸ τῶν ὄντων ἀπάντων, ἀδύνατον· ἢ γάρ;

5 ΘΕΑΙ. Ἀδύνατον.

ΞΕ. Ἄρα τῆδε σκοπῶν σύμφησις ὡς ἀνάγκη τόν τι λέγοντα ἔν γέ τι λέγειν;

b 2 αὐτὸς W: οὗτος BT b 8 φθέγγεσθαι W b 10 ἀλλ' εἰ
σπουδῆ Bekker: ἄλλης τοῦ δὴ B: ἀλλή σπουδῆ T: ἀλλ' ἢ σπουδῆ W
c 2 τί] ὅτι T W c 7 τι add. corr. Par. 1808 c 10 φέρων]
φέρων W d 1 τοῦτο Schanz: τοῦτο ῥῆμα T: τοῦ ῥήματος B:
ῥῆμα W d 2 γὰρ om. T

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Ἐνὸς γὰρ δὴ τό γε “τὶ” φήσεις σημεῖον εἶναι, τὸ δὲ “τινὲ” δυοῖν, τὸ δὲ “τινὲς” πολλῶν. 10

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Τὸν δὲ δὴ μὴ τι λέγοντα ἀναγκαιότατον, ὡς ἔοικε, εἰ παντάπασιν μηδὲν λέγειν.

ΘΕΑΙ. Ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.

ΞΕ. Ἄρ’ οὖν οὐδὲ τοῦτο συγχωρητέον, τὸ τὸν τοιοῦτον λέγειν μὲν [τι], λέγειν μὲντοι μηδὲν, ἀλλ’ οὐδὲ λέγειν 5 φατέον, ὅς γ’ ἂν ἐπιχειρῆ μὴ ὄν φθέγγεσθαι;

ΘΕΑΙ. Τέλος γοῦν ἂν ἀπορίας ὁ λόγος ἔχοι.

ΞΕ. Μήπω μέγ’ εἴπησ’ ἔτι γάρ, ὦ μακάριε, ἔστι, καὶ 238 ταῦτά γε τῶν ἀποριῶν ἡ μεγίστη καὶ πρώτη. περὶ γὰρ αὐτὴν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν οὕσα τυγχάνει.

ΘΕΑΙ. Πῶς φῆς; λέγε καὶ μηδὲν ἀποκνήσης.

ΞΕ. Τῷ μὲν οὖντι που προσγένουτ’ ἂν τι τῶν οὐτων ἕτερον. 5

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Μὴ οὖντι δέ τι τῶν οὐτων ἀρά ποτε προσγίγνεσθαι φήσομεν δυνατὸν εἶναι;

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς;

ΞΕ. Ἀριθμὸν δὴ τὸν σύμπαντα τῶν οὐτων τίθεμεν. 10

ΘΕΑΙ. Εἴπερ γε καὶ ἄλλο τι θετέον ὡς οὖν. b

ΞΕ. Μὴ τοίνυν μὴδ’ ἐπιχειρῶμεν ἀριθμοῦ μήτε πλήθους μήτε ἐν πρὸς τὸ μὴ ὄν προσφέρειν.

ΘΕΑΙ. Οὐκ οὖν ἂν ὀρθῶς γε, ὡς ἔοικεν, ἐπιχειροῖμεν, ὡς φησιν ὁ λόγος. 5

ΞΕ. Πῶς οὖν ἂν ἡ διὰ τοῦ στόματος φθέγγεται ἂν τις ἡ καὶ τῇ διανοίᾳ τὸ παράπαν λάβοι τὰ μὴ ὄντα ἢ τὸ μὴ ὄν χωρὶς ἀριθμοῦ;

d 9 γε om. W e 4 τὸν τὸ B e 5 μέν. om. B τι secl.
Schleiermacher e 6 γ’] δ’ W: om. T μὴ ὄν] μηδὲν W
e 7 ἂν] δὴ W ἔχοι ὁ λόγος T a 1 ἔτι] ἔστι T a 2 γε
delendum susp. Heindorf a 7 οὖντι δέ τι] ὄν δέ τι B: οὖντι δέ T
ποτε om. B a 7 φήσομεν προσγίγνεσθαι W b 3 ἐν] τὸ ἐν
W: τὸ ὄν T

ΘΕΑΙ. Λέγε πῆ;

10 ΞΕ. Μὴ ὄντα μὲν ἐπειδὰν λέγωμεν, ἄρα οὐ πλῆθος
c ἐπιχειροῦμεν ἀριθμοῦ προστιθέναι;

ΘΕΑΙ. Τί μήν;

ΞΕ. Μὴ ὄν δέ, ἄρα οὐ τὸ ἐν αὐ;

ΘΕΑΙ. Σαφέστατά γε.

5 ΞΕ. Καὶ μὴν οὔτε δίκαιόν γε οὔτε ὀρθόν φαμεν ὄν
ἐπιχειρεῖν μὴ ὄντι προσαρμόττειν.

ΘΕΑΙ. Λέγεις ἀληθέστατα.

ΞΕ. Συνοεῖς οὖν ὡς οὔτε φθέγγασθαι δυνατὸν ὀρθῶς
οὔτ' εἰπεῖν οὔτε διανοηθῆναι τὸ μὴ ὄν αὐτὸ καθ' αὐτό, ἀλλ'
10 ἔστιν ἀδιανόητόν τε καὶ ἄρρητον καὶ ἀφθεγκτον καὶ ἄλογον;

ΘΕΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

d ΞΕ. Ἄρ' οὖν ἐψευσάμην ἄρτι λέγων τὴν μεγίστην ἀπορίαν
ἐρεῖν αὐτοῦ περί, τὸ δὲ ἔτι μείζω τιὰ λέγειν ἄλλην ἔχομεν;

ΘΕΑΙ. Τίνα δῆ;

ΞΕ. Ὡ θαυμάσιε, οὐκ ἐννοεῖς αὐτοῖς τοῖς λεχθείσω ὅτι
5 καὶ τὸν ἐλέγχοντα εἰς ἀπορίαν καθίστησι τὸ μὴ ὄν οὕτως,
ὥστε, ὁπόταν αὐτὸ ἐπιχειρῇ τις ἐλέγχειν, ἐναντία αὐτὸν
αὐτῷ περὶ ἐκεῖνο ἀναγκάζεσθαι λέγειν;

ΘΕΑΙ. Πῶς φῆς; εἰπέ ἔτι σαφέστερον.

ΞΕ. Οὐδὲν δεῖ τὸ σαφέστερον ἐν ἐμοὶ σκοπεῖν. ἐγὼ μὲν
e γὰρ ὑποθέμενος οὔτε ἐνὸς οὔτε τῶν πολλῶν τὸ μὴ ὄν δεῖν
μετέχειν, ἄρτι τε καὶ νῦν οὕτως ἐν αὐτὸ εἴρηκα· τὸ μὴ ὄν
γὰρ φημί. συνίης τοι.

ΘΕΑΙ. Ναί.

5 ΞΕ. Καὶ μὴν αὐ καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν ἀφθεγκτόν τε
αὐτὸ καὶ ἄρρητον καὶ ἄλογον ἔφην εἶναι. συνέπη;

ΘΕΑΙ. Συνέπομαι. πῶς γὰρ οὐ;

c 1 ἀριθμοῦ ἐπιχειροῦμεν T c 5 ὄν TW: om. B d 2 τὸ δὲ
W: τότε BT sed τοῦ in marg. T: τί δὲ in marg. al.: τὸ δὲ (τί δὲ)
. . . ἔχομεν hospiti primus tribuit Winckelmann d 3 τίνα δῆ;
Winckelmann: τί δέ; B: τι δαί; T hospiti tribuentes d 4 αὐτοῖς]
ἐν αὐτοῖς W d 7 αὐτῷ T: αὐτῷ W: αὐτὸ B e 7 ξυνέπομαι.
πῶς γὰρ οὐ; TW: ξυνέπομαι πως B

ΞΕ. Οὐκοῦν τό γε εἶναι προσάπτειν πειρώμενος ἐναντία
τοῖς πρόσθεν ἔλεγον;

239

ΘΕΑΙ. Φαίῃη.

ΞΕ. Τί δέ; τοῦτο προσάπτων οὐχ ὡς ἐνὶ διελεγόμην;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἄλογόν γε λέγων καὶ ἄρρητον καὶ ἀφθεγκτον 5
ὡς γε πρὸς ἐν τὸν λόγον ἐποιούμην.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὔ;

ΞΕ. Φαμέν δέ γε δεῖν, εἴπερ ὀρθῶς τις λέξει, μήτε ὡς
ἐν μήτε ὡς πολλὰ διορίζειν αὐτό, μηδὲ τὸ παράπαν αὐτὸ
καλεῖν· ἐνὸς γὰρ εἶδει καὶ κατὰ ταύτην ἂν τὴν πρόσρησιν 10
προσαγορεύοιτο.

ΘΕΑΙ. Παντάσιν γε.

ΞΕ. Τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; καὶ γὰρ b
πάλαι καὶ τὰ νῦν ἠττημένον ἂν εὔροι περὶ τὸν τοῦ μὴ ὄντος
ἔλεγχον. ὥστε ἐν ἔμοιγε λέγουσι, καθάπερ εἶπον, μὴ
σκοπῶμεν τὴν ὀρθολογίαν περὶ τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' εἶα δὴ νῦν
ἐν σοὶ σκεψώμεθα. 5

ΘΕΑΙ. Πῶς φῆς;

ΞΕ. *Ἴθι ἡμῖν εὖ καὶ γενναίως, ἅτε νέος ὢν, ὅτι μάλιστα
δύνασαι συντείνασ πειράθητι, μήτε οὐσίαν μήτε τὸ ἐν μήτε
πλήθος ἀριθμοῦ προστιθεὶς τῷ μὴ ὄντι, κατὰ τὸ ὀρθὸν
φθέγξασθαί τι περὶ αὐτοῦ. 10

ΘΕΑΙ. Πολλὴ μεντᾶν με καὶ ἄτοπος ἔχοι προθυμία c
τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰ σὲ τοιαῦθ' ὀρῶν πάσχοντα αὐτὸς
ἐπιχειροῖην.

ΞΕ. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ, σὲ μὲν καὶ ἐμὲ χαίρειν ἐῶμεν· ἕως
δ' ἂν τιμι δυναμένωφ ὀρᾶν τοῦτο ἐντυγχάνωμεν, μέχρι τούτου 5

a 1 ἔλεγον TW: λόγον B a 3 προσάπτων] προσάγων T ἐνὶ]
ἐν T: ἐν ὄν Heindorf a 5 γε TW: τε B a 8 τις] τι W
a 10 ἐνὸς γὰρ εἶδει B: ἐν τε γὰρ εἶδει T: ἐνὸς γὰρ εἶδει W: ἐν ἐνὸς γὰρ
εἶδει Winckelmann: ἐν τι γὰρ ἦδη Heindorf b 1 ἐμέ τε τι τίς B:
ἐμέ γε ἔτι τίς T: ἐμέ ἔτι τί τίς W b 4 εἶα Bessarionis liber:
ἐα BT b 8 τὸ om. W b 9 τὸ ὀρθὸν] τὸν ὀρθὸν λόγον T
c 2 ὀρῶν τοιαῦτα W

λέγωμεν ὡς παντὸς μᾶλλον πανούργως εἰς ἄπορον ὁ σοφιστῆς
τόπον καταδέδουκεν.

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα δὴ φαίνεται.

ΞΕ. Τοιγαροῦν εἴ τινα φήσομεν αὐτὸν ἔχειν φανταστικὴν
d τέχνην, ῥαδίως ἐκ ταύτης τῆς χρείας τῶν λόγων ἀντιλαμβανόμενος ἡμῶν εἰς τοῦναντίον ἀποστρέψει τοὺς λόγους, ὅταν εἰδωλοποιὸν αὐτὸν καλῶμεν, ἀνερωτῶν τί ποτε τὸ παράπαν εἰδῶλον λέγομεν. σκοπεῖν οὖν, ὦ Θεαίτητε, χρὴ τί τις τῷ
5 νεανίᾳ πρὸς τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρῶεῖται.

ΘΕΑΙ. Δῆλον ὅτι φήσομεν τά τε ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις εἰδῶλα, ἔτι καὶ τὰ γεγραμμένα καὶ τὰ τετυπωμένα καὶ τᾶλλα ὅσα που τοιαῦτ' ἔσθ' ἕτερα.

e ΞΕ. Φανερός, ὦ Θεαίτητε, εἴ σοφιστὴν οὐχ ἔωρακώς.

ΘΕΑΙ. Τί δὴ;

ΞΕ. Δόξει σοι μῦθευ ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχειν ὄμματα.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

5 ΞΕ. Τὴν ἀπόκρισιν ὅταν οὕτως αὐτῷ διδῶς ἔαν ἐν κατόπτροις ἢ πλάσμασι λέγῃς τι, καταγελάσεται σου τῶν λόγων, ὅταν ὡς βλέποντι λέγῃς αὐτῷ, προσποιούμενος οὔτε κάτοπτρα
240 οὔτε ὕδατα γινώσκει οὔτε τὸ παράπαν ὄψιν, τὸ δ' ἐκ τῶν λόγων ἐρωτήσει σε μόνον.

ΘΕΑΙ. Ποῖον;

ΞΕ. Τὸ διὰ πάντων τούτων ἂ πολλὰ εἰπὼν ἠξίωσας ἐνὶ
5 προσειπεῖν ὀνόματι φθεγξάμενος εἰδῶλον ἐπὶ πᾶσι ὡς ἐν ὄν. λέγε οὖν καὶ ἀμύνου μηδὲν ὑποχωρῶν τὸν ἄνδρα.

ΘΕΑΙ. Τί δῆτα, ὦ ξένε, εἰδῶλον ἂν φαίμεν εἶναι πλὴν γε τὸ πρὸς τὰληθινὸν ἀφωμοιωμένον ἕτερον τοιοῦτον;

ΞΕ. Ἔτερον δὲ λέγεις τοιοῦτον ἀληθινόν, ἢ ἐπὶ τίνι τὸ
b τοιοῦτον εἶπες;

c 6 πανούργως B d 1 χρείας τῶν λόγων T W: χρείας τὸν λόγον B: χειᾶς τοῦ λόγου Madvig d 2 ἀποστρέψει corr. T: ἀποτρέψει B T W d 3 ποτε om. T W d 4 χρῆ, ὦ θεαίτητε W d 7 ἔτι om. W: ἔτι (δὲ) καὶ Heindorf e 1 εἰ, ὦ θεαίτητε W e 5 ἔαν secl. Heindorf: ἔαν . . . λέγῃς τι secl. Cobet e 7 ὅταν . . . αὐτῷ del. Cobet βλέποντι] βλέπων τι T a 2 λόγων] ἔργων W

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς ἀληθινόν γε, ἀλλ' εἰκὸς μὲν.

ΞΕ. Ἐπειδὴ τὸ ἀληθινὸν οὕτως ὄν λέγων;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Τί δέ; τὸ μὴ ἀληθινὸν ἄρ' ἐναντίον ἀληθοῦς; 5

ΘΕΑΙ. Τί μὴν;

ΞΕ. Οὐκ οὕτως [οὐκ] ὄν ἄρα λέγεις τὸ εἰκός, εἶπερ αὐτό γε μὴ ἀληθινὸν ἐρεῖς.

ΘΕΑΙ. Ἄλλ' ἔστι γε μὴν πως.

ΞΕ. Οὐκ οὕτως ἀληθῶς γε, φῆς. 10

ΘΕΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν· πλήν γ' εἰκὸν οὕτως.

ΞΕ. Οὐκ ὄν ἄρα [οὐκ] οὕτως ἔστιν οὕτως ἢν λέγομεν εἰκόνα;

ΘΕΑΙ. Κινδυνεύει τοιαύτην τινα πεπλέχθαι συμπλοκὴν 15
τὸ μὴ ὄν τῷ ὄντι, καὶ μάλα ἄτοπον.

ΞΕ. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον; ὁρᾷς γοῦν ὅτι καὶ νῦν διὰ
τῆς ἐπαλλάξεως ταύτης ὁ πολυκέφαλος σοφιστὴς ἠνάγκακεν
ἡμᾶς τὸ μὴ ὄν οὐχ ἐκόντας ὁμολογεῖν εἶναι πως. 5

ΘΕΑΙ. Ὅρῳ καὶ μάλα.

ΞΕ. Τί δὲ δῆ; τὴν τέχνην αὐτοῦ τίνα ἀφορίσαντες ἡμῖν
αὐτοῖς συμφωνεῖν οἰοί τε ἐσόμεθα;

ΘΕΑΙ. Πῆ καὶ τὸ ποῖόν τι φοβούμενος οὕτω λέγεις;

ΞΕ. Ὅταν περὶ τὸ φάντασμα αὐτὸν ἀπατᾶν φῶμεν καὶ 10
τὴν τέχνην εἶναι τινα ἀπατητικὴν αὐτοῦ, τότε πότερον ψευδῆ
δοξάζω τὴν ψυχὴν ἡμῶν φήσομεν ὑπὸ τῆς ἐκείνου τέχνης,
ἢ τί ποτ' ἐροῦμεν;

ΘΕΑΙ. Τοῦτο· τί γὰρ ἂν ἄλλο εἶπαίμεν; 5

ΞΕ. Ψευδῆς δ' αὖ δόξα ἔσται τὰναντία τοῖς οὖσι δοξάζουσα, ἢ πῶς;

b7 οὕτως W: οὕτων B: om. T ὄν T: οὐκὸν B: οὐκ ὄν W
b9 πως Hermann: πῶς; BT (praecedentia hospiti tribuentes)
b10 οὐκ οὕτως W: οὐκοῦν T: οὐκὸν B γε φῆς (sic) T: γ' ἔφην BW
b11 οὕτως] οὕτως rec. t (et mox) b12 οὐκ ὄν] οὐκὸν B: οὐκοῦν T
οὐκ secl. Badham c3 ὁρᾷς γοῦν TW Stobaeus: om. B c4 ἐπ-
αλλάξεως] ἐπάξεως Stobaeus c7 ἀφορίζοντες W Stobaeus
d1 φάντασμα T Stobaeus: φάσμα B d2 πότερα W

ΘΕΑΙ. Οὕτως· τὰναντία.

ΞΕ. Λέγεις ἄρα τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν τὴν ψευδῆ δόξαν;

10 ΘΕΑΙ. Ἀνάγκη.

e ΞΕ. Πότερον μὴ εἶναι τὰ μὴ ὄντα δοξάζουσαν, ἢ πως εἶναι τὰ μηδαμῶς ὄντα;

ΘΕΑΙ. Εἶναι πως τὰ μὴ ὄντα δεῖ γε, εἴπερ ψεύσεται ποτέ τις τι καὶ κατὰ βραχύ.

5 ΞΕ. Τί δ'; οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ τοῦτο δὴ ψεῦδος;

ΘΕΑΙ. Καὶ τοῦτο.

10 ΞΕ. Καὶ λόγος οἶμαι ψευδῆς οὕτω κατὰ ταῦτα νομισθί-
241 σεται τά τε ὄντα λέγων μὴ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ ἂν ἄλλως τοιοῦτος γένοιτο;

ΞΕ. Σχεδὸν οὐδαμῶς· ἀλλὰ ταῦτα ὁ σοφιστῆς οὐ φήσει.
ἢ τίς μηχανῆ συγχωρεῖν τινα τῶν εὖ φρονούντων, ὅταν
5 [ἄφθεγκτα καὶ ἄρρητα καὶ ἄλογα καὶ ἀδιανόητα] προσ-
διωμολογημένα ἢ τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα; μανθάνομεν,
ὦ Θεαίτητε, ἃ λέγει;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν ὅτι τὰναντία φήσει
λέγειν ἡμᾶς τοῖς νυνδῆ, ψευδῆ τολμήσαντας εἰπεῖν ὡς ἔστιν
b ἐν δόξαις τε καὶ κατὰ λόγους; τῷ γὰρ μὴ ὄντι τὸ ὄν προσ-
άπτειν ἡμᾶς πολλάκις ἀναγκάζεσθαι, διομολογησαμένους
νυνδῆ τοῦτο εἶναι πάντων ἀδυνατώτατον.

ΞΕ. Ὅρθως ἀπεμνημόνευσας. ἀλλ' ὅρα δὴ [βουλεύεσθαι]
5 τί χρῆ δρᾶν τοῦ σοφιστοῦ πέρι· τὰς γὰρ ἀντιλήψεις καὶ

d 8 οὕτως Stobaeus: om. BT d 9 δοξάζειν τὰ μὴ ὄντα W: μὴ ὄντα δοξάζειν Stobaeus e 1 πως] πῶς λέγει Stobaeus e 3 δεῖ γε] λέγε Stobaeus: δὴ γε Heindorf e 4 τι om. T e 10 ταῦτα Stobaeus: ταῦτα ταῦτα B: ταῦτα T: ταῦτα ταῦτα W a 2 ἄλλως W Stobaeus: ἄλλος BT a 3 οὐ om. W a 4 ἢ om. W
a 5 ἀφθεγκτα . . . ἀδιανόητα secl. Madvig προδιωμολογημένα T
a 7 λέγει] λέγεις BT a 8 λέγειν φησιν W b 3 τοῦτο W: που τοῦτο BT b 4 ὅρα] ὥρα al. βουλεύεσθαι seclusi: βουλεύσασθαι T

ἀπορίας, ἐὰν αὐτὸν διερευνῶμεν ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν καὶ γοήτων τέχνῃ τιθέντες, ὁρᾶς ὡς εὐποροὶ καὶ πολλοί.

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα.

ΞΕ. Μικρὸν μέρος τοίνυν αὐτῶν διεληλύθαμεν, οὐσῶν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀπεράτων. c

ΘΕΑΙ. Ἀδύνατόν γ' ἄν, ὡς ἔοικεν, εἶη τὸν σοφιστὴν ἐλεῖν, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει.

ΞΕ. Τί οὖν; οὕτως ἀποστησόμεθα νῦν μαλθακισθέντες;

ΘΕΑΙ. Οὐκ οὐκ ἔγωγέ φημι δεῖν, εἰ καὶ κατὰ σμικρὸν 5 οἰοί τ' ἐπιλαβέσθαι πῃ τὰνδρός ἔσμεν.

ΞΕ. Ἐξεῖς οὖν συγγνώμην καὶ καθάπερ νῦν εἶπες ἀγαπήσεις ἐὰν πῃ καὶ κατὰ βραχὺ παρασπασώμεθα οὕτως ἰσχυροῦ λόγου;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐχ ἔξω; 10

ΞΕ. Τόδε τοίνυν ἔτι μᾶλλον παραιτοῦμαί σε. d

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Μὴ με οἶον πατραλοῖαν ὑπολάβης γίνεσθαι τινα.

ΘΕΑΙ. Τί δῆ;

ΞΕ. Τὸν τοῦ πατρὸς Παρμενίδου λόγον ἀναγκαῖον ἡμῖν 5 ἀμνημονέοις ἔσται βασανίζειν, καὶ βιάζεσθαι τό τε μὴ ὄν ὡς ἔστι κατὰ τι καὶ τὸ ὄν αὐτὸ πάλιν ὡς οὐκ ἔστι πῃ.

ΘΕΑΙ. Φαίνεται τὸ τοιοῦτον διαμαχετέον ἐν τοῖς λόγοις.

ΞΕ. Πῶς γὰρ οὐ φαίνεται καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τυφλῶ; τούτων γὰρ μήτ' ἐλεγχθέντων μήτε ὁμολογηθέντων σχολῇ e ποτέ τις οἶός τε ἔσται περὶ λόγων ψευδῶν λέγων ἢ δόξης, εἴτε εἰδώλων εἴτε εἰκόνων εἴτε μιμημάτων εἴτε φαντασμάτων αὐτῶν, ἢ καὶ περὶ τεχνῶν τῶν ὅσαι περὶ ταῦτά εἰσι, μὴ καταγέλαστος εἶναι τά <γ'> ἐναντία ἀναγκαζόμενος αὐτῷ λέγειν. 5

b 6 γοήτων καὶ ψευδουργῶν τιθέντες τέχνῃ W b 7 εὐποροὶ] ἄποροι
 Heusde c 2 γ' ἄν scripsi: γὰρ B T: ἄρ' W: γὰρ ἀν. al.: τὰρ Camp-
 bell (et mox ἔοικ', ἀν εἶη) c 4 οὕτως W: om. B T c 7 εἶπες
 νῦν W c 8 πῃ] πῇ τι Badham d 8 τὸ . . . λόγοις secl.
 Hermann διαμαχετέον T W: om. B e 1 μήτε ἐλεγχθέντων T:
 μητελεχθέντων B: μήτε λεχθέντων W e 5 τά γ' ἐναντία scripsi:
 τὰ μὲν ἀντι B: τὰ ἐναντία T W

ΘΕΑΙ. Ἀληθέστατα.

242 ΞΕ. Διὰ ταῦτα μέντοι τολμητέον ἐπιτίθεσθαι τῷ πα-
τρικῷ λόγῳ νῦν, ἢ τὸ παράπαν ἐατέον, εἰ τοῦτό τις εἶργει
δρᾶν ὄκνος.

ΘΕΑΙ. Ἄλλ' ἡμᾶς τοῦτό γε μηδὲν μηδαμῆ εἶρξῃ.

5 ΞΕ. Τρίτον τοίνυν ἔτι σε σμικρόν τι παραιτήσομαι.

ΘΕΑΙ. Λέγε μόνον.

ΞΕ. Εἰπόν που νυνδὴ λέγων ὡς πρὸς τὸν περὶ ταῦτ'
ἔλεγχον αἰεὶ τε ἀπειρηκῶς ἐγὼ τυγχάνω καὶ δὴ καὶ τὰ νῦν.

ΘΕΑΙ. Εἶπες.

10 ΞΕ. Φοβοῦμαι δὴ τὰ εἰρημένα, μή ποτε διὰ ταῦτά σοι
μανικὸς εἶναι δόξω παρὰ πόδα μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ
b κάτω. σὴν γὰρ δὴ χάρω ἐλέγχω τὸν λόγον ἐπιθησόμεθα,
ἕάνπερ ἐλέγχωμεν.

ΘΕΑΙ. Ὡς τοίνυν ἔμοιγε μηδαμῆ δόξων μηδὲν πλημ-
μελεῖν, ἂν ἐπὶ τὸν ἔλεγχον τοῦτον καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἴης,
5 θαρρῶν ἴθι τοῦτον γε ἔνεκα.

ΞΕ. Φέρε δὴ, τίνα ἀρχὴν τις ἂν ἄρξαιτο παρακωδυνευ-
τικῷ λόγῳ; δοκῶ μὲν γὰρ τήνδ', ὧ παῖ, τὴν ὁδὸν ἀναγκαιο-
τάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι.

ΘΕΑΙ. Ποίαν δὴ;

10 ΞΕ. Τὰ δοκοῦντα νῦν ἐναργῶς ἔχειν ἐπισκέψασθαι πρῶ-
c του μὴ πη τέταραγμένοι μὲν ὦμεν περὶ ταῦτα, ῥαδίως δ'
d ἀλλήλοις ὁμολογῶμεν ὡς εὐκρινῶς ἔχοντες.

ΘΕΑΙ. Λέγε σαφέστερον ὃ λέγεις.

ΞΕ. Εὐκόλως μοι δοκεῖ Παρμενίδης ἡμῖν διειλέχθαι καὶ
5 πᾶς ὅστις πώποτε ἐπὶ κρίσει ὥρμησε τοῦ τὰ ὄντα διορίσασθαι
f πόσα τε καὶ ποιά ἔστω.

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγέσθαι παισὶν
ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὃ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοις

a 2 νῦν om. T a 7 που νυνδὴ] νῦν δὴ που B c 1 μὲν ὦμεν W:
μὲνωμεν B T δ' om. T c 4 δοκεῖ μοι W c 5 ὅστις] ὅστις
ἡμῖν Eusebius

ἐνίοτε αὐτῶν ἄττα πη, τοτὲ δὲ καὶ φίλα γιγνόμενα γάμους d
 τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐγγόνων παρέχεται· δύο δὲ
 ἕτερος εἰπών, ὑγρὸν καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοι-
 κίζει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικὸν ἔθνος,
 ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον, ὡς ἐνὸς ὄντος 5
 τῶν πάντων καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. Ἰάδες
 δὲ καὶ Σικελαί τινες ὕστερον Μοῦσαι συνενόησαν ὅτι συμ-
 πλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρα καὶ λέγειν ὡς τὸ ὄν πολλά e
 τε καὶ ἓν ἔστιν, ἔχθρα δὲ καὶ φιλία συνεχεται. διαφορόμενον
 γὰρ αἰεὶ συμφέρεται, φασὶν αἱ συντουώτεραι τῶν Μουσῶν·
 αἱ δὲ μαλακώτεραι τὸ μὲν αἰεὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν,
 ἐν μέρει δὲ τοτὲ μὲν ἓν εἶναι φασὶ τὸ πᾶν καὶ φίλον ὑπ' 5
 Ἀφροδίτης, τοτὲ δὲ πολλὰ καὶ πολέμιον αὐτὸ αὐτῷ διὰ νεϊκός 243
 τι. ταῦτα δὲ πάντα εἰ μὲν ἀληθῶς τις ἢ μὴ τούτων εἴρηκε,
 χαλεπὸν καὶ πλημμελὲς οὕτω μεγάλα κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς
 ἀνδράσιν ἐπιτιμᾶν· ἐκεῖνο δὲ ἀνεπίφθονον ἀποφήνασθαι—

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ὅτι λίαν τῶν πολλῶν ἡμῶν ὑπεριδόντες ὠλιγόρησαν·
 οὐδὲν γὰρ φροντίσαντες εἴτ' ἐπακολουθοῦμεν αὐτοῖς λέγουσιν
 εἴτε ἀπολειπόμεθα, περαίνουσι τὸ σφέτερον αὐτῶν ἕκαστοι. b

ΘΕΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΞΕ. Ὅταν τις αὐτῶν φθέγγηται λέγων ὡς ἔστιν ἢ
 γέγονεν ἢ γίγνεται πολλὰ ἢ ἓν ἢ δύο, καὶ θερμὸν αὖ ψυχρῷ
 συγκεραυνύμενον, ἄλλοθί πη διακρίσεις καὶ συγκρίσεις ὑπο- 5
 τίθεις, τούτων, ὦ Θεαίτητε, ἐκάστοτε σύ τι πρὸς θεῶν
 συνίης ὅτι λέγουσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε μὲν ἦν νεώτερος,
 τοῦτό τε τὸ νῦν ἀπορούμενον ὁπότε τις εἴποι, τὸ μὴ ὄν,

d 1 ἄττα πη] ἀγάπη B καὶ B Eusebius: om. T d 3 καὶ] τε
 καὶ W ψυχρὸν καὶ θερμὸν W d 4 ἡμῶν al. Eusebius: ἡμῶν B T W
 d 6 τοὺς μύθους Theodoretus d 7 σικελαί B Simplicius: σικελικαί
 T W Eusebius ξυνενόησαν T Eusebius Simplicius: ξυννενοήκασιν B
 ἐμπλέκειν W e 1 ἀσφαλέστερον Eusebius e 5 ἓν T W Eusebius
 Simplicius: ὄν B a 1 δὲ] δὲ καὶ T αὐτῷ αὐτὸ B a 2 πάντα
 δὲ ταῦτα W b 8 τε secl. Cobet: γε Hermann τὸ T W:
 om. B τὸ μὴ ὄν secl. Cobet

ἀκριβῶς ᾧμην συνιέναι. νῦν δὲ ὀρᾶς ἴν' ἔσμεν αὐτοῦ πέρι
10 τῆς ἀπορίας.

c ΘΕΑΙ. Ὅρω.

ΞΕ. Τάχα τοίνυν ἴσως οὐχ ἦττον κατὰ τὸ ὄν ταῦτον
τοῦτο πάθος εἰληφότες ἐν τῇ ψυχῇ περὶ μὲν τοῦτο εὐπορεῖν
φαμεν καὶ μαυθάνειν ὁπόταν τις αὐτὸ φθέγγηται, περὶ δὲ
5 θάτερον οὐ, πρὸς ἀμφοτέρα ὁμοίως ἔχοντες.

ΘΕΑΙ. Ἴσως.

ΞΕ. Καὶ περὶ τῶν ἄλλων δὴ τῶν προειρημένων ἡμῖν
ταῦτον τοῦτο εἰρήσθω.

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

10 ΞΕ. Τῶν μὲν τοίνυν πολλῶν πέρι καὶ μετὰ τοῦτο σκεψό-
d μεθ', ἂν δόξη, περὶ δὲ τοῦ μεγίστου τε καὶ ἀρχηγού πρώτου
νῦν σκεπτέον.

ΘΕΑΙ. Τίνος δὴ λέγεις; ἢ δῆλον ὅτι τὸ ὄν φῆς πρώτου
δεῖν διερευνησασθαι τί ποθ' οἱ λέγοντες αὐτὸ δηλοῦν
5 ἡγοῦνται;

ΞΕ. Κατὰ πόδα γε, ὦ Θεαίτητε, ὑπέλαβες. λέγω γὰρ
δὴ ταύτη δεῖν ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον ἡμᾶς, οἷον αὐτῶν
παρόντων ἀναπυθνανομένους ὧδε· “Φέρε, ὁπόσοι θερμὸν
καὶ ψυχρὸν ἢ τιε δύο τοιούτω τὰ πάντ' εἶναι φατε, τί ποτε
e ἄρα τοῦτ' ἐπ' ἀμφοῖν φθέγγεσθε, λέγοντες ἄμφω καὶ ἐκάτερον
εἶναι; τί τὸ εἶναι τοῦτο ὑπολάβωμεν ὑμῶν; πότερον τρίτου
παρὰ τὰ δύο ἐκεῖνα, καὶ τρία τὸ πᾶν ἀλλὰ μὴ δύο ἔτι καθ'
ὑμᾶς τιθῶμεν; οὐ γάρ που τοῖν γε δυοῖν καλοῦντες θάτερον
5 ὄν ἀμφοτέρα ὁμοίως εἶναι λέγετε· σχεδὸν γὰρ ἂν ἀμφοτέρως
εἶν, ἀλλ' οὐ δύο εἴτην.”

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΞΕ. “Ἄλλ' ἄρά γε τὰ ἄμφω βούλεσθε καλεῖν ὄν;”

b 10 τῆς secl. Cobet c 4 ὁπόταν] ὁπότε B d 1 πρώτου νῦν
TW: πρώτου δὴ B: πρώτον νῦν al.: πρώτων δὴ Schanz d 4 δεῖ W
d 6 πόδα T (ex emend.) W: πολλὰ B pr. T d 7 δὴ om. W
e 1 φθέγγεσθαι B e 2 τοῦτο] τούτω B e 5 λέγετε] λέγεται B
e 6 εἴτην W: εἰ τὴν BT e 8 γε W: om. BT

ΘΕΑΙ. Ἴσως.

ΞΕ. “Ἄλλ’, ὦ φίλοι,” φήσομεν, “κὰν οὕτω τὰ δύο 244
λέγοιτ’ ἂν σαφέστατα ἓν.”

ΘΕΑΙ. Ὅρθότατα εἴρηκας.

ΞΕ. “Ἐπειδὴ τοίνυν ἡμεῖς ἠπορήκαμεν, ὑμεῖς αὐτὰ
ἡμῶν ἐμφανίζετε ἰκανῶς, τί ποτε βούλεσθε σημαίνειν ὅπότεν 5
ὄν φθέγγησθε. δῆλον γὰρ ὡς ὑμεῖς μὲν ταῦτα πάλαι
γιγνώσκετε, ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ μὲν ὠόμεθα, νῦν δ’ ἠπορή-
καμεν. διδάσκετε οὖν πρῶτον τοῦτ’ αὐτὸ ἡμᾶς, ἵνα μὴ
δοξάζωμεν μανθάνειν μὲν τὰ λεγόμενα παρ’ ὑμῶν, τὸ δὲ
τούτου γίγνηται πᾶν τούναντίον.” ταῦτα δὴ λέγουτές τε **b**
καὶ ἀξιοῦντες παρά τε τούτων καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὅσοι
πλείον ἐνὸς λέγουσι τὸ πᾶν εἶναι, μῶν, ὦ παῖ, τὶ πλημ-
μελήσομεν;

ΘΕΑΙ. Ἥκιστα γε. 5

ΞΕ. Τί δέ; παρὰ τῶν ἔν τὸ πᾶν λεγόντων ἄρ’ οὐ
πενυστερόν εἰς δύναμιν τί ποτε λέγουσι τὸ ὄν;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΞΕ. Τόδε τοίνυν ἀποκρῶσθων. “Ἐν πού φατε μόνον
εἶναι;”—“Φαμὲν γάρ,” φήσομαι. ἢ γάρ; 10

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. “Τί δέ; ὃν καλεῖτέ τι;”

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. “Πότερον ὅπερ ἓν, ἐπὶ τῷ αὐτῷ προσχρῶμενοι δυοῖν **c**
ὀνόμασιν, ἢ πῶς;”

ΘΕΑΙ. Τίς οὖν αὐτοῖς ἢ μετὰ τοῦτ’, ὦ ξένε, ἀπόκρισις;

ΞΕ. Δῆλον, ὦ Θεαίτητε, ὅτι τῷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν
ὑποθεμένῳ πρὸς τὸ νῦν ἐρωτηθῆν καὶ πρὸς ἄλλο δὲ ὅτιοῦν 5
οὐ πάντων ῥᾶστον ἀποκρίνασθαι.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

a 1-2 κὰν . . . λέγοιτο ἂν B: καὶ . . . λέγετε ἂν T (sed oi supra-
scripto): κὰν . . . λέγετ’ ἂν W a 7 ὠμεθα B a 9 δόξωμεν W
b 9 ἀποκρινέσθωσαν B T W b 12 καλεῖτέ] καλεῖται B Simplicius
c 1 τῷ αὐτῷ] τὸ αὐτὸ W c 4 τῷ T W: τὸ B

ΞΕ. Τό τε δύο ὀνόματα ὁμολογεῖν εἶναι μηδὲν θέμενον
πλήν ἐν καταγέλαστόν που.

10 ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Καὶ τὸ παράπαν γε ἀποδέχεσθαι τοῦ λέγοντος ὡς
d ἔστιν ὄνομά τι, λόγον οὐκ ἂν ἔχον.

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Τιθεῖς τε τοῦνομα τοῦ πράγματος ἕτερον δύο λέγει
πού τινε.

5 ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἂν ταυτὸν γε αὐτῷ τιθῆι τοῦνομα, ἢ μηδενὸς
· ὄνομα ἀναγκασθήσεται λέγειν, εἰ δέ τις αὐτὸ φήσει,
συμβήσεται τὸ ὄνομα ὀνόματος ὄνομα μόνον, ἄλλου δὲ
οὐδενὸς ὄν.

10 ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Καὶ τὸ ἐν γε, ἐνὸς ὄνομα ὄν καὶ τοῦ ὀνόματος αὐ
τὸ ἐν ὄν.

ΘΕΑΙ. Ἀνάγκη.

ΞΕ. Τί δέ; τὸ ὅλον ἕτερον τοῦ ὄντος ἐνὸς ἢ ταυτὸν
15 φήσουσι τούτῳ;

e ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ φήσουσί τε καὶ φασίν;

ΞΕ. Εἰ τοίνυν ὅλον ἐστίν, ὡσπερ καὶ Παρμενίδης λέγει,

Πάντοθεν εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ,
μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντη· τὸ γὰρ οὔτε τι μείζον

5 οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστι τῆι ἢ τῆι,

τοιούτῳν γε ὄν τὸ ὄν μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει, ταῦτα δὲ
ἔχον πᾶσα ἀνάγκη μέρη ἔχειν· ἢ πῶς;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

c8 τε] δὲ pr. T c 11 του Hermann: τοῦ BT d 1 οὐκ ἂν
ἔχον TW Simplicius: ἔχον κανέχον B: οὐκ ἂν ἔχοι al. d 3 λέγει
δύο W d 11 ὄνομα ὄν Apelt: ἐν ὄν μόνον B: ὄν μόνον T: ὄνομα
ὄν μόνον Zeller τοῦ] τοῦτο T αἰ τὸ Schleiermacher: αὐτὸ
BTW d 15 φήσουσι τούτῳ TW Simplicius: θήσουσι τοῦτο B
e 3 σφαίρης Simplicius: σφαίρας BT sed ηι suprascr. T e 5 πελέναι]
πέλαν W: πελέμεν vel τελέθειν Cobet χρεών W e 6 ἔχει]
ἔχειν al. e 7 ἔχον TW Simplicius: ἔχων B πᾶσαν T

ΞΕ. Ἄλλὰ μὴν τό γε μεμερισμένον πάθος μὲν τοῦ ἐνὸς 245
 ἔχει ἐπὶ τοῖς μέρεσι πᾶσιν οὐδὲν ἀποκωλύει, καὶ ταύτη δὴ
 πᾶν τε ὄν καὶ ὄλον ἐν εἶναι.

ΘΕΑΙ. Τί δ' οὔ;

ΞΕ. Τὸ δὲ πεπονθὸς ταῦτα ἄρ' οὐκ ἀδύνατον αὐτό γε τὸ 5
 ἐν αὐτὸ εἶναι;

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Ἄμερὲς δῆπου δεῖ παντελῶς τό γε ἀληθῶς ἐν κατὰ
 τὸν ὀρθὸν λόγον εἰρησθαι.

ΘΕΑΙ. Δεῖ γὰρ οὔν. 10

ΞΕ. Τὸ δέ γε τοιοῦτον ἐκ πολλῶν μερῶν ὄν οὐ συμ- b
 φωνήσκει τῷ [ὄλω] λόγῳ.

ΘΕΑΙ. Μανθάνω.

ΞΕ. Πότερον δὴ πάθος ἔχον τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς οὔτως ἔν τε
 ἔσται καὶ ὄλον, ἢ παντάπασιν μὴ λέγωμεν ὄλον εἶναι τὸ ὄν; 5

ΘΕΑΙ. Χαλεπὴν προβέβληκας αἴρεσιν.

ΞΕ. Ἀληθέστατα μέντοι λέγεις. πεπονθὸς τε γὰρ τὸ
 ὄν ἐν εἶναι πῶς οὐ ταῦτόν ὄν τῷ ἐνὶ φανέεται, καὶ πλεόνα
 δὴ τὰ πάντα ἐνὸς ἔσται.

ΘΕΑΙ. Ναί. 10

ΞΕ. Καὶ μὴν ἐάν γε τὸ ὄν ἢ μὴ ὄλον διὰ τὸ πεπονθέναι c
 τὸ ὑπ' ἐκείνου πάθος, ἢ δὲ αὐτὸ τὸ ὄλον, ἐνδεὲς τὸ ὄν ἑαυτοῦ
 συμβαίνει.

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἑαυτοῦ στερόμενον 5
 οὐκ ὄν ἔσται τὸ ὄν.

ΘΕΑΙ. Οὔτως.

ΞΕ. Καὶ ἐνός γε αὖ πλείω τὰ πάντα γίγνεται, τοῦ τε
 ὄντος καὶ τοῦ ὄλου χωρὶς ἰδίαν ἐκατέρου φύσιν εἰληφότος.

ΘΕΑΙ. Ναί. 10

ΞΕ. Μὴ ὄντος δέ γε τὸ παράπαν τοῦ ὄλου, ταῦτά τε

a 2 ἄπασιν W b 2 ὄλω B: om. Simplicii EF: post λόγῳ
 add. T Simplicii D b 5 ὄν Schleiermacher: ὄλον BT Simplicius
 b 8 φανέεται Simplicius: φαίνεται BT πλεόνα] πλεόν & B

d ταῦτα ὑπάρχει τῷ ὄντι, καὶ πρὸς τῷ μὴ εἶναι μὴδ' ἂν γενέσθαι ποτὲ ὄν.

ΘΕΑΙ. Τί δῆ;

ΞΕ. Τὸ γενόμενον αἰεὶ γέγονεν ὄλον· ὥστε οὔτε οὐσίαν
5 οὔτε γένεσιν ὡς οὐσαν δεῖ προσαγορεύειν [τὸ ἐν ἧ] τὸ ὄλον ἐν τοῖς οὐσι μὴ τιθέντα.

ΘΕΑΙ. Παντάπασι ξοικε ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΞΕ. Καὶ μὴν οὐδ' ὅποσονοῦν τι δεῖ τὸ μὴ ὄλον εἶναι·
ποσόν τι γὰρ ὄν, ὅποσον ἂν ᾗ, τοσοῦτον ὄλον ἀναγκαῖον
10 αὐτὸ εἶναι.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ γε.

ΞΕ. Καὶ τοίνυν ἄλλα μυρία ἀπεράντους ἀπορίας ἕκαστον
e εἰληφὸς φανεῖται τῷ τὸ ὄν εἶτε δύο τινε εἶτε ἐν μόνον εἶναι λέγοντι.

ΘΕΑΙ. Δηλοῖ σχεδὸν καὶ τὰ νῦν ὑποφαίνοντα· συν-
άπτεται γὰρ ἕτερον ἐξ ἄλλου, μείζω καὶ χαλεπωτέραν φέρου
5 περὶ τῶν ἔμπροσθεν αἰεὶ ῥηθέντων πλάνην.

ΞΕ. Τοὺς μὲν τοίνυν διακριβολογουμένους ὄντος τε πέρι
καὶ μὴ, πάντας μὲν οὐ διεληλύθαμεν, ὅμως δὲ ἱκανῶς ἐχέτω·
τοὺς δὲ ἄλλως λέγοντας αὐθρατέως, ἕν' ἐκ πάντων ἴδωμεν
246 ὅτι τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν εὐπορώτερον εἰπεῖν ὅτι ποτ'
ἔστιν.

ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν πορεύεσθαι χρὴ καὶ ἐπὶ τούτους.

ΞΕ. Καὶ μὴν ξοικέ γε ἐν αὐτοῖς οἶον γιγαντομαχία τις
5 εἶναι διὰ τὴν ἀμφισβήτησιν περὶ τῆς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Οἱ μὲν εἰς γῆν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου πάντα
ἔλκουσι, ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρυὺς περιλαμ-
βάνοντες. τῶν γὰρ τοιούτων ἐφαπτόμενοι πάντων δισχυρί-

d 1 πρὸς τῷ] πρὸς τὸ B d 5 γένεσιν ὡς] γενομένην οὔτε W Sim-
plicius τὸ ἐν ἧ secl. Bekker d 10 αὐτὸ W Simplicius: om. B T
d 12 ἄλλας μυρίας al. e 1 τὸ T W: om. B e 3 ὑποφαίνοντα νῦν W
e 6 τε om. W e 7 πάντας Eusebius: πάντῃ B T e 8 ἀδ λέ-
γοντας W ἴδωμεν Eusebius: εἰδῶμεν B: εἰδωμεν T a 8 ἀτεχνῶς
(ὡς) Hermann

ζονται τούτο εἶναι μόνον ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν 10
 τινά, ταῦτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὀριζόμενοι, τῶν δὲ ἄλλων εἴ b
 τίς <τι> φήσει μὴ σῶμα ἔχον εἶναι, καταφρονούντες τὸ
 παράπαν καὶ οὐδὲν ἐθέλοντες ἄλλο ἀκούειν.

ΘΕΑΙ. Ἡ δεινὸς εἴρηκας ἄνδρας· ἤδη γὰρ καὶ ἐγὼ
 τούτων συχνοῖς προσέτυχον. 5

ΞΕ. Τοιγαροῦν οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες μάλα
 εὐλαβῶς ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται, νοητὰ ἅττα
 καὶ ἀσώματα εἶδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι·
 τὰ δὲ ἐκείνων σώματα καὶ τὴν λεγομένην ὑπ' αὐτῶν ἀλήθειαν
 κατὰ σμικρὰ διαθραύοντες ἐν τοῖς λόγοις γένεσις ἀντ' οὐσίας c
 φερομένην τινὰ προσαγορεύουσιν. ἐν μέσῳ δὲ περὶ ταῦτα
 ἄπλετος ἀμφοτέρων μάχη τις, ᾧ Θεαίτητε, αἰεὶ συνέστηκεν.

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ.

ΞΕ. Παρ' ἀμφοῖν τοῦνυ τοῖν γενοῖν κατὰ μέρος λάβωμεν 5
 λόγον ὑπὲρ ἧς τίθενται τῆς οὐσίας.

ΘΕΑΙ. Πῶς οὖν δὴ ληψόμεθα;

ΞΕ. Παρὰ μὲν τῶν ἐν εἴδεισι αἰτὴν τιθεμένων ῥᾶον,
 ἡμερώτεροι γάρ· παρὰ δὲ τῶν εἰς σῶμα πάντα ἐλκόντων
 βία χαλεπώτερον, ἴσως δὲ καὶ σχεδὸν ἀδύνατον. ἀλλ' ὧδέ d
 μοι δεῖν δοκεῖ περὶ αὐτῶν δρᾶν.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Μάλιστα μὲν, εἴ πη δυνατὸν ἦν, ἔργῳ βελτίους
 αὐτοὺς ποιεῖν· εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἐγχωρεῖ, λόγῳ ποιῶμεν, 5
 ὑποτιθέμενοι νομιμώτερον αὐτοὺς ἢ νῦν ἐθέλοντας ἂν ἀποκρί-
 νασθαι. τὸ γὰρ ὁμολογηθὲν παρὰ βελτιόνων που κυριώτερον
 ἢ τὸ παρὰ χειρόνων· ἡμεῖς δὲ οὐ τούτων φροντίζομεν, ἀλλὰ
 τάληθες ζητοῦμεν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθότατα.

ΞΕ. Κέλευε δὴ τοὺς βελτίους γεγονότας ἀποκρίνασθαι e
 σοι, καὶ τὸ λεχθὲν παρ' αὐτῶν ἀφερμήνευε.

b 2 τι add. al. : om. B T φήσει B Eusebius: φησι T b 4 γὰρ] δὲ pr. W b 5 προσέτυχον B pr. T Eusebius: περιέτυχον W corr. T al. c 8 τιθεμένων αὐτήν W d 2 δοκεῖ δεῖν W e 3 ἐφερμήνευε W

ΘΕΑΙ. Ταῦτ' ἔσται.

5 ΞΕ. Λεγόντων δὴ θνητὸν ζῶον εἶ φασιν εἶναι τι.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Τοῦτο δὲ οὐ σῶμα ἔμψυχον ὁμολογοῦσιν;

ΘΕΑΙ. Πάνυ γε.

ΞΕ. Τιθέντες τι τῶν ὄντων ψυχὴν;

247 ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τί δέ; ψυχὴν οὐ τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δὲ ἄδικὸν φασιν εἶναι, καὶ τὴν μὲν φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα;

ΘΕΑΙ. Τί μὴν;

5 ΞΕ. Ἄλλ' οὐ δικαιοσύνης ἕξει καὶ παρουσίᾳ τοιαύτην αὐτῶν ἐκάστην γίνεσθαι, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἐναντίαν;

ΘΕΑΙ. Ναί, καὶ ταῦτα σύμφασιν.

ΞΕ. Ἄλλὰ μὴν τό γε δυνατόν τῳ παραγίνεσθαι καὶ : ἀπογίνεσθαι πάντως εἶναι τι φήσουσιν.

10 ΘΕΑΙ. Φασὶ μὲν οὖν.

b ΞΕ. Οὐσης οὖν δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς καὶ τῶν ἐναντίων, καὶ δὴ καὶ ψυχῆς ἐν ἧ ταῦτα ἐγγίγνεται, πότερον ὄρατόν καὶ ἀπτόν εἶναι φασὶ τι αὐτῶν ἢ πάντα ἀόρατα;

5 ΘΕΑΙ. Σχεδὸν οὐδὲν τούτων γε ὄρατόν.

ΞΕ. Τί δὲ τῶν τοιούτων; μὴν σῶμά τι λέγουσιν ἰσχεῖν;

ΘΕΑΙ. Τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταῦτ' ἀποκρίνονται πᾶν, ἀλλὰ τὴν μὲν ψυχὴν αὐτὴν δοκεῖν σφίσι σῶμά τι κεκτησθαι, φρόνησιν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ὧν ἠρώτηκας, αἰσχύ-
c νονται τὸ τολμᾶν ἢ μηδὲν τῶν ὄντων αὐτὰ ὁμολογεῖν ἢ πάντ' εἶναι σώματα δισχυρίζεσθαι.

ΞΕ. Σαφῶς γὰρ ἡμῖν, ὦ Θεαίτητε, βελτίους γεγόνασιν ἄνδρες· ἐπεὶ τούτων οὐδ' ἂν ἐν ἐπαισχυνθείεν οἱ γε αὐτῶν
5 σπαρτοὶ τε καὶ αὐτόχθονες, ἀλλὰ διατείνουτ' ἂν πᾶν ὃ μὴ

α 3 φρονίμην T α 5 παρουσίᾳ] φρονήσεως Campbell α 8 τῳ]
τῷ B T: τὸ W α 9 τι om. W β 3 τι φασίν W β 7 τὰ αὐτὰ W:
ταῦτα B T β 9 ἕκαστον] ἕκαστα W γ 3 ὃ θεαίτητε ἡμῖν W
c 4 ἄνδρες Bekker: ἄνδρες B T οὐδ' ἂν ἐν] οὐδὲν ἂν W ἐνεπαι-
σχυνθείεν B

δυνατοὶ ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσίν, ὡς ἄρα τοῦτο οὐδὲν τὸ παράπαν ἐστίν.

ΘΕΑΙ. Σχεδὸν οἶα διανοοῦνται λέγεις.

ΞΕ. Πάλιν τοίνυν ἀνερρωτῶμεν αὐτούς· εἰ γάρ τι καὶ σμικρὸν ἐθέλουσι τῶν ὄντων συγχωρεῖν ἀσώματον, ἔξαρκεῖ. d
τὸ γὰρ ἐπὶ τε τούτοις ἅμα καὶ ἐπ' ἐκείνοις ὅσα ἔχει σῶμα συμφυῆς γεγονός, εἰς ὃ βλέποντες ἀμφοτέρα εἶναι λέγουσι, τοῦτο αὐτοῖς ῥητέον. τάχ' οὖν ἴσως ἂν ἀποροῖεν· εἰ δὴ τι τοιοῦτον πεπόνθασι, σκόπει, προτεινομένων ἡμῶν, ἅρ' 5
ἐθέλοιεν ἂν δέχεσθαι καὶ ὁμολογεῖν τοιούτ' εἶναι τὸ ὄν.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ; λέγε, καὶ τάχα εἰσόμεθα.

ΞΕ. Λέγω δὴ τὸ καὶ ὁποιαοῦν [τινα] κεκτημένον δύναμιν εἴτ' εἰς τὸ ποιεῖν ἕτερον ὀτιοῦν πεφυκὸς εἴτ' εἰς τὸ παθεῖν e
καὶ σμικρότατον ὑπὸ τοῦ φαυλοτάτου, κἂν εἰ μόνον εἰς ἅπαξ, πᾶν τοῦτο ὄντως εἶναι· τίθεται γὰρ ὄρον [ὀρίζειν] τὰ ὄντα || ✓
ὡς ἔστιν οὐκ ἄλλο τι πλὴν δύναμις.

ΘΕΑΙ. Ἄλλ' ἐπέπερ αὐτοί γε οὐκ ἔχουσιν ἐν τῷ παρόντι 5
τούτου βέλτιον λέγειν, δέχονται τοῦτο.

ΞΕ. Καλῶς· ἴσως γὰρ ἂν εἰς ὕστερον ἡμῖν τε καὶ τούτοις ἕτερον ἂν φανεῖη. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοῦτο ἡμῖν ἐνταῦθα 248
μενέτω συνομολογηθέν.

ΘΕΑΙ. Μένει.

ΞΕ. Πρὸς δὴ τοὺς ἑτέρους ἴωμεν, τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους· σὺ δ' ἡμῖν καὶ τὰ παρὰ τούτων ἀφερμήμενε. 5

ΘΕΑΙ. Ταῦτ' ἔσται.

ΞΕ. Γένεσιν, τὴν δὲ οὐσίαν χωρὶς που διελόμενοι λέγετε; ἢ γάρ;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ σώματι μὲν ἡμᾶς γενέσει δι' αἰσθήσεως κοι- 10
νωνεῖν, διὰ λογισμοῦ δὲ ψυχῇ πρὸς τὴν ὄντως οὐσίαν,

d 4 δὴ] δέ Heindorf d 5 ἡμῶν om. B d 8 τινα om. B
e 1 εἴτ' εἰς W: εἴ τις BT e 3 ὀρίζειν secl. Ast: ὀρίζειν τὰ ὄντα
secl. Badham e 7 ἂν] δὴ Schanz a 3 μενεῖ Schanz a 4 δὴ]
δὲ W a 11 δὲ λογισμοῦ W

ἦν αἰεὶ κατὰ ταῦτὰ ὡσαύτως ἔχειν φατέ, γένεσιν δὲ ἄλλοτε ἄλλως.

b ΘΕΑΙ. Φαμὲν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τὸ δὲ δὴ κοινωνεῖν, ᾧ πάντων ἄριστοι, τί τοῦθ' ὑμᾶς ἐπ' ἀμφοῖν λέγειν φῶμεν; ἄρ' οὐ τὸ νυνδὴ παρ' ἡμῶν ῥηθέν;

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

5 ΞΕ. Πάθημα ἢ ποίημα ἐκ δυνάμεώς τινος ἀπὸ τῶν πρὸς ἄλληλα συνιόντων γιγνόμενον. τάχ' οὖν, ᾧ Θεαίτητε, αὐτῶν τὴν πρὸς ταῦτα ἀπόκρισιν σὺ μὲν οὐ κατακούεις, ἐγὼ δὲ ἴσως διὰ συνήθειαν.

ΘΕΑΙ. Τίν' οὖν δὴ λέγουσι λόγον;

c ΞΕ. Οὐ συγχωροῦσιν ἡμῖν τὸ νυνδὴ ῥηθέν πρὸς τοὺς γηγενεῖς οὐσίας πέρι.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

5 ΞΕ. Ἰκανὸν ἔθεμεν ὄρον που τῶν ὄντων, ὅταν τῷ παρῆ ἢ τοῦ πάσχειν ἢ δρᾶν καὶ πρὸς τὸ σμικρότατον δύναμις;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Πρὸς δὴ ταῦτα τόδε λέγουσιν, ὅτι γενέσει μὲν μέτεστι τοῦ πάσχειν καὶ ποιεῖν δυνάμεως, πρὸς δὲ οὐσίαν τούτων οὐδέτερον τὴν δύναμιν ἀρμόττειν φασίν.

10 ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν λέγουσί τι;

ΞΕ. Πρὸς ὃ γε λεκτέον ἡμῖν ὅτι δεόμεθα παρ' αὐτῶν d ἔτι πυθέσθαι σαφέστερον εἰ προσομολογοῦσι τὴν μὲν ψυχὴν γινώσκειν, τὴν δ' οὐσίαν γινώσκεισθαι.

ΘΕΑΙ. Φασὶ μὴν τοῦτό γε.

5 ΞΕ. Τί δέ; τὸ γινώσκειν ἢ τὸ γινώσκεισθαι φατε ποίημα ἢ πάθος ἢ ἀμφοτέρων; ἢ τὸ μὲν πάθημα, τὸ δὲ θάτερον; ἢ παντάπασιν οὐδέτερον οὐδέτερου τούτων μεταλαμβάνειν;

ΘΕΑΙ. Δῆλον ὡς οὐδέτερον οὐδέτερου· τὰναντία γὰρ ἂν τοῖς ἔμπροσθεν λέγοιεν.

b 3 φῶμεν λέγειν T c 7 τόδε] τόδε γε W ετι] ετε W
d 5 ἢ τὸ μὲν . . . d 6 θάτερον om. T d 8 δῆλον . . . λέγοιεν
primus Theaeteto tribuit Heindorf

ΞΕ. Μανθάνω· τόδε γε, ὡς τὸ γινώσκειν εἴπερ ἔσται 10
ποιεῖν τι, τὸ γινωσκόμενον ἀναγκαῖον αὐ συμβαίνει πάσχειν. e
τὴν οὐσίαν δὴ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον γινωσκομένην ὑπὸ τῆς
γνώσεως, καθ' ὅσον γινώσκεται, κατὰ τοσοῦτον κινεῖσθαι διὰ
τὸ πάσχειν, ὃ δὴ φαμεν οὐκ ἂν γενέσθαι περὶ τὸ ἡρεμοῦν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς. 5

ΞΕ. Τί δὲ πρὸς Διός; ὡς ἀληθῶς κίνησω καὶ ζῶην καὶ
ψυχὴν καὶ φρόνησιν ἢ ῥαδίως πεισθησόμεθα τῷ παντελῶς 249
οὔτι μὴ παρεῖναι, μηδὲ ζῆν αὐτὸ μηδὲ φρονεῖν, ἀλλὰ σεμνὸν
καὶ ἄγιον, νοῦν οὐκ ἔχον, ἀκίνητον ἔστος εἶναι;

ΘΕΑΙ. Δεινὸν μευτᾶν, ὦ ξένε, λόγον συγχωροῦμεν.

ΞΕ. Ἄλλὰ νοῦν μὲν ἔχειν, ζῶην δὲ μὴ φῶμεν;

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς; 5

ΞΕ. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἀμφότερα ἐνόητ' αὐτῷ λέγομεν, οὐ
μὴν ἐν ψυχῇ γε φήσομεν αὐτὸ ἔχειν αὐτά;

ΘΕΑΙ. Καὶ τίν' ἂν ἕτερον ἔχοι τρόπον;

ΞΕ. Ἄλλὰ δῆτα νοῦν μὲν καὶ ζῶην καὶ ψυχὴν (ἔχειν),
ἀκίνητον μέντοι τὸ παράπαν ἐμφυχον οὐκ ἔσταναι; 10

ΘΕΑΙ. Πάντα ἔμοιγε ἄλογα ταῦτ' εἶναι φαίνεται. b

ΞΕ. Καὶ τὸ κινούμενον δὴ καὶ κίνησω συγχωρητέον ὡς
οὔτα.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Συμβαίνει δ' οὔν, ὦ Θεαίτητε, ἀκινήτων τε οὔτων 5
νοῦν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμοῦ.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὔν.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἐὰν αὐ φερόμενα καὶ κινούμενα πάντ' εἶναι
συγχωρῶμεν, καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ταῦτόν τοῦτο ἐκ τῶν οὔτων
ἐξαιρήσομεν. 10

ΘΕΑΙ. Πῶς;

d 10 τὸ δέ γε T: τὸ δὲ B e 3 διὰ] κατὰ W e 4 ἡρεμοῦν]
ἡρεμεῖν B a 6 ἐνόν τ' αὐτῷ W: ἐνόητα αὐτῷ Simplicius: ἐνδν
ταυτῷ B: ἐν δν ταυτῷ F λέγωμεν T a 7 γε B Simplicius: τε T
a 9 ἔχειν add. Schleiermacher b 1 ἔμοιγε ἄλογα] ἐμοὶ γελοῖα
Simplicius b 5 δ' οὔν] γοῦν W Simplicius οὔτων] οὔτων τῶν
δντων Heindorf: οὔτων πάντων Badham

ΞΕ. Τὸ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως καὶ περὶ τὸ αὐτὸ δοκεῖ
 c σοι χωρὶς στάσεως γενέσθαι ποτ' ἄν;

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς.

ΞΕ. Τί δ'; ἄνευ τούτων νοῦν καθορᾶς ὄντα ἢ γενόμενον
 ἄν καὶ ὄπουσῶν;

5 ΘΕΑΙ. Ἦκιστα.

ΞΕ. Καὶ μὴν πρὸς γε τοῦτον παντὶ λόγῳ μαχετέου, ὅς
 ἄν ἐπιστήμην ἢ φρόνησιν ἢ νοῦν ἀφανίζων ἰσχυρίζηται περὶ
 τινας ὄπουσῶν.

ΘΕΑΙ. Σφόδρα γε.

10 ΞΕ. Τῷ δὴ φιλοσόφῳ καὶ ταῦτα μάλιστα τιμῶντι πᾶσα,
 ὡς ἔοικεν, ἀνάγκη διὰ ταῦτα μήτε τῶν ἐν ἢ καὶ τὰ πολλὰ
 d εἶδη λεγόντων τὸ πᾶν ἔσθηκός ἀποδέχεσθαι, τῶν τε αὖ
 πανταχῇ τὸ ὄν κινούντων μηδὲ τὸ παράπαν ἀκούειν, ἀλλὰ
 κατὰ τὴν τῶν παίδων εὐχὴν, ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα, τὸ
 ὄν τε καὶ τὸ πᾶν συναμφότερα λέγειν.

5 ΘΕΑΙ. Ἀληθέστατα.

ΞΕ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐπιεικῶς ἤδη φαινόμεθα περιειλη-
 φένας τῷ λόγῳ τὸ ὄν;

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Βαβαὶ † μέντ' ἄν ἄρα, † ὦ Θεαίτητε, ὡς μοι δοκοῦμεν
 10 νῦν αὐτοῦ γνώσεσθαι περὶ τὴν ἀπορίαν τῆς σκέψεως.

e ΘΕΑΙ. Πῶς αὖ καὶ τί τοῦτ' εἴρηκας;

ΞΕ. Ὡ μακάριε, οὐκ ἐννοεῖς ὅτι νῦν ἐσμεν ἐν ἀγνοίᾳ
 τῇ πλείστη περὶ αὐτοῦ, φαινόμεθα δέ τι λέγειν ἡμῖν
 αὐτοῖς;

5 ΘΕΑΙ. Ἐμοὶ γοῦν ὅπη δ' αὖ λελήθαμεν οὕτως ἔχοντες,
 οὐ πάνυ συνήμι.

ΞΕ. Σκόπει δὴ σαφέστερον εἰ τὰ νῦν συνομολογοῦντες

c 1 ποτ'] τότ' B c 4 ἄν TW: αὐ B c 11 τῶν TW: τὸ B
 d 1 τῶν TW: τὸν B d 3 ὅσα . . . κεκινημένα secl. Schanz
 d 4 λέγειν] λέγει B d 6 οὖν] δὴ οὖν W d 9 μέντ' ἄν ἄρα
 BT: μὴ λίαν θάρρει Apelt: fort. μενετέον ἄρα e 7 τὰ νῦν] ταῦτα
 νῦν T: ταῦτα W: τα B

δικαίως ἂν ἐπερωτηθεῖμεν ἅπερ αὐτοὶ τότε ἠρωτῶμεν τοὺς 250
λέγοντας εἶναι τὸ πᾶν θερμὸν καὶ ψυχρόν.

ΘΕΑΙ. Ποῖα; ὑπόμνησόν με.

ΞΕ. Πάνυ μὲν οὖν καὶ πειράσομαι γε δρᾶν τοῦτο
ἔρωτῶν σὲ καθάπερ ἐκείνους τότε, ἵνα ἅμα τι καὶ 5
προΐωμεν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθως.

ΞΕ. Εἶεν δὴ, κίνησι καὶ στάσι ἄρ' οὐκ ἐναντιώτατα
λέγεις ἀλλήλοις;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ; 10

ΞΕ. Καὶ μὴν εἶναι γε ὁμοίως φῆς ἀμφοτέρα αὐτὰ καὶ
ἐκάτερον;

ΘΕΑΙ. Φημί γὰρ οὖν. b.

ΞΕ. ἼΑρα κινεῖσθαι λέγων ἀμφοτέρα καὶ ἐκάτερον, ὅταν
εἶναι συγχωρῆς;

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς.

ΞΕ. ἼΑλλ' ἐστάναι σημαίνει λέγων αὐτὰ ἀμφοτέρα εἶναι; 5

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς;

ΞΕ. Τρίτον ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὄν ἐν τῇ ψυχῇ τιθεῖς,
ὡς ὑπ' ἐκείνου τὴν τε στάσι καὶ τὴν κίνησι περιεχομένην,
συλλαβῶν καὶ ἀπιδῶν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας κοινωσίαν,
οὕτως εἶναι προσείπας ἀμφοτέρα; 10

ΘΕΑΙ. Κινδυνεύομεν ὡς ἀληθῶς τρίτον ἀπομαντεύεσθαι c
τι τὸ ὄν, ὅταν κίνησι καὶ στάσι εἶναι λέγωμεν.

ΞΕ. Οὐκ ἄρα κίνησις καὶ στάσις ἐστὶ συναμφοτέρον τὸ
ὄν ἀλλ' ἕτερον δὴ τι τούτων.

ΘΕΑΙ. ἼΕοικεν. 5

ΞΕ. Κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιω ἄρα τὸ ὄν οὔτε ἕστηκεν οὔτε
κινεῖται.

ΘΕΑΙ. Σχεδόν.

a 1 ἐπερωτηθεῖμεν] ἐρωτηθείμεν TW a 11 αὐτὰ] ταῦτα W
b 2 λέγων] λέγομεν W b 8 τὴν τε κίνησι καὶ τὴν στάσι W
b 9 αὐτῶν] αὐτὸν B c 1 κινδυνεύομεν T c 4 τούτων]
τούτο W

ΞΕ. Ποῖ δὴ χρή τὴν διάνοιαν ἔτι τρέπεω τὸν βουλόμενον
10 ἐναργές τι περὶ αὐτοῦ παρ' ἑαυτῶ βεβαιώσασθαι;

ΘΕΑΙ. Ποῖ γάρ;

ΞΕ. Οἶμαι μὲν οὐδαμόσε ἔτι ῥάδιον. εἰ γάρ τι μὴ
d κινεῖται, πῶς οὐχ ἔστηκεν; ἢ τὸ μηδαμῶς ἔστος πῶς οὐκ
αὐ κινεῖται; τὸ δὲ ὄν ἡμῖν νῦν ἐκτός τούτων ἀμφοτέρων
ἀναπέφανται. ἢ δυνατὸν οὖν τοῦτο;

ΘΕΑΙ. Πάντων μὲν οὖν ἀδυνατώτατον.

5 ΞΕ. Τόδε τοίνυν μνησθῆναι δίκαιον ἐπὶ τούτοις.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ὅτι τοῦ μὴ ὄντος ἐρωτηθέντες τοῦνομα ἐφ' ὅτι
ποτὲ δεῖ φέρειν, πάσῃ συνεσχόμεθα ἀπορίᾳ. μέμνησαι;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

e ΞΕ. Μῶν οὖν ἐν ἐλάττωι τιμῇ νῦν ἐσμεν ἀπορίᾳ περὶ
τὸ ὄν;

ΘΕΑΙ. Ἐμοὶ μὲν, ὦ ξέने, εἰ δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν πλείονι
φαινόμεθα.

5 ΞΕ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐνταῦθα κείσθω διηπορημένον·
ἐπειδὴ δὲ ἐξ ἴσου τό τε ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν ἀπορίας μετειλή-
φατον, νῦν ἐλπίς ἤδη καθάπερ ἂν αὐτῶν θάτερον εἶτε
ἀμυδρότερον εἶτε σαφέστερον ἀναφαίνηται, καὶ θάτερον οὕτως
25i ἀναφαίνεσθαι· καὶ ἔαν αὐ μῆδέτερον ἰδεῖν δυνώμεθα, τὸν
γούν λόγον ὅπηπερ ἂν οἰοί τε ὦμεν εὐπρεπέστατα διωσόμεθα
οὕτως ἀμφοῖν ἅμα.

ΘΕΑΙ. Καλῶς.

5 ΞΕ. Λέγωμεν δὴ καθ' ὄντινά ποτε τρόπον πολλοῖς ὀνόμασι
ταῦτόν τοῦτο ἐκάστοτε προσαγορεύομεν.

ΘΕΑΙ. Οἷον δὴ τί; παράδειγμα εἰπέ.

ΞΕ. Λέγωμεν ἄνθρωπον δήπου πόλλ' ἄττα ἐπονομάζοντες,
τά τε χρώματα ἐπιφέροντες αὐτῶ καὶ τὰ σχήματα καὶ μεγέθη

c9 δὴ om. T d8 συνεχόμεθα W: συνειχόμεθα Heindorf
e7 καθάπερ ἂν TW: καθετέραν B a1 ἀναφανείσθαι Heindorf:
ἂν ἀναφαίνεσθαι Hirschig a2 διωσόμεθα] διοισόμεθα Wagner
a9 τὰ ante μεγέθη add. W suprascr. T

καὶ κακίας καὶ ἀρετάς, ἐν οἷς πᾶσι καὶ ἑτέροις μυρίοις οὐ μόνον 10
 ἄνθρωπον αὐτὸν εἶναι φαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὸν καὶ ἕτερα b
 ἄπειρα, καὶ τᾶλλα δὴ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως ἐν ἕκαστον
 ὑποθέμενοι πάλιν αὐτὸ πολλὰ καὶ πολλοῖς ὀνόμασι λέγομεν.

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΞΕ. Ὅθεν γε οἶμαι τοῖς τε νέοις καὶ τῶν γερόντων τοῖς 5
 ὄψιμαθέσι θοίνην παρεσκευάκαμεν· εὐθὺς γὰρ ἀντιλαβέσθαι
 παντὶ πρόχειρον ὡς ἀδύνατον τά τε πολλὰ ἐν καὶ τὸ ἐν
 πολλὰ εἶναι, καὶ δήπου χαίρουσιν οὐκ ἐῶντες ἀγαθὸν λέγειν
 ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀγαθόν, τὸν δὲ ἄνθρωπον c
 ἄνθρωπον. ἐντυγχάνεις γάρ, ᾧ Θεαίτητε, ὡς ἐγῶμαι,
 πολλάκις τὰ τοιαῦτα ἐσπουδακόσιν, ἐνίοτε πρεσβυτέροις
 ἀνθρώποις, καὶ ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως τὰ
 τοιαῦτα τεθναμακόσι, καὶ δὴ τι καὶ πάσσοφον οἰομένοις 5
 τοῦτο αὐτὸ ἀνηρηκέναι.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ἴνα τοίνυν πρὸς ἅπαντας ἡμῖν ὁ λόγος ἦ τοὺς d
 πώποτε περὶ οὐσίας καὶ ὀτιοῦν διαλεχθέντας, ἔστω καὶ πρὸς
 τούτους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅσοις ἔμπροσθεν διειλέγμεθα,
 τὰ νῦν ὡς ἐν ἐρωτήσῃ λεχθησόμενα.

ΘΕΑΙ. Τὰ ποῖα δὴ;

ΞΕ. Πότερον μήτε τὴν οὐσίαν κινήσει καὶ στάσει προσ- 5
 ἄπτωμεν μήτε ἄλλο ἄλλῳ μηδὲν μηδενί, ἀλλ' ὡς ἄμεικτα ὄντα
 καὶ ἀδύνατον μεταλαμβάνειν ἀλλήλων οὕτως αὐτὰ ἐν τοῖς παρ'
 ἡμῖν λόγοις τιθῶμεν; ἢ πάντα εἰς ταῦτόν συναγάγωμεν ὡς
 δυνατὰ ἐπικοινωνεῖν ἀλλήλοις; ἢ τὰ μὲν, τὰ δὲ μή; τούτων,
 ᾧ Θεαίτητε, τί ποτ' ἂν αὐτοὺς προαιρείσθαι φήσομεν; e

b 3 πολλά om. Simplicius b 5 γε TW Simplicius: τε B b 6 παρε-
 σκευάσαμεν W ἀντιλαβέσθαι] εἰ λαβέσθαι Simplicius c 1 τὸ] ¶
 τὸν Simplicius τὸν δὲ] τοδὲ (sic) B: τὸ δὲ W c 3 τὰ
 τοιαῦτα πολλάκις W ἐνίοτε om. Simplicius c 4 κτήσεως secl.
 Badham c 6 αὐτὸ om. W Simplicius c 8 ὁ λόγος] δμό-
 λογος in marg. T d 7 ἀδύνατα T d 8 ξυναγάγωμεν W:
 ξυνάγωμεν BT e 1 αὐτοὺς προαιρείσθαι] προαιρείσθαι τούτους T
 φήσομεν W: φήσαιμεν BT

ΘΕΑΙ. Ἐγὼ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν ἔχω πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι.

ΞΕ. Τί οὖν οὐ καθ' ἐν ἀποκρινόμενος ἐφ' ἐκάστου τὰ
5 συμβαίνοντα ἐσκέψω;

ΘΕΑΙ. Καλῶς λέγεις.

ΞΕ. Καὶ τιθῶμέν γε αὐτοὺς λέγειν, εἰ βούλει, πρῶτον μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν. οὐκοῦν κίνησις τε καὶ στάσις οὐδαμῆ μεθέξτεον οὐσίας;

252 ΘΕΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΞΕ. Τί δέ; ἔσται πότερον αὐτῶν οὐσίας μὴ προσκοινωνοῦν;

ΘΕΑΙ. Οὐκ ἔσται.

5 ΞΕ. Ταχὺ δὴ ταύτη γε τῇ συνομολογίᾳ πάντα ἀνάστατα γέγονεν, ὡς ἕοικεν, ἅμα τε τῶν τὸ πᾶν κινούντων καὶ τῶν ὡς ἐν ἰσπάντων καὶ ὅσοι κατ' εἶδη τὰ ὄντα κατὰ ταῦτα ὡσαύτως ἔχοντα εἶναι φασιν αἰεὶ πάντες γὰρ οὗτοι τό γε εἶναι προσάπτουσι, οἱ μὲν ὄντως κινεῖσθαι λέγοντες, οἱ δὲ
10 ὄντως ἐστηκότ' εἶναι.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

b ΞΕ. Καὶ μὴν καὶ ὅσοι τοτὲ μὲν συντιθέασιν τὰ πάντα, τοτὲ δὲ διαιροῦσιν, εἴτε εἰς ἐν καὶ ἐξ ἑνὸς ἄπειρα εἴτε εἰς πέρασ ἔχοντα στοιχεῖα διαιρούμενοι καὶ ἐκ τούτων συντιθέντες, ὁμοίως μὲν ἔαν ἐν μέρει τοῦτο τιθῶσιν γιγνώμενοι,
5 ὁμοίως δὲ καὶ ἔαν αἰεὶ, κατὰ πάντα ταῦτα λέγοιεν ἂν οὐδέν, εἴπερ μηδεμίᾳ ἔστι σύμμεξις.

ΘΕΑΙ. Ὅρθως.

ΞΕ. Ἔτι τοίνυν ἂν αὐτοὶ πάντων καταγελαστότατα μετίοιεν τὸν λόγον οἱ μηδὲν ἑῶντες κοινωνία παθήματος
10 ἐτέρου θάτερον προσαγορεύειν.

c ΘΕΑΙ. Πῶς;

θ 4 τί οὖν . . . θ 5 ἐσκέψω hospiti tribuit Badham et mox Theaeteto
καλῶς λέγεις a 2 προσκοινωνοῦν W : προσκοινωνεῖν B T a 6 τε]
τὰ Campbell a 8 γε] τε γε W b 8 αὐτοὶ] αὐτῶν W b 9 μετ-
[οιεν] μετίοιεν B T W

ΞΕ. Τῷ τε “εἶναί” που περὶ πάντα ἀναγκάζονται
 χρῆσθαι καὶ τῷ “χωρὶς” καὶ τῷ “τῶν ἄλλων” καὶ τῷ
 “καθ’ αὐτὸ” καὶ μυρίοις ἐτέροις, ὧν ἀκρατεῖς ὄντες
 εἴργεσθαι καὶ μὴ συνάπτειν ἐν τοῖς λόγοις οὐκ ἄλλων
 5 δέονται τῶν ἐξελεγχόντων, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οἴκοθεν
 τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον ἔχοντες, ἐντὸς ὑποφθεγ-
 γόμενον ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα περιφέροντες ἀεὶ
 πορεύονται.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ λέγεις ὁμοίον τε καὶ ἀληθές. d

ΞΕ. Τί δ’, ἂν πάντα ἀλλήλοις ἐῷμεν δύναμιν ἔχειν
 ἐπικοινωνίας;

ΘΕΑΙ. Τοῦτο μὲν οἶός τε ἀγὼ διαλύειν.

ΞΕ. Πῶς; 5

ΘΕΑΙ. Ὅτι κίνησίς τε αὐτῆ παντάπασιν ἴσταιτ’ ἂν καὶ
 στάσις αὐτῆ πάλιν αὐτῆ κινούτο, εἴπερ ἐπιγιγνοίσθην ἐπ’
 ἀλλήλοις.

ΞΕ. Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γέ που ταῖς μεγίσταις ἀνάγκαις
 ἀδύνατον, κίνησίν τε ἴστασθαι καὶ στάσιν κινεῖσθαι; 10

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Τὸ τρίτον δὴ μόνον λοιπόν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἔν γε τι τούτων ἀναγκαῖον, ἢ πάντα ἢ e
 μηδὲν ἢ τὰ μὲν ἐθέλειν, τὰ δὲ μὴ συμμείγνυσθαι.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΞΕ. Καὶ μὴν τά γε δύο ἀδύνατον ηὔρεθαι.

ΘΕΑΙ. Ναί. 5

ΞΕ. Πᾶς ἄρα ὁ βουλόμενος ὀρθῶς ἀποκρίνεσθαι τὸ λοιπὸν
 τῶν τριῶν θήσει.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ὅτε δὴ τὰ μὲν ἐθέλει τοῦτο δρᾶν, τὰ δ’ οὐ, σχεδὸν

c 3 τῶν ἄλλων] ἄλλων T: ἀλλήλων Campbell c 6 ἐξελεγ-
 χόντων T c 7 ἐναντιωθησόμενον W d 3 ἐπικοινωνίας TW:
 ἐπὶ κοινωνίας B: ἐπικοινωνεῖν Schanz d 6 τε] γε B T W e 4 εὐ-
 ρέθη. ναί Heindorf: εὐρεθῆναι B T; εὐρεθῆναι. ναί W

253 οἶον τὰ γράμματα πεπουθότ' ἂν εἴη. καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ μὲν ἀναρμοστεί που πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ συναρμόττει.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὖ;

ΞΕ. Τὰ δέ γε φωνήεντα διαφερόντως τῶν ἄλλων οἶον
5 δεσμός διὰ πάντων κεχώρηκεν, ὥστε ἄνευ τινὸς αὐτῶν ἀδύνατον ἀρμόττειν καὶ τῶν ἄλλων ἕτερον ἐτέρῳ.

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα γε.

ΞΕ. Πᾶς οὖν οἶδεν ὅποια ὁποίοις δυνατὰ κοινωνεῖν, ἢ τέχνης δεῖ τῷ μέλλοντι δρᾶν ἱκανῶς αὐτό;

10 ΘΕΑΙ. Τέχνης.

ΞΕ. Ποίας;

ΘΕΑΙ. Τῆς γραμματικῆς.

b ΞΕ. Τί δέ; περὶ τοὺς τῶν δξέων καὶ βαρέων φθόγγους ἄρ' οὐχ οὕτως; ὁ μὲν τοὺς συγκεραυνυμένους τε καὶ μὴ τέχνην ἔχων γινώσκειν μουσικός, ὁ δὲ μὴ συνιεὶς ἄμουσος;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

5 ΞΕ. Καὶ κατὰ τῶν ἄλλων δὴ τεχνῶν καὶ ἀτεχνιῶν τοιαῦτα εὐρήσομεν ἕτερα.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὖ;

ΞΕ. Τί δ'; ἐπειδὴ καὶ τὰ γένη πρὸς ἄλληλα κατὰ ταῦτα μείξεως ἔχειν ὠμολογήκαμεν, ἄρ' οὐ μετ' ἐπιστήμης τινὸς
10 ἀναγκαῖον διὰ τῶν λόγων πορεύεσθαι τὸν ὀρθῶς μέλλοντα δείξειν ποῖα ποίοις συμφωνεῖ τῶν γενῶν καὶ ποῖα ἄλληλα
c οὐ δέχεται; καὶ δὴ καὶ διὰ πάντων εἰ συνέχοντ' ἄττ' αὐτ' ἔστιν, ὥστε συμμείγνυσθαι δυνατὰ εἶναι, καὶ πάλιν ἐν ταῖς
1. διαιρέσεσιν, εἰ δι' ὄλων ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἷτια;

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐκ ἐπιστήμης δεῖ, καὶ σχεδόν γε ἴσως
5 τῆς μεγίστης;

ΞΕ. Τίν' οὖν αὖ [νῦν] προσερούμεν, ὦ Θεαίτητε, ταύτην;

a 2 συναρμόττει] ἀρμόττει T a 8 ὅποια] ὅποια καὶ W δυνατὰ] δύναται W corr. T a 9 αὐτό] αὐτὰ TW b 5 ἀτέχνων T b 8 ταῦτα] τὰ τοιαῦτα B b 9 ἔχειν TW: om. B οὐ] οὖν W b 11 ποῖα om. W c 1 δὴ καὶ] δὴ W συνέχοντ' ἄττ' αὐτ' Wagner: συνέχοντα ταῦτ' BTW c 7 τίν'] τί Stephanus νῦν om. T

ἢ πρὸς Διὸς ἐλάθομεν εἰς τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐμπεσόντες ἐπιστήμην, καὶ κινδυνεύομεν ζητοῦντες τὸν σοφιστὴν πρότερον ἀνηρηκέσθαι τὸν φιλόσοφον;

ΘΕΑΙ. Πῶς λέγεις; 10

ΞΕ. Τὸ κατὰ γένη διαιρεῖσθαι καὶ μήτε ταῦτὸν εἶδος ἄλλο ἕτερον ἠγήσασθαι μήτε ἕτερον ὄν ταῦτὸν μὴ οὐ τῆς διαλεκτικῆς φήσομεν ἐπιστήμης εἶναι; d

ΘΕΑΙ. Ναί, φήσομεν.

ΞΕ. Οὐκοῦν ὅ γε τοῦτο δυνατὸς δρᾶν μίαν ἰδέαν διὰ 5 πολλῶν, ἐνὸς ἐκάστου κειμένου χωρὶς, πάντῃ διατεταμένην ἰκανῶς διαισθάνεται, καὶ πολλὰς ἐτέρας ἀλλήλων ὑπὸ μίας ἕξωθεν περιεχομένας, καὶ μίαν αὖ δι' ὅλων πολλῶν ἐν ἐνὶ συνημμένην, καὶ πολλὰς χωρὶς πάντῃ διωρισμένας· τοῦτο δ' ἔστιν, ἣ τε κοινωεῖν ἕκαστα δύναται καὶ ὅπη μή, διακρίνειν e κατὰ γένος ἐπίστασθαι.

ΘΕΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

ΞΕ. Ἀλλὰ μὴν τό γε διαλεκτικὸν οὐκ ἄλλω δώσεις, ὡς ἐγῶμαι, πλὴν τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλο- 5 σοφοῦντι.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ ἂν ἄλλω δοίη τις;

ΞΕ. Τὸν μὲν δὴ φιλόσοφον ἐν τοιοῦτῳ τῷ τόπῳ καὶ νῦν καὶ ἔπειτα ἀνευρήσομεν ἐὰν ζητῶμεν, ἰδεῖν μὲν χαλεπὸν ἐναργῶς καὶ τοῦτον, ἕτερον μὴν τρόπον ἢ τε τοῦ σοφιστοῦ 254 χαλεπότης ἢ τε τούτου.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Ὁ μὲν ἀποδιδράσκων εἰς τὴν τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητα, τριβῆν προσαπτόμενος αὐτῆς, διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ 5 τόπου κατανοῆσαι χαλεπός· ἢ γάρ;

ΘΕΑΙ. Ἔοικεν.

ΞΕ. Ὁ δέ γε φιλόσοφος, τῇ τοῦ ὄντος ἀεὶ διὰ λογισμῶν προσκείμενος ἰδέα, διὰ τὸ λαμπρὸν αὖ τῆς χώρας οὐδαμῶς

d 1 ταῦτὸν (ὄν) Hermann
Apelt e 8 τὸν] τὸ W

d 8 ὅλων] ἄλλων Proclus ἐν] ἐν
a 3 πῶς TW : om. B

10 εὐπετῆς ὀφθῆναι· τὰ γὰρ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα
 b καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα.

ΘΕΑΙ. Καὶ ταῦτα εἰκὸς οὐχ ἦττον ἐκείνων οὕτως ἔχει.

ΞΕ. Οὐκοῦν περὶ μὲν τούτου καὶ τάχα ἐπισκεψόμεθα
 σαφέστερον, ἂν ἔτι βουλομένοις ἡμῖν ἦ· περὶ δὲ τοῦ σοφιστοῦ
 5 που δῆλον ὡς οὐκ ἀνετέον πρὶν ἂν ἰκανῶς αὐτὸν θεασώμεθα.

ΘΕΑΙ. Καλῶς εἶπες.

ΞΕ. Ὅτ' οὖν δὴ τὰ μὲν ἡμῖν τῶν γενῶν ὠμολόγηται
 κοινωνεῖν ἐθέλειν ἀλλήλοις, τὰ δὲ μή, καὶ τὰ μὲν ἐπ' ὀλίγον,
 τὰ δ' ἐπὶ πολλά, τὰ δὲ καὶ διὰ πάντων οὐδὲν κωλύειν τοῖς
 c πᾶσι κεκοινωνηκέναι, τὸ δὴ μετὰ τούτου συνεπισπώμεθα τῷ
 λόγῳ τῆδε σκοποῦντες, μὴ περὶ πάντων τῶν εἰδῶν, ἵνα μὴ
 παραττώμεθα ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ προελόμενοι τῶν μεγίστων
 λεγομένων ἅττα, πρῶτον μὲν ποῖα ἕκαστά ἐστιν, ἔπειτα
 5 κοινωνίας ἀλλήλων πῶς ἔχει δυνάμεως, ἵνα τό τε ὄν καὶ
 μὴ ὄν εἰ μὴ πάσῃ σαφηνεῖα δυνάμεθα λαβεῖν, ἀλλ' οὖν
 λόγου γε ἐνδεεῖς μηδὲν γινώμεθα περὶ αὐτῶν, καθ' ὅσον
 ὁ τρόπος ἐνδέχεται τῆς νῦν σκέψεως, ἔαν ἄρα ἡμῖν πη
 d παρειακάθῃ τὸ μὴ ὄν λέγουσιν ὡς ἐστὶν ὄντως μὴ ὄν ἀθρόοις
 ἀπαλλάττειν.

ΘΕΑΙ. Οὐκοῦν χρή.

ΞΕ. Μέγιστα μὴν τῶν γενῶν ἂ νυνδὴ διήμην τό τε ὄν
 5 αὐτὸ καὶ στάσις καὶ κίνησις.

ΘΕΑΙ. Πολύ γε.

ΞΕ. Καὶ μὴν τῷ γε δύο φαμὲν αὐτοῖν ἀμείκτω πρὸς
 ἀλλήλω.

ΘΕΑΙ. Σφόδρα γε.

10 ΞΕ. Τὸ δέ γε ὄν μεικτὸν ἀμφοῖν· ἐστὸν γὰρ ἄμφω που.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὔ;

ΞΕ. Τρία δὴ γίγνεται ταῦτα.

ΘΕΑΙ. Τί μὴν;

a 10 εὐπετῆς W: εὐπετῶς BT
 κάθῃ Bockh: παρειακασθῆ BT
 καὶ ἡ . . . καὶ ἡ W

c 5 καὶ μὴ ὄν om. W
 d 4 τε] γε B
 d 5 καὶ . . . καὶ]

ΞΕ. Οὐκοῦν αὐτῶν ἕκαστον τοῖν μὲν δυοῖν ἕτερόν ἐστιν,
αὐτὸ δ' ἑαυτῷ ταῦτόν. 15

ΘΕΑΙ. Οὕτως. e

ΞΕ. Τί ποτ' αὖ νῦν οὕτως εἰρήκαμεν τό τε ταῦτόν καὶ
θάτερον; πότερα δύο γένη τιwὲ αὐτῷ, τῶν μὲν τριῶν ἄλλω,
συμμειγνυμένω μὴν ἐκείνοις ἐξ ἀνάγκης αἰεί, καὶ περὶ πέντε
ἄλλ' οὐ περὶ τριῶν ὡς ὄντων αὐτῶν σκεπτέον, ἢ τό τε ταῦτόν 5
τοῦτο καὶ θάτερον ὡς ἐκείνων τι προσαγορεύοντες λαυθάνομεν 255
ἡμᾶς αὐτούς;

ΘΕΑΙ. Ἴσως.

ΞΕ. Ἄλλ' οὐ τι μὴν κίνησις γε καὶ στάσις οὐθ' ἕτερον
οὔτε ταῦτόν ἐστι. 5

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Ὅτιπερ ἂν κωιῆ προσείπωμεν κίνησιw καὶ στάσιw,
τοῦτο οὐδέτερον αὐτοῖν οἶόν τε εἶναι.

ΘΕΑΙ. Τί δή;

ΞΕ. Κίνησις τε στήσεται καὶ στάσις αὖ κινήσεται. 10
περὶ γὰρ ἀμφοτέρα θάτερον ὅποτερονοῦν γιγνόμενον αὐτοῖν
ἀναγκάσει μεταβάλλειw αὖ θάτερον ἐπὶ τοῦναντίου τῆς αὐτοῦ
φύσεωσ, ἅτε μετασχόν τοῦ ἐναντίου. b

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ γε.

ΞΕ. Μετέχετον μὴν ἄμφω ταῦτοῦ καὶ θατέρου.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Μὴ τοίνυν λέγωμεν κίνησίν γ' εἶναι ταῦτόν ἢ 5
θάτερον, μηδ' αὖ στάσιw.

ΘΕΑΙ. Μὴ γάρ.

ΞΕ. Ἄλλ' ἄρα τὸ ὄν καὶ τὸ ταῦτόν ὡς ἔν τι διανοητέον
ἡμῖν;

ΘΕΑΙ. Ἴσως. 10

ΞΕ. Ἄλλ' εἰ τὸ ὄν καὶ τὸ ταῦτόν μηδὲν διάφορον σημαί-

e 2 αῖ] & B εἴρηκεν W e 3 αὐτῷ] αὐτοῦ (sic) B: αὐτου (sic) T
ἄλλω] ἄλλω T e 4 συμμειγνυμένων B a 12 αῖ] αὐτὰ W
b 5 γ'] τε W b 8 τὸ alterum om. W b 11 διάφορον W:
διάφορον T: διαφέρον B

νετον, κίνησιω αὐτῶν πάλιν καὶ στάσιω ἀμφοτέρωθεν εἶναι λέγουστές
 c ἀμφοτέρωθεν οὕτως αὐτὰ ταῦτον ὡς ὄντα προσερούμεν.

ΘΕΑΙ. Ἄλλα μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον.

ΞΕ. Ἀδύνατον ἄρα ταῦτον καὶ τὸ ὄν ἐν εἶναι.

ΘΕΑΙ. Σχεδόν.

5 ΞΕ. Τέταρτον δὴ πρὸς τοῖς τρισὶν εἶδεσιν τὸ ταῦτον
 τιθῶμεν;

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Τί δέ; τὸ θάτερον ἄρα ἡμῖν λεκτέον πέμπτον; ἢ
 τοῦτο καὶ τὸ ὄν ὡς δὴ ἅττα ὀνόματα ἐφ' ἐνὶ γένει διανοεῖ-

10 σθαι δεῖ;

ΘΕΑΙ. Τάχ' ἄν.

ΞΕ. Ἄλλ' οἶμαι σε συγχωρεῖν τῶν ὄντων τὰ μὲν αὐτὰ
 καθ' αὐτά, τὰ δὲ πρὸς ἄλλα ἀεὶ λέγεσθαι.

ΘΕΑΙ. Τί δ' οὐ;

d ΞΕ. Τὸ δὲ γ' ἕτερον ἀεὶ πρὸς ἕτερον ἢ γάρ;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Οὐκ ἄν, εἴ γε τὸ ὄν καὶ τὸ θάτερον μὴ πάμπολυ
 διεφερέτην· ἀλλ' εἴπερ θάτερον ἀμφοῖν μετέιχε τοῖν εἰδοῖν
 5 ὡσπερ τὸ ὄν, ἦν ἄν ποτέ τι καὶ τῶν ἐτέρων ἕτερον οὐ πρὸς
 ἕτερον· νῦν δὲ ἀτεχνῶς ἡμῖν ὅτιπερ ἄν ἕτερον ἦ, συμβέβηκεν
 ἐξ ἀνάγκης ἕτερον τοῦτο ὅπερ ἐστὶν εἶναι.

ΘΕΑΙ. Λέγεις καθάπερ ἔχει.

ΞΕ. Πέμπτον δὴ τὴν θατέρου φύσιν λεκτέον ἐν τοῖς
 e εἶδεσιν οὕσαν, ἐν οἷς προαιρούμεθα.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ διὰ πάντων γε αὐτὴν αὐτῶν φήσομεν εἶναι
 διεληλυθυῖαν· ἐν ἕκαστον γὰρ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων οὐ
 5 διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ μετέχειν τῆς ἰδέας τῆς
 θατέρου.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

c 5 εἶδεσι B T: εἶδεσιν εἶδος W c 8 ἄρα om. W c 13 ἄλλα
 T W: ἄλληλα B d 1 δέ γ' δέ γε W: δ' B T d 7 ἐτέρου]
 ἕτερον T τοῦτο] τοῦτ' αὐτὸ W

ΞΕ. Ὡδε δὴ λέγωμεν ἐπὶ τῶν πέντε καθ' ἐν ἀναλαμβάνοντες.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

10

ΞΕ. Πρῶτον μὲν κίνησιν, ὡς ἔστι παντάπασιν ἕτερον στάσεως. ἢ πῶς λέγομεν;

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Οὐ στάσις ἄρ' ἐστίν.

ΘΕΑΙ. Οὐδαμῶς.

15

ΞΕ. Ἔστι δέ γε διὰ τὸ μετέχειν τοῦ ὄντος.

256

ΘΕΑΙ. Ἔστιν.

ΞΕ. Αὐθις δὴ πάλιν ἡ κίνησις ἕτερον ταύτου ἐστίν.

ΘΕΑΙ. Σχεδόν.

ΞΕ. Οὐ ταῦτόν ἄρα ἐστίν.

5

ΘΕΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΞΕ. Ἀλλὰ μὴν αὕτη γ' ἦν ταῦτόν διὰ τὸ μετέχειν αὐτὸ πάντ' αὐτοῦ.

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα.

ΞΕ. Τὴν κίνησιν δὴ ταῦτόν τ' εἶναι καὶ μὴ ταῦτόν ὁμολογητέον καὶ οὐ δυσχερατέον. οὐ γὰρ ὅταν εἴπωμεν αὐτὴν ταῦτόν καὶ μὴ ταῦτόν, ὁμοίως εἰρήκαμεν, ἀλλ' ὅπῃ μὲν ταῦτόν, διὰ τὴν μέθεξιν ταύτου πρὸς ἑαυτὴν οὕτω λέγομεν, ὅταν δὲ μὴ ταῦτόν, διὰ τὴν κοινωσίαν αὐτῆς θάτερον, δι' ἣν ἀποχωριζομένη ταύτου γέγονεν οὐκ ἐκεῖνο ἀλλ' ἕτερον, ὥστε ὀρθῶς αὐτὴ λέγεται πάλιν οὐ ταῦτόν.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

5

ΞΕ. Οὐκοῦν κἂν εἴ πῃ μετελαμβάναν αὐτὴ κίνησις στάσεως, οὐδὲν ἂν ἀτοπον ἦν στάσιμον αὐτὴν προσαγορεύειν;

ΘΕΑΙ. Ὅρθότατά γε, εἴπερ τῶν γενῶν συγχωρησόμεθα τὰ μὲν ἀλλήλοισ ἐθέλει μείγνυσθαι, τὰ δὲ μή.

ε 12 λέγωμεν W: λέγωμεν BT α 3 ἔστι ταυτοῦ W α 7 αὕτη] ἑαυτῇ (αὐτῇ Schanz) Madvig: αδ πη Heindorf α 8 πάντ' αὐτοῦ] πᾶν ταύτου Madvig α 10 τ'] τε BT: τι W β 1 λέγωμεν W: λέγωμεν B pr. T β 6 αὐτῇ] αὐτὴ ἢ Ast: αὐτῇ ἢ Stallbaum: αδ Schanz β 7 post προσαγορεύειν lacunam statuit Heindorf

c ΞΕ. Καὶ μὴν ἐπὶ γε τὴν τούτου πρότερον ἀπόδειξιν ἢ τῶν νῦν ἀφικόμεθα, ἐλέγχοντες ὡς ἔστι κατὰ φύσιν ταύτη.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

5 ΞΕ. Λέγωμεν δὴ πάλιν· ἡ κίνησις ἔστιν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, καθάπερ ταυτοῦ τε ἦν ἄλλο καὶ τῆς στάσεως;

ΘΕΑΙ. Ἀναγκαῖον.

ΞΕ. Οὐχ ἕτερον ἄρ' ἔστι πῆ καὶ ἕτερον κατὰ τὸν νυνδὴ λόγον.

10 ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ.

ΞΕ. Τί οὖν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο; ἄρ' αὖ τῶν μὲν τριῶν ἕτερον αὐτὴν φήσομεν εἶναι, τοῦ δὲ τετάρτου μὴ φῶμεν,
d ὁμολογήσαντες αὐτὰ εἶναι πέντε, περὶ ὧν καὶ ἐν οἷς προυθέμεθα σκοπεῖν;

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς; ἀδύνατον γὰρ συγχωρεῖν ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ νυνδὴ φανέντος.

5 ΞΕ. Ἀδεῶς ἄρα τὴν κίνησιν ἕτερον εἶναι τοῦ ὄντος διαμαχόμενοι λέγωμεν;

ΘΕΑΙ. Ἀδεέστατα μὲν οὖν.

ΞΕ. Οὐκοῦν δὴ σαφῶς ἡ κίνησις ὄντως οὐκ ὄν ἐστι καὶ ὄν, ἐπεὶ περ τοῦ ὄντος μετέχει;

10 ΘΕΑΙ. Σαφέστατά γε.

ΞΕ. Ἔστιν ἄρα ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τε κινήσεως εἶναι καὶ κατὰ πάντα τὰ γένη· κατὰ πάντα γὰρ ἢ θατέρου
e φύσις ἕτερον ἀπεργαζομένη τοῦ ὄντος ἕκαστον οὐκ ὄν ποιεῖ, καὶ σύμπαντα δὴ κατὰ ταυτὰ οὕτως οὐκ ὄντα ὀρθῶς ἐροῦμεν, καὶ πάλιν, ὅτι μετέχει τοῦ ὄντος, εἶναι τε καὶ ὄντα.

ΘΕΑΙ. Κινδυνεύει.

5 ΞΕ. Περὶ ἕκαστον ἄρα τῶν εἰδῶν πολλὸν μὲν ἐστι τὸ ὄν, ἄπειρον δὲ πλήθει τὸ μὴ ὄν.

ΘΕΑΙ. Ἔοικεν.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ὄν αὐτὸ τῶν ἄλλων ἕτερον εἶναι 257
λεκτέον.

ΘΕΑΙ. Ἀνάγκη.

ΞΕ. Καὶ τὸ ὄν ἄρ' ἡμῖν, ὅσαπέρ ἐστι τὰ ἄλλα, κατὰ
τοσαῦτα οὐκ ἔστιν· ἐκεῖνα γὰρ οὐκ ὄν ἐν μὲν αὐτό ἐστιν, 5
ἀπέραντα δὲ τὸν ἀριθμὸν τᾶλλα οὐκ ἔστιν αὐτῷ.

ΘΕΑΙ. Σχεδὸν οὕτως.

ΞΕ. Οὐκοῦν δὴ καὶ ταῦτα οὐ δυσχεραντέον, ἐπεὶπερ ἔχει
κοινωνίαν ἀλλήλοις ἢ τῶν γενῶν φύσις. εἰ δέ τις ταῦτα
μὴ συγχωρεῖ, πείσας ἡμῶν τοὺς ἔμπροσθεν λόγους οὕτω 10
πειθέτω τὰ μετὰ ταῦτα.

ΘΕΑΙ. Δικαιότατα εἴρηκας.

ΞΕ. Ἰδῶμεν δὴ καὶ τόδε. b

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ὅποταν τὸ μὴ ὄν λέγωμεν, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἐναντίου
τι λέγομεν τοῦ ὄντος ἀλλ' ἕτερον μόνον. |

ΘΕΑΙ. Πῶς; 5

ΞΕ. Οἶον ὅταν εἴπωμέν τι μὴ μέγα, τότε μᾶλλον τί σοι
φαινόμεθα τὸ σμικρὸν ἢ τὸ ἴσον δηλοῦν τῷ ῥήματι;

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς;

ΞΕ. Οὐκ ἄρ', ἐναντίου ὅταν ἀπόφασις λέγηται σημαίνειν,
συγχωρησόμεθα, τοσοῦτου δὲ μόνον, ὅτι τῶν ἄλλων τί μηνύει 10
τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ προτιθέμενα τῶν ἐπιόντων ὀνομάτων, μᾶλλον c
δὲ τῶν πραγμάτων περὶ ἅπτ' ἂν κέηται τὰ ἐπιφθεγγόμενα
ὑστερον τῆς ἀποφάσεως ὀνόματα.

ΘΕΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

ΞΕ. Τόδε δὲ διανοηθῶμεν, εἰ καὶ σοὶ συνδοκεῖ. 5

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ἡ θατέρον μοι φύσις φαίνεται κατακεκερματῖσθαι
καθάπερ ἐπιστήμη.

a 4 ὄν ἄρ'] ὄναρ B a 11 μετὰ ταῦτα] μεταῦτα B b 1 Ἰδῶμεν
W (sed suprascripto ei) : εἰδῶμεν B : εἶδωμεν T b 10 συγχωρή-
σομεν W c 2 τὰ ἐπιφθεγγόμενα] ἃ ἐπιφθεγγόμενα Heindorf
c 7 φύσις μοι W

ΘΕΑΙ. Πῶς;

10 ΞΕ. Μία μὲν ἐστὶ που καὶ ἐκείνη, τὸ δ' ἐπὶ τῷ γιγνώ-
μενον μέρος αὐτῆς ἕκαστον ἀφορισθὲν ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ
d ἐαυτῆς ἰδίαν· διὸ πολλαὶ τέχναι τ' εἰσὶ λεγόμεναι καὶ
ἐπιστήμαι.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ τὰ τῆς θατέρου φύσεως μόρια μιᾶς
5 οὔσης ταῦτόν πέπονθε τοῦτο.

ΘΕΑΙ. Ἐτάχ' ἄν· ἀλλ' ὅπη δὴ λέγωμεν;

ΞΕ. Ἐστὶ τῷ καλῷ τι θατέρου μόριον ἀντιτιθέμενον;

ΘΕΑΙ. Ἐστίν.

ΞΕ. Τοῦτ' οὖν ἀνώνυμον ἐροῦμεν ἢ τῷ ἔχον ἐπωνυμίαν;

10 ΘΕΑΙ. Ἐχον· ὁ γὰρ μὴ καλὸν ἐκάστοτε φθεγγόμεθα,
τοῦτο οὐκ ἄλλου τινὸς ἕτερόν ἐστίν ἢ τῆς τοῦ καλοῦ φύσεως.

ΞΕ. Ἴθι νυν τόδε μοι λέγε.

e ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ἄλλο τι τῶν ὄντων τινὸς ἐνὸς γένους ἀφορισθὲν
καὶ πρὸς τι τῶν ὄντων αὐτῶν πάλιν ἀντιτεθὲν οὕτω συμβέβηκεν
εἶναι τὸ μὴ καλόν;

5 ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Ὅντος δὴ πρὸς ὃν ἀντίθεσις, ὡς ἕοικ', εἶναι τις
συμβαίνει τὸ μὴ καλόν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθότατα.

ΞΕ. Τί οὖν; κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἄρα μᾶλλον μὲν τὸ
10 καλὸν ἡμῖν ἐστὶ τῶν ὄντων, ἦττον δὲ τὸ μὴ καλόν;

ΘΕΑΙ. Οὐδέν.

258 ΞΕ. Ὅμοίως ἄρα τὸ μὴ μέγα καὶ τὸ μέγα αὐτὸ εἶναι
λεκτέον;

ε 10 ἐκείνη] ἐκείνη ΒΤ τῷ] τὸ Β: τούτῳ W C 11 ἴσχει τινὰ
ἐπωνυμίαν W d 1 ἐαυτῆς secl. Heindorf: ἐαυτοῦ Baumann τέ
εἰσι W: τεῖσι T: τισιν B d 6 ἀλλ' ὅπη δὴ W: ἕλλό πη T:
ἕλλο πῆ B e 2 ἐνὸς om. B γένους] γρ. μέρους in marg. T:
γ^α μέρους W (an ἐνὸς γέ τινος?) e 3 συμβέβηκεν εἶναι Stephanus:
συμβεβηκέναι ΒΤ e 6 ὃν D: ὃν ΒΤ: δ W ἀντίθεσιν B: ἡ
ἀντίθεσις W τις Apelt: τι ΒΤ: οἱ. W

ΘΕΑΙ. Ὅμοίως.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ τὸ μὴ δίκαιον τῷ δικάῳ κατὰ ταῦτα
θετέον πρὸς τὸ μηδέν τι μᾶλλον εἶναι θάτερον θατέρου; 5

ΘΕΑΙ. Τί μῆν;

ΞΕ. Καὶ τᾶλλα δὴ ταύτη λέξομεν, ἐπεὶπερ ἡ θατέρου
φύσις ἐφάνη τῶν ὄντων οὐσα, ἐκείνης δὲ οὐσης ἀνάγκη δὴ
καὶ τὰ μόρια αὐτῆς μηδενὸς ἦττον ὄντα τιθέναι.

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ; 10

ΞΕ. Οὐκοῦν, ὡς ἔοικεν, ἡ τῆς θατέρου μορίου φύσεως
καὶ τῆς τοῦ ὄντος πρὸς ἄλληλα ἀντικειμένων ἀντίθεσις οὐδὲν b
ἦττον, εἰ θέμις εἰπεῖν, αὐτοῦ τοῦ ὄντος οὐσία ἐστίν, οὐκ ἐναν-
τίον ἐκείνῃ σημαίνουσα ἀλλὰ τοσοῦτον μόνου, ἕτερον ἐκείνου.

ΘΕΑΙ. Σαφέστατά γε.

ΞΕ. Τίν' οὖν αὐτὴν προσείπωμεν; 5

ΘΕΑΙ. Δῆλον ὅτι τὸ μὴ ὄν, ὃ διὰ τὸν σοφιστὴν ἐζητοῦμεν,
αὐτό ἐστι τοῦτο.

ΞΕ. Πότερον οὖν, ὥσπερ εἶπες, ἐστὶν οὐδενὸς τῶν ἄλλων
οὐσίας ἐλλειπόμενον, καὶ δεῖ θαρροῦντα ἤδη λέγειν ὅτι τὸ
μὴ ὄν βεβαίως ἐστὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἔχον, ὥσπερ τὸ μέγα 10
ἦν μέγα καὶ τὸ καλὸν ἦν καλὸν καὶ τὸ μὴ μέγα <μὴ μέγα> καὶ c
τὸ μὴ καλὸν <μὴ καλόν>, οὕτω δὲ καὶ τὸ μὴ ὄν κατὰ ταῦτόν
ἦν τε καὶ ἐστὶ μὴ ὄν, ἐνάριθμον τῶν πολλῶν ὄντων εἶδος ἓν;
ἢ τινα ἔτι πρὸς αὐτό, ὧ Θεαίτητε, ἀπιστίαν ἔχομεν;

ΘΕΑΙ. Οὐδεμίαν. 5

ΞΕ. Οἴσθ' οὖν ὅτι Παρμενίδῃ μακροτέρως τῆς ἀπορρήσεως
ἠπιστήκαμεν;

ΘΕΑΙ. Τί δῆ;

ΞΕ. Πλείον ἢ ἑκεῖνος ἀπέειπε σκοπεῖν, ἡμεῖς εἰς τὸ
πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες ἀπεδείξαμεν αὐτῷ. 10

a 8 ἐφάνη] φανῆ B b 2 οὐσία] οὐσα Simplicius b 8 ὥσπερ]
δπερ W b 9 οὐσίας] οὐσία Madvig δεῖ T W: δῆ B c 1 μὴ
μέγα et mox μὴ καλόν add. Boeckh c 4 ἔχομεν T W: om. B c 7 ἠπι-
στήκαμεν] ἀφιστήκαμεν Cornarius c 10 ἔτι ζητήσαντες] ἐπιζητή-
σαντες Simplicius

ΘΕΑΙ. Πῶς;

d ΖΕ. Ὅτι ὁ μὲν πού φησιw—

Οὐ γὰρ μή ποτε τοῦτο δαμῆ, εἶναι μὴ ἔοντα,
ἀλλὰ σὺν τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα.

ΘΕΑΙ. Λέγει γὰρ οὖν οὕτως.

5 ΖΕ. Ἡμεῖς δέ γε οὐ μόνον τὰ μὴ ὄντα ὡς ἔστιν ἀπε-
δείξαμεν, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ὃ τυγχάνει ὄν τοῦ μὴ ὄντος
ἀπεφηνάμεθα· τὴν γὰρ θατέρου φύσιν ἀποδείξαντες οὐσάν
e τε καὶ κατακεκερματισμένην ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα πρὸς ἄλληλα,
τὸ πρὸς τὸ ὄν ἕκαστον μόριον αὐτῆς ἀντιτιθέμενον ἐτολμή-
σαμεν εἰπεῖν ὡς αὐτὸ τοῦτό ἐστιν ὄντως τὸ μὴ ὄν.

ΘΕΑΙ. Καὶ παντάπασί γε, ὦ ξέने, ἀληθέστατά μοι
5 δοκοῦμεν εἰρηκέναι.

ΖΕ. Μὴ τοίνυν ἡμᾶς εἶπη τις ὅτι τοῦναντίου τοῦ ὄντος
τὸ μὴ ὄν ἀποφαινόμενοι τολμῶμεν λέγειν ὡς ἔστιν. ἡμεῖς
γὰρ περὶ μὲν ἐναντίου τινὸς αὐτῷ χαίρειν πάλαι λέγομεν,
259 εἴτ' ἔστιν εἶτε μή, λόγον ἔχον ἢ καὶ παντάπασιν ἄλογον·
ὃ δὲ νῦν εἰρήκαμεν εἶναι τὸ μὴ ὄν, ἢ πεισάτω τις ὡς οὐ
καλῶς λέγομεν ἐλέγξας, ἢ μέχριπερ ἂν ἀδυνατῆ, λεκτέον
καὶ ἐκεῖνῳ καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι συμμείγνυταί τε
5 ἀλλήλοις τὰ γένη καὶ τό τε ὄν καὶ θατέρου διὰ πάντων καὶ
δι' ἀλλήλων διεληλυθότε τὸ μὲν ἕτερον μετασχὼν τοῦ ὄντος
ἔστι μὲν διὰ ταύτην τὴν μέθεξιν, οὐ μὴν ἐκεῖνό γε οὐ
μετέσχευ ἀλλ' ἕτερον, ἕτερον δὲ τοῦ ὄντος ὄν ἔστι σαφέστατα
b ἐξ ἀνάγκης εἶναι μὴ ὄν· τὸ δὲ ὄν αὖ θατέρου μετεληφὸς
ἕτερον τῶν ἄλλων ἂν εἶη γενῶν, ἕτερον δ' ἐκεῖνων ἀπάντων
ὄν οὐκ ἔστιν ἕκαστον αὐτῶν οὐδὲ σύμπαντα τὰ ἄλλα πλὴν
αὐτό, ὥστε τὸ ὄν ἀναμφισβητήτως αὖ μυρία ἐπὶ μυρίοις οὐκ

d 2 τοῦτο δαμῆ Simplicius: τοῦτ' οὐδαμῆ B T ἔοντα Aristoteles:
ὄντα B T d 3 διζήσιος hic re vera B T (sed cf. 237 a) d 5 ὡς
ἔστιν τὰ μὴ ὄντα B Simplicius e 2 ἕκαστον Simplicius: ἕκαστου
B T a 4 τε B Simplicius; om. T a 6 διεληλυθότε Simplicius:
διεληλυθότα B T

ἔστι, καὶ τᾶλλα δὴ καθ' ἕκαστον οὕτω καὶ σύμπαντα πολλαχῆ 5
μὲν ἔστι, πολλαχῆ δ' οὐκ ἔστιν.

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ.

ΞΕ. Καὶ ταύταις δὴ ταῖς ἐναντιώσεσιν εἴτε ἀπιστεῖ τις,
σκεπτέον αὐτῷ καὶ λεκτέον βέλτιόν τι τῶν νῦν εἰρημένων·
εἴτε ὡς τι χαλεπὸν κατανενοηκῶς χαίρει τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα C
τοτὲ δ' ἐπὶ θάτερα τοὺς λόγους ἔλκων, οὐκ ἄξια πολλῆς
σπουδῆς ἐσπούδακεν, ὡς οἱ νῦν λόγοι φασί. τοῦτο μὲν γὰρ
οὔτε τι κομψὸν οὔτε χαλεπὸν εὐρεῖν, ἐκεῖνο δ' ἤδη καὶ χαλεπὸν
ἅμα καὶ καλόν. 5

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Ὁ καὶ πρόσθεν εἴρηται, τὸ ταῦτα ἐδάσαντα ὡς
† δυνατὰ † τοῖς λεγομένοις οἷόν τ' εἶναι καθ' ἕκαστον
ἐλέγχοντα ἐπακολουθεῖν, ὅταν τέ τις ἕτερον ὄν πη ταῦτόν
εἶναι φῆ καὶ ὅταν ταῦτόν ὄν ἕτερον, ἐκεῖνη καὶ κατ' ἐκεῖνο d
ὁ φησι τούτων πεπουθέναι πότερον. τὸ δὲ ταῦτόν ἕτερον
ἀποφαίνειν ἄμῃ γέ πη καὶ τὸ θάτερον ταῦτόν καὶ τὸ μέγα
σμικρὸν καὶ τὸ ὅμοιον ἀνόμοιον, καὶ χαίρειν οὕτω τἀναντία
ἀεὶ προφέροντα ἐν τοῖς λόγοις, οὔτε τις ἔλεγχος οὗτος 5
ἀληθινὸς ἄρτι τε τῶν ὄντων τινὸς ἐφαπτομένου δηλὸς
νεογενῆς ὢν.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

ΞΕ. Καὶ γάρ, ὦγαθέ, τό γε πᾶν ἀπὸ παντὸς ἐπιχειρεῖν
ἀποχωρίζειν ἄλλως τε οὐκ ἐμμελὲς καὶ δὴ καὶ παντάπασι e
ἀμούσου τινὸς καὶ ἀφιλοσόφου.

ΘΕΑΙ. Τί δή;

ΞΕ. Τελεωτάτη πάντων λόγων ἐστὶν ἀφάνισις τὸ δια-
λύειν ἕκαστον ἀπὸ πάντων· διὰ γὰρ τὴν ἀλλήλων τῶν εἰδῶν 5
συμπλοκὴν ὁ λόγος γέγονεν ἡμῖν.

b 9 σκεπτέον]-ἐπισκεπτέον T c 4 ἤδη καὶ] ἤδη W c 8 δυνατὰ]
δυνατώτατα Schanz: ἀνήνυτα Badham: δυνατὸν μάλιστα Campbell:
an δέον αὐτὰ! Apelt d 2 τούτων T W: τοῦτο B d 5 προσφέ-
ροντα W τις om. W e 4 ἀφάνισις ἐστι W e 5 ἀλλήλων]
ἀλλήλοις Baumann

ΘΕΑΙ. Ἄληθῆ.

260 ΞΕ. Σκόπει τοίνυν ὡς ἐν καιρῷ νυνδὴ τοῖς τοιούτοις διεμαχόμεθα καὶ προσηναγκάζομεν ἕαν ἕτερον ἐτέρῳ μείγνυσθαι.

ΘΕΑΙ. Πρὸς δὴ τί;

5 ΞΕ. Πρὸς τὸ τὸν λόγον ἡμῶν τῶν ὄντων ἐν τι γενῶν εἶναι. τούτου γὰρ στερηθέντες, τὸ μὲν μέγιστον, φιλοσοφίας ἂν στερηθεῖμεν· ἔτι δ' ἐν τῷ παρόντι δεῖ λόγον ἡμᾶς διομολογήσασθαι τί ποτ' ἔστιν, εἰ δὲ ἀφηρέθημεν αὐτὸ μηδ' εἶναι τὸ παράπαν, οὐδὲν ἂν ἔτι πού λέγειν οἰοί τ' ἡμεν.
b ἀφηρέθημεν δ' ἂν, εἰ συνεχωρήσαμεν μηδεμίαν εἶναι μείξιν μηδενὶ πρὸς μηδέν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθως τοῦτό γε· λόγον δὲ δι' ὅτι νῦν διομολογητέον οὐκ ἔμαθον.

5 ΞΕ. Ἄλλ' ἴσως τῆδ' ἐπόμενος ῥᾶστ' ἂν μάθοις.

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Τὸ μὲν δὴ μὴ ὄν ἡμῶν ἐν τι τῶν ἄλλων γένος ὄν ἀνεφάνη, κατὰ πάντα τὰ ὄντα διεσπαρμένον.

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

10 ΞΕ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο σκεπτέον εἰ δόξῃ τε καὶ λόγῳ μείγνυται.

ΘΕΑΙ. Τί δῆ;

c ΞΕ. Μὴ μειγνυμένου μὲν αὐτοῦ τούτοις ἀναγκαῖον ἀληθῆ πάντ' εἶναι, μειγνυμένου δὲ δόξα τε ψευδοῦς γίγνεται καὶ λόγος· τὸ γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν ἢ λέγειν, τοῦτ' ἔστι πού τὸ ψεῦδος ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις γιγνόμενον.

5 ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Ὅντος δέ γε ψεύδους ἔστιν ἀπάτη.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ μὴν ἀπάτης οὔσης εἰδώλων τε καὶ εἰκόνων ἤδη καὶ φαντασίας πάντα ἀνάγκη μεστὰ εἶναι.

a 4 δὴ τί] τί δῆ W
τὸ W μὴδ'] μὴδὲν B
b 8 ἐφάνη W

a 5 τὸν W: om. BT
b 3 ὁμολογητέον W

a 8 αὐτὸ] αὐ
b 7 ὄν om. T

ΘΕΑΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

10

ΞΕ. Τὸν δέ γε σοφιστὴν ἔφαμεν ἐν τούτῳ πού τῳ τόπῳ καταπεφευγῆναι μὲν, ἕξαρνον δὲ γεγόνῆναι τὸ παράπαν μὴ δ' εἶναι ψεῦδος· τὸ γὰρ μὴ ὄν οὔτε διανοεῖσθαι τινα οὔτε λέγειν· οὐσίας γὰρ οὐδὲν οὐδαμῆ τὸ μὴ ὄν μετέχειν.

ΘΕΑΙ. Ἦν ταῦτα.

ΞΕ. Νῦν δέ γε τοῦτο μὲν ἐφάνη μετέχον τοῦ ὄντος, 5 ὥστε αὐτῇ μὲν ἴσως οὐκ ἂν μάχοιτο ἔτι· τάχα δ' ἂν φαίη τῶν εἰδῶν τὰ μὲν μετέχειν τοῦ μὴ ὄντος, τὰ δ' οὐ, καὶ λόγον δὴ καὶ δόξαν εἶναι τῶν οὐ μετεχόντων, ὥστε τὴν εἰδωλοποιικὴν καὶ φανταστικὴν, ἐν ἧ φάμεν αὐτὸν εἶναι, διαμάχοιτ' ἂν πάλιν ὡς παντάπασι οὐκ ἔστιν, ἐπειδὴ δόξα e καὶ λόγος οὐ κοινωνεῖ τοῦ μὴ ὄντος· ψεῦδος γὰρ τὸ παράπαν οὐκ εἶναι ταύτης μὴ συνισταμένης τῆς κοινωνίας. διὰ ταῦτ' οὖν λόγον πρῶτον καὶ δόξαν καὶ φαντασίαν διερευνητέον ὅτι ποτ' ἔστιν, ἵνα φανέντων καὶ τὴν κοινωνίαν αὐτῶν τῷ 5 μὴ ὄντι κατῴδωμεν, κατιδόντες δὲ τὸ ψεῦδος ὄν ἀποδείξωμεν, 261 ἀποδείξαντες δὲ τὸν σοφιστὴν εἰς αὐτὸ ἐνδήσωμεν, εἴπερ ἔνοχος ἔστιν, ἧ καὶ ἀπολύσαντες ἐν ἄλλῳ γένει ζητῶμεν.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ δέ γε, ὦ ξένε, ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ περὶ τὸν σοφιστὴν κατ' ἀρχὰς λεχθέν, ὅτι δυσθήρευτον εἶη 5 τὸ γένος. φαίνεται γὰρ οὖν προβλημάτων γέμεω, ὧν ἐπειδὴν τι προβάλη, τοῦτο πρότερον ἀναγκαῖον διαμάχεσθαι πρὶν ἐπ' αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφικέσθαι. νῦν γὰρ μόγις μὲν τὸ μὴ ὄν ὡς οὐκ ἔστι προβληθὲν διεπεράσαμεν, ἕτερον δὲ προβέβληται, καὶ δεῖ δὴ ψεῦδος ὡς ἔστι καὶ περὶ λόγον καὶ b περὶ δόξαν ἀποδείξαι, καὶ μετὰ τοῦτο ἴσως ἕτερον, καὶ ἔτ' ἄλλο μετ' ἐκεῖνο· καὶ πέρασ, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν φανήσεται ποτε.

ΞΕ. Θαρρεῖν, ὦ Θεαίτητε, χρὴ τὸν καὶ σμικρὸν τι δυνά- 5 μενον εἰς τὸ πρόσθεν αἰεὶ προϊέναι. τί γὰρ ὄ γ' ἀθυμῶν ἐν

ο 11 δέ γε W : δὲ BT d 9 αὐτὸν] αὐτῶν B ε 2 γὰρ τὸ
 TW : τὸ γὰρ B α 2 αὐτὸ W : αὐτὸν BT α 4 δέ om. TW
 α 7 τοῦτο] τούτῳ W

τούτοις δράσειεν ἂν ἐν ἄλλοις, ἢ μηδὲν ἐν ἐκείνοις ἀνύτων
 ἢ καὶ πάλιν εἰς τοῦπισθεν ἀπωσθείς; σχολῇ που, τὸ κατὰ
 c τὴν παροιμίαν λεγόμενον, ὃ γε τοιοῦτος ἂν ποτε ἔλοι πόλιν.
 νῦν δ' ἐπεὶ, ὠγαθέ, τοῦτο ὃ λέγεις διαπεπέρανται, τό τοι
 μέγιστον ἡμῖν τεῖχος ἤρημένον ἂν εἶη, τὰ δ' ἄλλα ἦδη ῥάω
 καὶ σμικρότερα.

5 ΘΕΑΙ. Καλῶς εἶπες.

ΞΕ. Λόγον δὴ πρῶτον καὶ δόξαν, καθάπερ ἐρρήθη νυνδὴ,
 λάβωμεν, ἵνα ἐναργέστερον ἀπολογισώμεθα πότερον αὐτῶν
 ἄπτεται τὸ μὴ ὄν ἢ παντάπασι ἀληθῆ μέν ἐστιν ἀμφοτέρα
 ταῦτα, ψεύδος δὲ οὐδέποτε οὐδέτερον.

10 ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς.

d ΞΕ. Φέρε δὴ, καθάπερ περὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γραμμάτων
 ἐλέγομεν, περὶ τῶν ὀνομάτων πάλιν ὡσαύτως ἐπισκεψώμεθα.
 φαίνεται γάρ πη ταύτη τὸ νῦν ζητούμενον.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον οὖν δὴ περὶ τῶν ὀνομάτων ὑπακουστέον;

5 ΞΕ. Εἴτε πάντα ἀλλήλοις συναρμόττει εἴτε μηδέν, εἴτε
 τὰ μὲν ἐθέλει, τὰ δὲ μή.

ΘΕΑΙ. Δῆλον τοῦτό γε, ὅτι τὰ μὲν ἐθέλει, τὰ δ' οὐ.

ΞΕ. Τὸ τοιόνδε λέγεις ἴσως, ὅτι τὰ μὲν ἐφεξῆς λεγόμενα
 e καὶ δηλοῦντά τι συναρμόττει, τὰ δὲ τῇ συνεχείᾳ μηδὲν
 σημαίνοντα ἀναρμοστεῖ.

ΘΕΑΙ. Πῶς τί τοῦτ' εἶπας;

ΞΕ. Ὅπερ ᾠήθην ὑπολαβόντα σε προσομολογεῖν. ἔστι
 5 γὰρ ἡμῖν που τῶν τῇ φωνῇ περὶ τὴν οὐσίαν δηλωμάτων
 διττὸν γένος.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

262 ΞΕ. Τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν.

ΘΕΑΙ. Εἰπέ ἐκάτερον.

b 7 ἀνύτω B c 1 ἂν ποτε B: ἂν ποθ' W: om. T c 6 καὶ δόξαν
 πρῶτον W c 7 ἀπολογισώμεθα Heindorf: ἀπολογησώμεθα B T
 d 1 περὶ B Stobaeus: ἐπὶ T d 3 φαίνεται B T Stobaeus: φανεῖται
 Heindorf d 5 συναρμόττει W: ξυναρμόττειν B T d 8 ἴσως
 B Stobaeus: ὡς T

ΞΕ. Τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὃν δῆλωμα ῥήμά που λέγομεν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

5

ΞΕ. Τὸ δέ γ' ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἐκείνας πράττουσι σημείου τῆς φωνῆς ἐπιτεθὲν ὄνομα.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

ΞΕ. Οὐκοῦν ἐξ ὀνομάτων μὲν μόνων συνεχῶς λεγόμενων οὐκ ἔστι ποτὲ λόγος, οὐδ' αὖ ῥημάτων χωρὶς ὀνομάτων 10 λεχθέντων.

ΘΕΑΙ. Ταῦτ' οὐκ ἔμαθον.

ΞΕ. Δῆλον γὰρ ὡς πρὸς ἕτερόν τι βλέπων ἄρτι συνωμο- b
λόγεις· ἐπεὶ τοῦτ' αὐτὸ ἐβουλόμην εἰπεῖν, ὅτι συνεχῶς ᾧδε λεγόμενα ταῦτά οὐκ ἔστι λόγος.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

ΞΕ. Οἷον “βαδίζει” “τρέχει” “καθεύδει,” καὶ 5
τᾶλλα ὅσα πράξεις σημαίνει ῥήματα, κὰν πάντα τις ἐφεξῆς αὐτ' εἴπη, λόγον οὐδέν τι μᾶλλον ἀπεργάζεται.

ΘΕΑΙ. Πῶς γάρ;

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ πάλιν ὅταν λέγηται “λέων” “ἔλαφος”
“ἵππος,” ὅσα τε ὀνόματα τῶν τὰς πράξεις αὐτῶν πραττόντων 10
ὀνομάσθη, καὶ κατὰ ταύτην δὴ τὴν συνέχειαν οὐδεὶς πω c
συνέστη λόγος· οὐδεμίαν γὰρ οὔτε οὕτως οὔτ' ἐκείνως
πράξιν οὐδ' ἀπραξίαν οὐδὲ οὐσίαν ὄντος οὐδὲ μὴ ὄντος
δηλοῖ τὰ φωνηθέντα, πρὶν ἂν τις τοῖς ὀνόμασι τὰ ῥήματα
κεράσῃ. τότε δ' ἤρμωσέν τε καὶ λόγος ἐγένετο εὐθύς 5
ἢ πρώτη συμπλοκή, σχεδὸν τῶν λόγων ὁ πρῶτός τε καὶ
σμικρότατος.

ΘΕΑΙ. Πῶς ἄρ' ᾧδε λέγεις;

a 4 λεγόμενον Stobaeus a 6 αὐτοῖς τοῖς ἐκείνας B Stobaeus :
αὐτοῖς τοῖς ἐκείνᾳ γε W (sed γε ex se factum) : αὐτοῖς ἐκείνα T : αὐ
τοῖς ἐκείνα Heindorf a 9 μόνων W b 1 ξυνωμολόγεις T Sto-
baeus : ξυνομολογείς B b 2 ἐπεὶ τοῦτ'] ἐπειτ' οὐτ' T b 9 ὅταν
TW : om. B (sed κὰν pro καὶ b) b 10 τε] τε ἄλλα W c 1 ὀνομάσθη
T Stobaeus : ὀνομασθῆ B : ὀνομαστὶ W c 3 ὄντος post οὐσίαν B
Stobaeus : ὄντως T c 6 τε καὶ W Stobaeus : εἰ καὶ T : καὶ B

ΞΕ. "Όταν εἶπη τις· "ἄνθρωπος μανθάνει," λόγον
10 εἶναι φῆς τοῦτον ἐλάχιστόν τε καὶ πρῶτον;

d ΘΕΑΙ. Ἐγωγε.

ΞΕ. Δηλοῖ γὰρ ἤδη που τότε περὶ τῶν ὄντων ἢ γιγνο-
μένων ἢ γεγονότων ἢ μελλόντων, καὶ οὐκ ὀνομάζει μόνον
ἀλλὰ τι περαίνει, συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι. διὸ
5 λέγειν τε αὐτὸν ἀλλ' οὐ μόνον ὀνομάζειν εἶπομεν, καὶ δὴ καὶ
τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον.

ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς.

ΞΕ. Οὕτω δὴ καθάπερ τὰ πράγματα τὰ μὲν ἀλλήλοις
ἤρμωττεν, τὰ δ' οὐ, καὶ περὶ τὰ τῆς φωνῆς αὐ σημεία τὰ μὲν
e οὐχ ἀρμόττει, τὰ δὲ ἀρμόττοντα αὐτῶν λόγον ἀπηργάσατο.

ΘΕΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

ΞΕ. Ἐτι δὴ μικρὸν τόδε.

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

5 ΞΕ. Λόγον ἀναγκαῖον, ὅτανπερ ἦ, τιὸς εἶναι λόγον, μὴ
δὲ τιὸς ἀδύνατον.

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ ποῖον τινα αὐτὸν εἶναι δεῖ;

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

10 ΞΕ. Προσέχωμεν δὴ τὸν νοῦν ἡμῖν αὐτοῖς.

ΘΕΑΙ. Δεῖ γοῦν.

ΞΕ. Λέξω τοίνυν σοι λόγον συνθεῖς πρᾶγμα πράξει
δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος· ὅτου δ' ἂν ὁ λόγος ἦ, σύ μοι
φράξαι.

263 ΘΕΑΙ. Ταῦτ' ἔσται κατὰ δύναμιν.

ΞΕ. "Θεαίτητος κάθηται." μῶν μὴ μακρὸς ὁ λόγος;

d 2 τότε] τὸ W d 4 περαίνει T W Stobaeus: περαίνει καὶ B:
καὶ περαίνει Hermann d 5 τε W Stobaeus: τε καὶ B T εἶπο-
μεν Stobaeus: εἶπομεν B T καὶ δὴ καὶ B Stobaeus: καὶ δὴ T
d 6 ἐφθεγξάμεθα Stobaeus d 8 τὰ πράγματα καθίπερ W τὰ
μὲν T W Stobaeus: μὲν B d 9 ἀρμόττει W e 1 λόγον T Sto-
baeus: om. B e 3 δὴ om. T e 8 δεῖ εἶναι W e 12 πρᾶγμα]
πράγματα W e 14 φράξε W a 2 μῶν μὴ B: μὴ T, sed μῶν
suprascripto et μὴ eraso

ΘΕΑΙ. Οὐκ, ἀλλὰ μέτριος.

ΞΕ. Σὸν ἔργον δὴ φράζω περὶ οὗ τ' ἐστὶ καὶ ὄτου.

ΘΕΑΙ. Δῆλον ὅτι περὶ ἐμοῦ τε καὶ ἐμός. 5

ΞΕ. Τί δὲ ὄδ' αὖ;

ΘΕΑΙ. Ποῖος;

ΞΕ. “Θεαίτητος, ὃ νῦν ἐγὼ διαλέγομαι, πέτεται.”

ΘΕΑΙ. Καὶ τοῦτον οὐδ' ἂν εἰς ἄλλως εἴποι πλὴν ἐμόν
τε καὶ περὶ ἐμοῦ. 10

ΞΕ. Ποῖον δέ γέ τινα φαμεν ἀναγκαῖον ἕκαστον εἶναι
τῶν λόγων.

ΘΕΑΙ. Ναί. b

ΞΕ. Τούτων δὴ ποῖόν τινα ἐκότερον φατέον εἶναι;

ΘΕΑΙ. Τὸν μὲν ψευδῆ που, τὸν δὲ ἀληθῆ.

ΞΕ. Λέγει δὲ αὐτῶν ὁ μὲν ἀληθῆς τὰ ὄντα ὡς ἔστιν
περὶ σοῦ. 5

ΘΕΑΙ. Τί μήν;

ΞΕ. Ὁ δὲ δὴ ψευδῆς ἕτερα τῶν ὄντων.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὰ μὴ ὄντ' ἄρα ὡς ὄντα λέγει.

ΘΕΑΙ. Σχεδόν. 10

ΞΕ. Ὅντων δέ γε ὄντα ἕτερα περὶ σοῦ. πολλὰ μὲν γὰρ
ἔφαμεν ὄντα περὶ ἕκαστον εἶναι που, πολλὰ δὲ οὐκ ὄντα.

ΘΕΑΙ. Κομιδῆ μὲν οὖν.

ΞΕ. Ὅν ὕστερον δὴ λόγον εἴρηκα περὶ σοῦ, πρῶτον μὲν, c
ἐξ ὧν ὠρισάμεθα τί ποτ' ἔστι λόγος, ἀναγκαιότατον αὐτὸν
εἶνα τῶν βραχυτάτων εἶναι.

ΘΕΑΙ. Νυνδὴ γοῦν ταύτη συνωμολογήσαμεν.

ΞΕ. Ἐπειτα δέ γε τινός. 5

ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Εἰ δὲ μὴ ἔστιν σός, οὐκ ἄλλου γε οὐδενός.

a 10 τε] τ' εἶναι B
narius: ὄντως BT
c 7 γε TW: τε B

b 4 αὐτῶν] αὐτῶ B
b 12 ὄντα ἔφαμεν W

b 11 ὄντων Cor.
c 5 δέ γε B: λέγε T

ΘΕΑΙ. Πῶς γάρ;

ΞΕ. Μηδενὸς (δέ) γε ὦν οὐδ' ἂν λόγος εἴη τὸ παράπαν·
10 ἀπεφήναμεν γὰρ ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἦν λόγον ὄντα μηδενὸς
εἶναι λόγον.

ΘΕΑΙ. Ὅρθότατα.

d ΞΕ. Περὶ δὴ σοῦ λεγόμενα, (λεγόμενα) μέντοι θάτερα
ὡς τὰ αὐτὰ καὶ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, παντάπασιν [ὡς] ἔοικεν ἢ
τοιαύτη σύνθεσις ἔκ τε ῥημάτων γιγνομένη καὶ ὀνομάτων
ὄντως τε καὶ ἀληθῶς γίγνεσθαι λόγος ψευδής.

5 ΘΕΑΙ. Ἀληθέστατα μὲν οὖν.

ΞΕ. Τί δὲ δῆ; διανοία τε καὶ δόξα καὶ φαντασία, μῶν
οὐκ ἦδη δῆλον ὅτι ταῦτα γε ψευδῆ τε καὶ ἀληθῆ πάνθ' ἡμῶν
ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγγίγνεται;

ΘΕΑΙ. Πῶς;

10 ΞΕ. Ὡδ' εἴη ῥᾶον, ἂν πρῶτον λάβῃς αὐτὰ τί ποτ' ἔστιν
e καὶ τί διαφέρουσιν ἕκαστα ἀλλήλων.

ΘΕΑΙ. Δίδου μόνον.

ΞΕ. Οὐκοῦν διανοία μὲν καὶ λόγος ταῦτόν· πλὴν ὃ μὲν
ἐντὸς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογος ἄνευ φωνῆς γιγνόμενος
5 τοῦτ' αὐτὸ ἡμῖν ἐπωνομάσθη, διανοία;

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΞΕ. Τὸ δέ γ' ἀπ' ἐκείνης ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος ἰὸν
μετὰ φθόγγου κέκληται λόγος;

ΘΕΑΙ. Ἀληθῆ.

10 ΞΕ. Καὶ μὴν ἐν λόγοις γε αὖ ἴσμεν ἐνὸν—

ΘΕΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΞΕ. Φάσω τε καὶ ἀπόφασιν.

ΘΕΑΙ. Ἴσμεν.

c 9 δέ add. Heindorf c 10 ἀπεφηνάμην T d 1 λεγόμενα
 add. Badham d 2 ὡς om. W ἐν τοιαύτῃ συνθέσει ῥημάτων W
 d 7 γε Stobaeus: γένη T: τὰ γένη B d 10 αὐτὰ W Stobaeus:
 om. BT e 1 διαφέρουσιν Schanz e 5 ἐπωνομάσθη W Stobaeus:
 ἐπωνομάσθαι B: ἐπωνομάσθαι T e 7 δέ γ' δ' Stobaeus e 10 γε
 αὖ Stobaeus: γε αὐτὸ W: αὐτὸ BT ἴσμεν BT: οἷς μὲν Stobaeus
 ἐνὸν Stobaeus: δν BT

ΞΕ. Ὄταν οὖν τοῦτο ἐν ψυχῇ κατὰ διάνοιαν ἐγγίγνηται 264
μετὰ σιγῆς, πλὴν δόξης ἔχεις ὅτι προσείπης αὐτό;

ΘΕΑΙ. Καὶ πῶς;

ΞΕ. Τί δ' ὅταν μὴ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ δι' αἰσθήσεως παρῆ
τωι, τὸ τοιοῦτον αὐ πάθος ἄρ' οἶόν τε ὀρθῶς εἰπεῖν ἕτερόν 5
τι πλὴν φαντασίαν;

ΘΕΑΙ. Οὐδέεν.

ΞΕ. Οὐκοῦν ἐπέιπερ λόγος ἀληθῆς ἦν καὶ ψευδῆς, τού-
των δ' ἐφάνη διάνοια μὲν αὐτῆς πρὸς ἑαυτὴν ψυχῆς διάλογος,
δόξα δὲ διανοίας ἀποτελεῦτησις, “ φαίνεται ” δὲ ὃ λέγομεν b
σύμμιξις αἰσθήσεως καὶ δόξης, ἀνάγκη δὴ καὶ τούτων τῷ
λόγῳ συγγενῶν ὄντων ψευδῆ [τε] αὐτῶν ἕνια καὶ ἐνίοτε εἶναι.

ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Κατανοεῖς οὖν ὅτι πρότερον ἠύρέθη ψευδῆς δόξα 5
καὶ λόγος ἢ κατὰ τὴν προσδοκίαν ἢ ἐφοβήθημεν ἄρτι, μὴ
παντάπασις ἀνήνυτον ἔργον ἐπιβαλλοίμεθα ζητοῦντες αὐτό;

ΘΕΑΙ. Κατανοῶ.

ΞΕ. Μὴ τοίνυν μηδ' εἰς τὰ λοιπὰ ἀθυμῶμεν. ἐπειδὴ
γὰρ πέφανται ταῦτα, τῶν ἔμπροσθεν ἀναμνησθῶμεν κατ' c
εἶδη διαιρέσεων.

ΘΕΑΙ. Ποίων δῆ;

ΞΕ. Διειλόμεθα τῆς εἰδωλοποιικῆς εἶδη δύο, τὴν μὲν
εἰκαστικὴν, τὴν δὲ φανταστικὴν. 5

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ τὸν σοφιστὴν εἵπομεν ὡς ἀποροῖμεν εἰς ὀποτέραν
θήσομεν.

ΘΕΑΙ. Ἦν ταῦτα.

ΞΕ. Καὶ τοῦθ' ἡμῶν ἀπορουμένων ἔτι μείζων κατεχύθη 10
σκοτοδωρία, φανέντος τοῦ λόγου τοῦ πᾶσι ἀμφισβητοῦντος

a 4 ὅταν] ὅταν δόξα Stobaeus καθ' αὐτὸ Stobaeus: καθ' αὐτὴν B T
ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ W a 5 ἄρ' om. Stobaeus a 8 ὃ ante λόγος W
a 9 ψυχῆς] τῆς ψυχῆς W b 1 φαίνεσθαι Stobaeus b 2 τῷ λόγῳ]
τῶν λόγων Stobaeus b 3 τε secl. Heindorf: γε Schanz b 5 πρό-
τερον] πρότερον T Stobaeus c 10 μείζω B

ὡς οὔτε εἰκὼν οὔτε εἶδωλον οὔτε φάντασμ' εἶη τὸ παράπαν
d οὐδὲν διὰ τὸ μηδαμῶς μηδέποτε μηδαμοῦ ψεύδος εἶναι.

ΘΕΑΙ. Λέγεις ἀληθῆ.

ΞΕ. Νῦν δέ γ' ἐπειδὴ πέφανται μὲν λόγος, πέφανται
δ' οὔσα δόξα ψευδῆς, ἐγχωρεῖ δὴ μιμήματα τῶν οὐτῶν εἶναι
5 καὶ τέχνην ἐκ ταύτης γίνεσθαι τῆς διαθέσεως ἀπατητικήν.

ΘΕΑΙ. Ἐγχωρεῖ.

ΞΕ. Καὶ μὴν ὅτι γ' ἦν ὁ σοφιστῆς τούτων πότερον,
διωμολογημένον ἡμῖν ἐν τοῖς πρόσθεν ἦν.

ΘΕΑΙ. Ναί.

10 ΞΕ. Πάλιν τοίνυν ἐπιχειρῶμεν, σχίζοντες διχῆ τὸ
e προτεθὲν γένος, πορεύεσθαι κατὰ τοῦπλ δεξιὰ ἀεὶ μέρος τοῦ
τμηθέντος, ἐχόμενοι τῆς τοῦ σοφιστοῦ κοινωρίας, ἕως ἂν
αὐτοῦ τὰ κοινὰ πάντα περιελόντες, τὴν οἰκείαν λιπόντες
265 φύσιν ἐπιδείξωμεν μάλιστα μὲν ἡμῖν αὐτοῖς, ἔπειτα καὶ
τοῖς ἐγγυτάτῳ γένει τῆς τοιαύτης μεθόδου πεφυκόσιν.

ΘΕΑΙ. Ὅρθῶς.

ΞΕ. Οὐκοῦν τότε μὲν ἤρχόμεθα ποιητικὴν καὶ κτητικὴν
5 τέχνην διαιρούμενοι;

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Καὶ τῆς κτητικῆς ἐν θηρευτικῇ καὶ ἀγωνίᾳ καὶ
ἐμπορικῇ καὶ τισιν ἐν τοιούτοις εἶδεσιν ἐφαντάζεσθ' ἡμῖν;

ΘΕΑΙ. Πάνν μὲν οὖν.

10 ΞΕ. Νῦν δέ γ' ἐπειδὴ μιμητικὴ περιέληφεν αὐτὸν τέχνην,
δηλὸν ὡς αὐτὴν τὴν ποιητικὴν δίχα διαιρετέον πρῶτην.
b ἢ γάρ που μίμησις ποιήσις τίς ἐστω, εἰδώλων μέντοι,
φαιμέν, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν ἐκάστων ἢ γάρ;

ΘΕΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

ΞΕ. Ποιητικῆς δὴ πρῶτον δὴ ἔστω μέρη.

5 ΘΕΑΙ. Ποίω;

ΞΕ. Τὸ μὲν θεῖον, τὸ δ' ἀνθρώπινον.

d 4 ψευδεῖς T δὴ om. W d 7 ὅτι γ' δτ' W e 3 οἰκείαν]
ἴδιον οἰκείαν T a 1 ἔπειτα] ἔπειτα δὲ T a 7 ἐν ἀγωνίᾳ W
a 8 ἐν ἐμπορικῇ T W b 1 εἶδωλον T b 4 ἔστω δύο Stobaeus

ΘΕΑΙ. Οὐπω μεμάθηκα.

ΞΕ. Ποιητικὴν, εἴπερ μεμνήμεθα τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα, πᾶσαν ἔφαμεν εἶναι δύναμιν ἣτις ἂν αἰτία γίγνηται τοῖς μὴ πρότερον οὖσιν ὕστερον γίγνεσθαι.

10

ΘΕΑΙ. Μεμνήμεθα.

ΞΕ. Ζῶα δὴ πάντα θνητὰ καὶ δὴ καὶ φυτὰ, ὅσα τ' ἐπὶ γῆς ἐκ σπερμάτων καὶ ριζῶν φύεται καὶ ὅσα ἄψυχα ἐν γῆ συνίσταται σώματα τηκτὰ καὶ ἄτηκτα, μὴν ἄλλου τινὸς ἢ θεοῦ δημιουργοῦντος φήσομεν ὕστερον γίγνεσθαι πρότερον οὐκ ὄντα; ἢ τῷ τῶν πολλῶν δόγματι καὶ ῥήματι χρώμενοι—

5

ΘΕΑΙ. Ποίω τῳ;

ΞΕ. Τὴν φύσιν αὐτὰ γεννᾶν ἀπὸ τιῶς αἰτίας αὐτομάτης καὶ ἄνευ διανοίας φουούσης, ἢ μετὰ λόγον τε καὶ ἐπιστήμης θείας ἀπὸ θεοῦ γιγνομένης;

ΘΕΑΙ. Ἐγὼ μὲν ἴσως διὰ τὴν ἡλικίαν πολλάκις ἀμφοτέρω μεταδοξάζω· νῦν μὴν βλέπων εἰς σὲ καὶ ὑπολαμβάνων οἶεσθαί σε κατὰ γὰρ θεὸν αὐτὰ γίγνεσθαι, ταύτη καὶ αὐτὸς νενόμικα.

d

ΞΕ. Καλῶς γε, ὦ Θεαίτητε. καὶ εἰ μὲν γέ σε ἠγούμεθα τῶν εἰς τὸν ἔπειτ' (ἂν) χρόνον ἄλλως πως δοξαζόντων εἶναι, νῦν ἂν τῷ λόγῳ μετὰ πειθοῦς ἀναγκαίως ἐπεχειροῦμεν ποιεῖν ὁμολογεῖν· ἐπειδὴ δέ σου καταμανθάνω τὴν φύσιν, ὅτι καὶ ἄνευ τῶν παρ' ἡμῶν λόγων αὐτὴ πρόσσεισιν ἐφ' ἅπερ νῦν ἔλκεσθαι φῆς, ἐάσω· χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἂν. ἀλλὰ θήσω τὰ μὲν φύσει λεγόμενα ποιεῖσθαι θείᾳ τέχνῃ, τὰ δ' ἐκ τούτων ὑπ' ἀνθρώπων συνιστάμενα ἀνθρωπίνῃ, καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον δύο ποιητικῆς γένῃ, τὸ μὲν ἀνθρώπων εἶναι, τὸ δὲ θείον.

e

5

b 11 μεμάθηκα Stobaeus c 1 δὴ καὶ W Stobaeus: om. B T
 c 2 ἐκ γῆς ἐν γῆ Stobaeus c 3 τηκτὰ καὶ ἄτηκτα B c 5 τῷ τῶν]
 τῶν Stobaeus καὶ ῥήματι om. Stobaeus c 6 ποίω τῳ Hermann:
 ποίω τῷ B T: ποιητῶν Stobaeus: Ποίω; ΞΕ. Τῷ vulg. d 2 μὴν
 b: μὴ B T: μὲν Stobaeus d 3 γὰρ om. W Stobaeus d 5 γὰρ
 om. Stobaeus d 6 ἂν addidi δοξασόντων Baumann e 1 αὐτῇ
 W: αὐτῇ B: αὐτῇ T: αὐτῇ Stobaeus ἅπερ] & Stobaeus

ΘΕΑΙ. Ὅρθως.

ΞΕ. Τέμνε δὴ δυοῖν οὔσαιν δίχα ἐκατέραν αὐθις.

ΘΕΑΙ. Πῶς;

266 ΞΕ. Οἶον τότε μὲν κατὰ πλάτος τέμνων τὴν ποιητικὴν
πάσαν, νῦν δὲ αὐτὴ κατὰ μῆκος.

ΘΕΑΙ. Τετμήσθω.

ΞΕ. Τέτταρα μὴν αὐτῆς οὔτω τὰ πάντα μέρη γίγνεται,
5 δύο μὲν τὰ πρὸς ἡμῶν, ἀνθρώπεια, δύο δ' αὐτὰ πρὸς θεῶν,
θεία.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Τὰ δέ γ' ὡς ἐτέρως αὐτὴ διηρημένα, μέρος μὲν ἐν
ἀφ' ἐκατέρας τῆς μερίδος αὐτοποιητικόν, τὼ δ' ὑπολοίπω
10 σχεδὸν μάλιστ' ἂν λεγοίσθην εἰδωλοποιικῶ· καὶ κατὰ ταῦτα
δὴ πάλιν ἡ ποιητικὴ διχῆ διαιρεῖται.

b ΘΕΑΙ. Λέγε ὅπη ἐκατέρα αὐθις.

ΞΕ. Ἡμεῖς μὲν που καὶ τᾶλλα ζῶα καὶ ἐξ ὧν τὰ
πεφυκότ' ἐστίν, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τούτων ἀδελφά, θεοῦ
γεννήματα πάντα ἴσμεν αὐτὰ ἀπειργασμένα ἕκαστα· ἢ πῶς;

5 ΘΕΑΙ. Οὕτως.

ΞΕ. Τούτων δέ γε ἐκάστων εἶδωλα ἄλλ' οὐκ αὐτὰ
παρέπεται, δαιμονία καὶ ταῦτα μηχανῆ γεγονότα.

ΘΕΑΙ. Ποῖα;

ΞΕ. Τὰ τε ἐν τοῖς ὕπνοις καὶ ὅσα μεθ' ἡμέραν φαντάσ-
10 ματα αὐτοφυῆ λέγεται, σκιά μὲν ὅταν ἐν τῷ πυρὶ σκότος
c ἐγγίγνηται, διπλοῦν δὲ ἡνίκ' ἂν φῶς οἰκείον τε καὶ ἀλλότριον
περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λεῖα εἰς ἐν συνελθὸν τῆς ἔμπροσθεν
εἰωθυίας ὄψεως ἐναντίαν αἴσθησιν παρέχον εἶδος ἀπεργά-
ζῆται.

5 ΘΕΑΙ. Δύο γὰρ οὖν ἐστὶ ταῦτα θείας ἔργα ποιήσεως,
αὐτό τε καὶ τὸ παρακολουθοῦν εἶδωλον ἐκάστω.

e 8 αὐθις] αὐτοῖς T sed θις in marg. a 4 τὰ πάντα T: πάντα W:
τὰ B a 8 αὐ] δύο B a 9 αὐ τὸ ποιητικόν TW a 10 μάλ-
λιστα (om. ἂν) B b 1 ὅπη] ὅποι B T: ὅποι' W ἐκάτερα B
b 9 φάσματ' W c 1 ἡνίκα (om. ἂν) T c 3 παρασχόν T

ΞΕ. Τί δὲ τὴν ἡμετέραν τέχνην; ἄρ' οὐκ αὐτὴν μὲν οἰκίαν οἰκοδομικῇ φήσομεν ποιεῖν, γραφικῇ δέ τι' ἑτέραν, οἷον ὄναρ ἀνθρώπων ἐγρηγορόσιw ἀπειρασμένην;

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

d

ΞΕ. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα οὕτω κατὰ δύο διττὰ ἔργα τῆς ἡμετέρας αὐ ποιητικῆς πράξεως, τὸ μὲν αὐτό, φαμέν, [αὐτουργικῆ], τὸ δὲ εἰδῶλον [εἰδωλοποιικῆ].

ΘΕΑΙ. Νῦν μᾶλλον ἔμαθον, καὶ τίθημι δύο διχῆ ποιητικῆς 5 εἶδει· θείαν μὲν καὶ ἀνθρωπίνην κατὰ θάτερον τμήμα, κατὰ δὲ θάτερον τὸ μὲν αὐτῶν ὄν, τὸ δὲ ὁμοιωμάτων τιῶν γέννημα.

ΞΕ. Τῆς τοίνυν εἰδωλουργικῆς ἀναμνησθῶμεν ὅτι τὸ μὲν εἰκαστικόν, τὸ δὲ φανταστικόν ἔμελλεν εἶναι γένος, εἰ τὸ ψεῦδος ὄντως ὄν ψεῦδος καὶ τῶν ὄντων ἓν τι φανείη πεφυκός. e

ΘΕΑΙ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΞΕ. Οὐκοῦν ἐφάνη τε καὶ διὰ ταῦτα δὴ καταριθμήσομεν αὐτῶ νῦν ἀναμφισβητήτως εἶδη δύο;

ΘΕΑΙ. Ναί.

5

ΞΕ. Τὸ τοίνυν φανταστικόν αὐθις διορίζωμεν δίχα.

267

ΘΕΑΙ. Πῆ;

ΞΕ. Τὸ μὲν δι' ὀργάνων γιγνόμενον, τὸ δὲ αὐτοῦ παρέχοντος ἑαυτὸν ὄργανον τοῦ ποιούντος τὸ φάντασμα.

ΘΕΑΙ. Πῶς φής;

5

ΞΕ. Ὅταν οἶμαι τὸ σὸν σχῆμά τις τῷ ἑαυτοῦ χρώμενος σώματι προσόμοιον ἢ φωνὴν φωνῇ φαίνεσθαι ποιῆ, μίμησις τοῦτο τῆς φανταστικῆς μάλιστα κέκληταί που.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Μιμητικὸν δὴ τοῦτο αὐτῆς προσειπόντες ἀπονειμώ- 10 μεθα· τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀφῶμεν μαλακισθέντες καὶ παρέντες ἑτέρῳ συναγαγεῖν τε εἰς ἓν καὶ πρέπουσαν ἐπωνυμίαν b ἀποδοῦναί τιw αὐτῷ.

d 2 κατὰ] καὶ τὰ B d 4 αὐτουργικῆ et mox εἰδωλοποιικῆ secl. Apelt d 6 θείαν ... ἀνθρωπίνην Heindorf; θεία ... ἀνθρωπίνην B: θεία ... ἀνθρωπίνη T e 4 αὐτῶ] αὐτῷ BT a 10 ἀπονειμώ- μεθα W: ἀπονειμόμεθα BT

ΘΕΑΙ. Νενεμήσθω, τὸ δὲ μεθείσθω.

ΞΕ. Καὶ μὴν καὶ τοῦτο ἔτι διπλοῦν, ὦ Θεαίτητε, ἄξιον
5 ἠγείσθαι· δι' ἃ δέ, σκόπει.

ΘΕΑΙ. Λέγε.

ΞΕ. Τῶν μιμουμένων οἱ μὲν εἰδότες ὁ μιμοῦνται τοῦτο
πράττουσιν, οἱ δ' οὐκ εἰδότες. καίτοι τίνα μείζω διαίρεσιν
ἀγνωσίας τε καὶ γνώσεως θήσομεν;

10 ΘΕΑΙ. Οὐδεμίαν.

ΞΕ. Οὐκοῦν τό γε ἄρτι λεχθὲν εἰδόντων ἦν μίμημα; τὸ
γὰρ σὸν σχῆμα καὶ σὲ γινώσκων ἄν τις μιμήσαιο.

c ΘΕΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

ΞΕ. Τί δὲ δικαιοσύνης τὸ σχῆμα καὶ ὅλης συλλήβδην
ἀρετῆς; ἄρ' οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν, δοξάζοντες δέ πη, σφόδρα
ἐπιχειροῦσιν πολλοὶ τὸ δοκοῦν σφίσι τούτο ὡς ἐνὸν αὐτοῖς
5 προθυμείσθαι φαίνεσθαι ποιεῖν, ὅτι μάλιστα ἔργοις τε καὶ
λόγοις μιμούμενοι;

ΘΕΑΙ. Καὶ πάνυ γε πολλοί.

ΞΕ. Μῶν οὖν πάντες ἀποτυγχάνουσι τοῦ δοκεῖν εἶναι
δίκαιοι μηδαμῶς ὄντες; ἢ τούτου πᾶν τούναντίον;

10 ΘΕΑΙ. Πᾶν.

d ΞΕ. Μιμητὴν δὴ τούτῳ γε ἕτερον ἐκείνου λεκτέον οἶμαι,
τὸν ἀγνοοῦντα τοῦ γινώσκοντος.

ΘΕΑΙ. Ναί.

ΞΕ. Πόθεν οὖν ὄνομα ἐκατέρῳ τις αὐτῶν λήψεται
5 πρέπον; ἢ δῆλον δὴ χαλεπὸν ὄν, διότι τῆς τῶν γενῶν κατ'
εἶδη διαιρέσεως παλαιά τις, ὡς εἰκεν, ἀργία τοῖς ἔμπροσθεν
καὶ ἀσύννοους παρῆν, ὥστε μὴδ' ἐπιχειρεῖν μηδένα διαιρεῖσθαι·
καθὸ δὴ τῶν ὀνομάτων ἀνάγκη μὴ σφόδρα εὐπορεῖν. ὅμως
δέ, κἂν εἰ τολμηρότερον εἰρησθαι, διαγνώσεως ἕνεκα τὴν
e μὲν μετὰ δόξης μίμησιν δοξομιμητικὴν προσείλωμεν, τὴν δὲ
μετ' ἐπιστήμης ἱστορικὴν τινα μίμησιν.

b 4 καὶ alterum om. W
d 6 ἀργία Madvig: αἰτία B T

c 3 δόξαντες W
d 8 καθὸ] καθ' & W

πρ] δὴ W

ΘΕΑΙ. Ἔστω.

ΞΕ. Θατέρω τοίνυν χρηστέον· ὁ γὰρ σοφιστῆς οὐκ ἐν τοῖς εἰδόσιw ἦν ἀλλ' ἐν τοῖς μιμουμένοις δῆ. 5

ΘΕΑΙ. Καὶ μάλα.

ΞΕ. Τὸν δοξομιμητὴν δὴ σκοπώμεθα ὥσπερ σίδηρον, εἴτε ὑγιῆς εἴτε διπλόην ἔτ' ἔχων τινά ἐστιw ἐν αὐτῷ.

ΘΕΑΙ. Σκοπώμεν.

ΞΕ. Ἐχει τοίνυν καὶ μάλα συχρῆν. ὁ μὲν γὰρ εὐήθης 10 αὐτῶν ἐστιw, οἰόμενος εἰδέναι ταῦτα ἃ δοξάζει· τὸ δὲ 268 θατέρου σχῆμα διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις κυλίνδησιw ἔχει πολλὴν ὑποψίαν καὶ φόβον ὡς ἀγνοεῖ ταῦτα ἃ πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδῶς ἐσχημάτισται.

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν ἔστιw ἑκατέρου γένος ὧν εἴρηκας. 5

ΞΕ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἀπλοῦν μιμητὴν τιwα, τὸν δὲ εἰρωνικὸν μιμητὴν θήσομεν;

ΘΕΑΙ. Εἰκὸς γοῦν.

ΞΕ. Τούτου δ' αὖ τὸ γένος ἐν ἡ δύο φῶμεν;

ΘΕΑΙ. Ὅρα σύ. 10

ΞΕ. Σκοπῶ, καὶ μοι διττῶ καταφαίνεσθόν τιwε· τὸν b μὲν δημοσίw τε καὶ μακροῖς λόγοις πρὸς πλήθη δυνατὸν εἰρωνεύεσθαι καθορῶ, τὸν δὲ ἰδίw τε καὶ βραχέσι λόγοις ἀναγκάζοντα τὸν προσδιαλεγόμενον ἐναυτιολογεῖw αὐτὸν 5 αὐτῷ.

ΘΕΑΙ. Λέγεις ὀρθότατα.

ΞΕ. Τίwα οὖν ἀποφαινώμεθα τὸν μακρολογώτερον εἶwαι; πότερα πολιτικὸν ἢ δημολογικόν;

ΘΕΑΙ. Δημολογικόν.

ΞΕ. Τί δὲ τὸν ἕτερον ἐροῦμεν; σοφὸν ἢ σοφιστικόν; 10

ΘΕΑΙ. Τὸ μὲν που σοφὸν ἀδύνατον, ἐπεὶπερ οὐκ εἰδότα αὐτὸν ἔθεμεν· μιμητῆς δ' ὧν τοῦ σοφοῦ δῆλον ὅτι παρω- c

e 8 ἔτ' om. T a 5 ἑκατέρου γένος Apelt: ἑκατέρου * γένου *
(ἑκατέρου γένους Vat) B: ἑκατέρου γένους T: ἑκάτερον γένος Madvig
b 1 διττῶ] διττὸν T b 7 τίwα] τί W b 11 τὸ Stephanus:
τὸν BT

νύμιον αὐτοῦ τι λήψεται, καὶ σχεδὸν ἤδη μεμάθηκα ὅτι
 τοῦτον δεῖ προσειπεῖν ἀληθῶς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν παντάπασι
 ὄντως σοφιστὴν.

- 5 ΞΕ. Οὐκοῦν συνδήσομεν αὐτοῦ, καθάπερ ἔμπροσθεν,
 τοῦνομα συμπλέξαντες ἀπὸ τελευτῆς ἐπ' ἀρχήν;

ΘΕΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

- ΞΕ. Τὸ δὴ τῆς ἐναντιοποιολογικῆς εἰρωνικοῦ μέρους
 τῆς δοξαστικῆς μιμητικόν, τοῦ φανταστικοῦ γένους ἀπὸ τῆς
 d εἰδωλοποικῆς οὐ θεῖον ἀλλ' ἀνθρωπικὸν τῆς ποιήσεως
 ἀφωρισμένον ἐν λόγοις τὸ θαυματοποικὸν μόριον, “ταύτης
 τῆς γενεᾶς τε καὶ αἵματος” ὅς ἂν φῆ τὸν ὄντως σοφιστὴν
 εἶναι, τὰληθέστατα, ὡς ἔοικεν, ἐρεῖ.

- 5 ΘΕΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

c 3 τὸν] τὸ W c 8 τὸ Schleiermacher: τὸν B T
 ματοποικὸν W: θαυματοποιηκὸν B: θαυματοποικὸν T

d 2 θαυ-